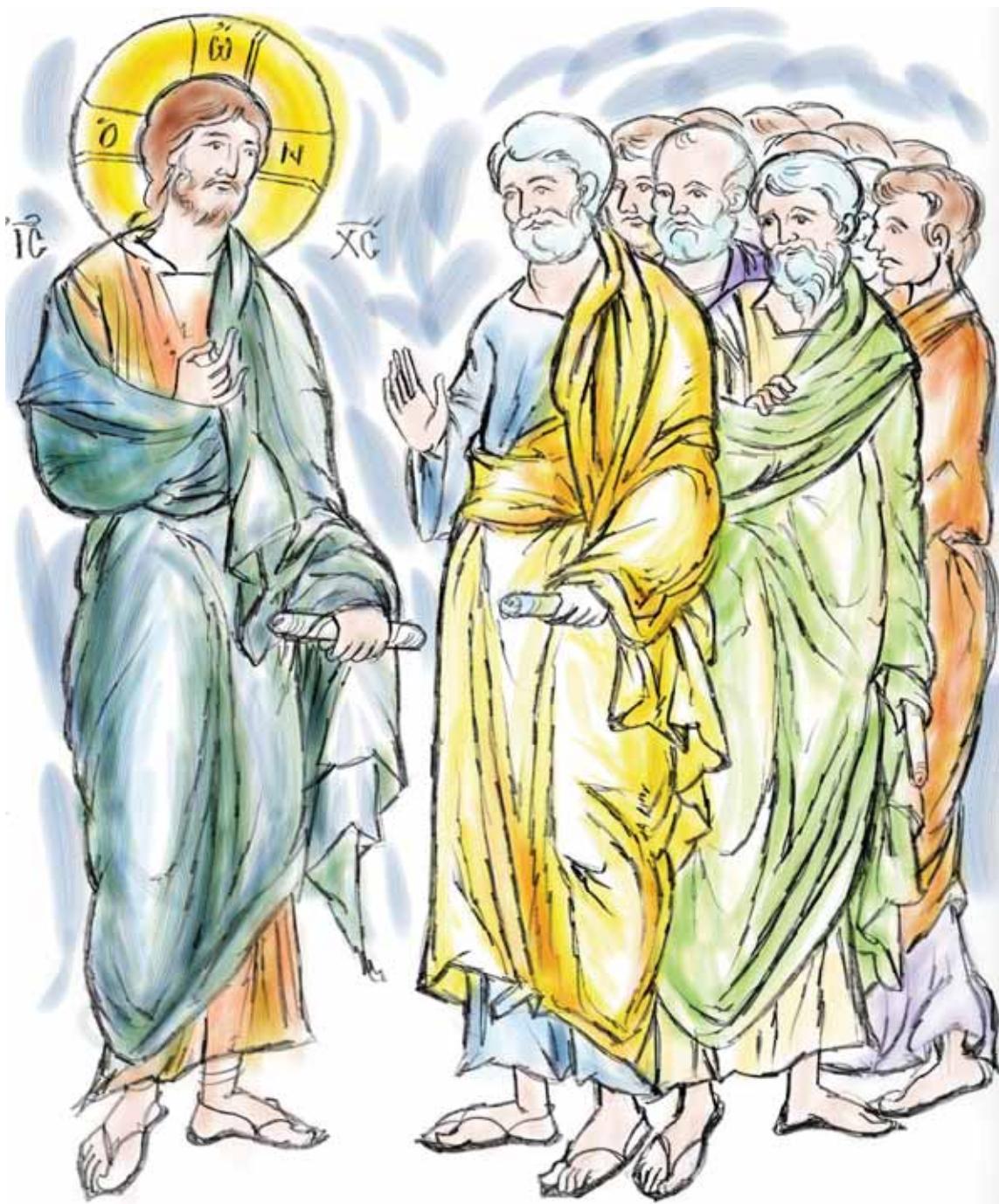

*από τη
διδασκαλία
και τα
θαύματα
του Ιησού*

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

*από τη διδασκαλία
και τα θαύματα του Ιησού*

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΒΕΡΟΙΑΣ, ΝΑΟΥΣΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

από τη διδασκαλία και τα θαύματα του Ιησού

ΣΕΙΡΑ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΒΟΗΘΗΜΑΤΩΝ
2

A' έκδοση 2008

email: grafeio_neotitas_imveroias@yahoo.gr

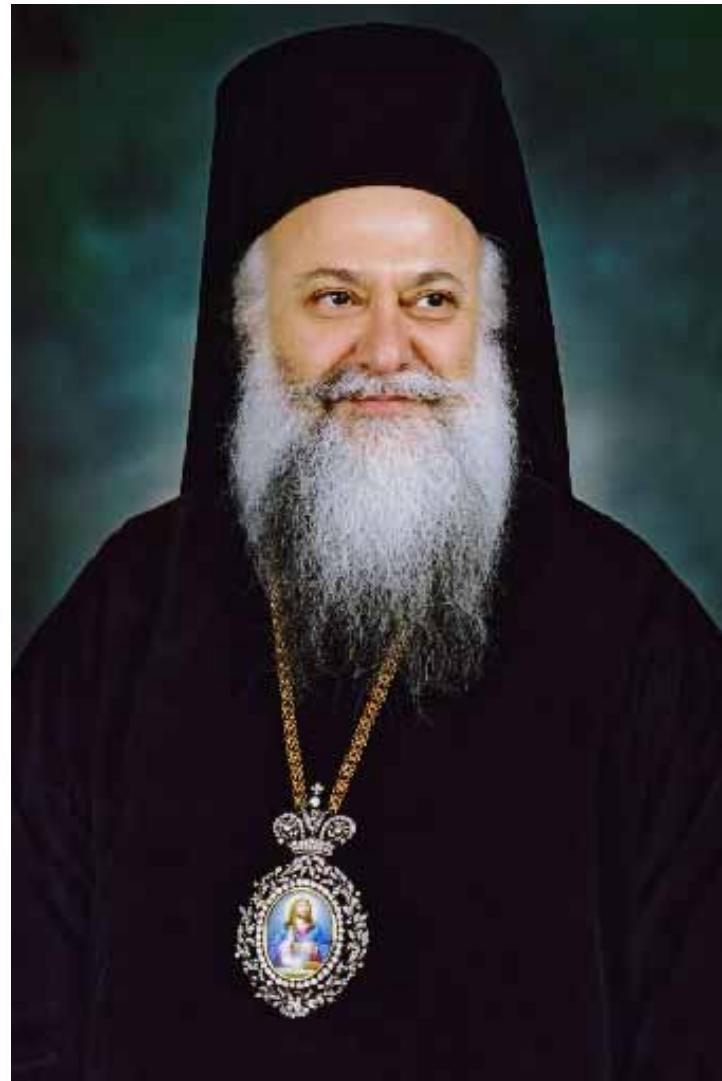
*Συγκέντρωση - Επεξεργασία διδακτικού υλικού - Συγγραφή κειμένων
Αρχιμανδρίτης Διονύσιος Ανθόπουλος
Υπεύθυνος Γραφείου Νεότητος*

Ψυχαγωγικό υλικό
Τσακλίδου Δήμητρα

*Επιμέλεια κειμένων - εκδόσεως
Αρχιμ. Διονύσιος Ανθόπουλος, Πόπη Καραμανλίδου*

*Εικονογράφηση
Χατζηιωάννου Νικόλαος*

*Εκτύπωση - Βιβλιοδεσία
TYPE PRESS - Νέα Νικομήδεια Ημαθίας*

Πρόλογος

Αγαπητά μου παιδιά,

λίγο μετά την αρχή της νέας σχολικής χρονιάς κι ενώ ήδη τα προγράμματά σας γεμίζουν ασφυκτικά με ένα σωρό ασχολίες και υποχρεώσεις, η μητέρα Εκκλησία σας καλεί και στο δικό της σχολείο, στο κατηχητικό.

Κάποιοι ίσως χαμογελάσουν με το κάλεσμα αυτό περνώντας από τη σκέψη τους πως το κατηχητικό σχολείο δεν έχει να προσφέρει τίποτα στο σύγχρονο κόσμο. Κι όμως έχει να σου προσφέρει πολλά!

Εδώ δεν θα μάθουμε θεωρήματα και εξισώσεις, δεν θα ερευνήσουμε τον ουρανό ή το υπέδαφος, δεν θα στοχαστούμε φιλοσοφίες. Στο κατηχητικό θα μάθουμε να ζούμε, να ζούμε “ευάρεστα τω Κυρίω”, έτσι όπως αρέσει στον Κύριο μας. Και για να το κατορθώσουμε αυτό χρειάζεται να μαθητεύσουμε κοντά Του, ν' ακούσουμε το σωτήριο λόγο Του και να διδαχθούμε από τα θαύματά Του.

Αυτό το σκοπό επιθυμεί να υπηρετήσει και το βιβλίο που κρατάς στα χέρια σου. Μαζί του και με τη βοήθεια του κατηχητή ή της κατηχήτριάς σου θα προσεγγίσετε την εν Χριστώ ζωή την οποία καλείσαι να κάνεις κτήμα σου.

Καλή προσπάθεια.

Μέ πατρική ἀγάπη

fb Βεροιαγε Νκαιεμη Γανγελούκης

A' Ενότητα

μαθήματα κατηχητικών συνάξεων

1 - 30

μάθημα 1ο

1 “Εσείς είστε το φως του κόσμου”.

Ματθ. 5,13-16*

“...¹³Ο, τι είναι το αλάτι για την τροφή, είστε κι εσείς για τον κόσμο. Αν το αλάτι χάσει την αρμύρα του, πώς θα την ξαναποκτήσει; Δε χρησιμεύει πια σε τίποτε· το πετούνε έξω στο δρόμο και το πατούν οι άνθρωποι.

¹⁴Εσείς είστε το φως για τον κόσμο· μια πόλη χτισμένη ψηλά στο βουνό δεν μπορεί να κρυφτεί.

¹⁵Οι άνθρωποι, όταν ανάψουν το λυχνάρι, δεν το βάζουν κάτω από το μόδι, αλλά το τοποθετούν στο λυχνοστάτη, για να φωτίζει όλους τους ανθρώπους του σπιτιού.¹⁶Ετσι να λάμψει και το δικό σας φως μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα και να δοξολογήσουν τον ουράνιο Πατέρα σας”.

* (Εναγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 5, στίχοι 13-16)

Μια από τις πιο όμορφες διδασκαλίες του Κυρίου μας Ιησού Χριστού είναι η περίφημη “επί του Όρους ομιλία” Του.

Ανάμεσα στα πολλά και διδακτικά τα οποία απηύθυνε στους διψασμένους για το λόγου του Θεού ακροατές Του, είναι κι αυτά που αναφέρονται στη θέση, το έργο και τη σημασία της ζωής των χριστιανών μέσα στον κόσμο.

Ο Χριστός παρομοιάζει τους χριστιανούς αρχικά με το αλάτι. Όπως το αλάτι νοστιμίζει το φαγητό και το κάνει αρεστό στους ανθρώπους, έτσι και η παρουσία των χριστιανών μέσα στον κόσμο τον “νοστιμίζει”, τον κάνει πιο όμιοφο, πιο, αγαθό, πιο ανθρώπινο.

Αρκεί όμως το “αλάτι” μας να είναι πραγματικά αλιμυρό, αν δηλαδή είμαστε πραγματικοί χριστιανοί. Και πραγματικός χριστιανός είναι αυτός ο οποίος όχι μόνο

απλά πιστεύει στο Χριστό, αλλά που κυρίως ακολουθεί το λόγο Του και προσπαθεί να τον εφαρμόσει καθημερινά σε κάθε στιγμή της ζωής του. Σε αντίθετη περίπτωση “αν το αλάτι μας έχει χάσει την αρμύρα του”, αν δηλαδή είμαστε χριστιανοί μόνο στα λόγια και όχι στα έργα, τότε μας περιμένει η μοίρα του χαλασμένου αλατιού που πετιέται ως άχρηστο στο δρόμο και το πατούν οι άνθρωποι, μια που τίποτε αγαθό, τίποτε το ανώτερο, τίποτε το πνευματικότερο δεν έχουμε να προσφέρουμε στην κοινωνία.

Είναι τόσο απαραίτητος ο καλός χριστιανός μέσα στο κόσμο όσο είναι και το φως. Γ' αυτό και ο Χριστός λέει στη συνέχεια ότι “εσείς είστε το φως του κόσμου”. Και είναι έτσι, μόνο όταν η ζωή μας είναι τέτοια ώστε να αποτελεί καλό παράδειγμα για τους άλλους. Και το καλό αυτό παράδειγμα φαίνεται όπως “μια πόλη που είναι χτισμένη πάνω σε βουνό” και όλοι την κοιτάζουν με δέος και θαυμασμό και προσπαθούν να το μιμηθούν στη ζωή τους.

Και όπως όταν ανάβουμε το λυχνάρι δεν το τοποθετούμε κάτω από το μόδι αλλά πάνω στο λυχνοστάτη για να φωτίζει όσους βρίσκονται στο σπίτι, έτσι και η ζωή του χριστιανού δεν μπορεί να μένει κρυφή αλλά λάμπει από έργα αγαθά, έργα αγάπης προς το Θεό και τους συνανθρώπους. τα οποία δεν κάνουμε φυσικά για να μας επαινούν οι άνθρωποι, αλλά για να δοξάζεται ο ουρανιος Θεός Πατέρας μας, στο όνομα του οποίου γίνονται.

A. Ποιό είναι το σωστό;

- 1. Η "επί του όρους ομιλία" του Χριστού ονομάστηκε έτσι επειδή...**
 - α. έγινε στο Άγιο Όρος.
 - β.έγινε στο όρος Σινά.
 - γ. έγινε πάνω στο βουνό.

- 2. Ο Χριστός λέει πως οι χριστιανοί μοιάζουν με το αλάτι επειδή αυτό...**
 - α. πικρίζει τα φαγητά.
 - β. είναι φτηνό και μπορείς εύκολα να το αγοράσεις για το φαγητό.
 - γ. νοστιμίζει τα φαγητά.

- 3. Πότε λέει ο Χριστός ότι οι άνθρωποι πετούν το αλάτι στο δρόμο;**
 - α. όταν χιονίσει για να μη γλιστρούν τα αυτοκίνητα.
 - β. όταν έχουν πολύ και δεν τους χρειάζεται.
 - γ. όταν χάσει την αρμύρα του και χαλάσει.

- 4. Ο Χριστός λέει πως το καλό παράδειγμα των χριστιανού είναι σαν μια πόλη χτισμένη στο βουνό επειδή...**
 - α. έχει ωραία θέα.
 - β. έχει πολλά σπίτια το ένα δίπλα στο άλλο.
 - γ. μπορούν όλοι να τη δουν.

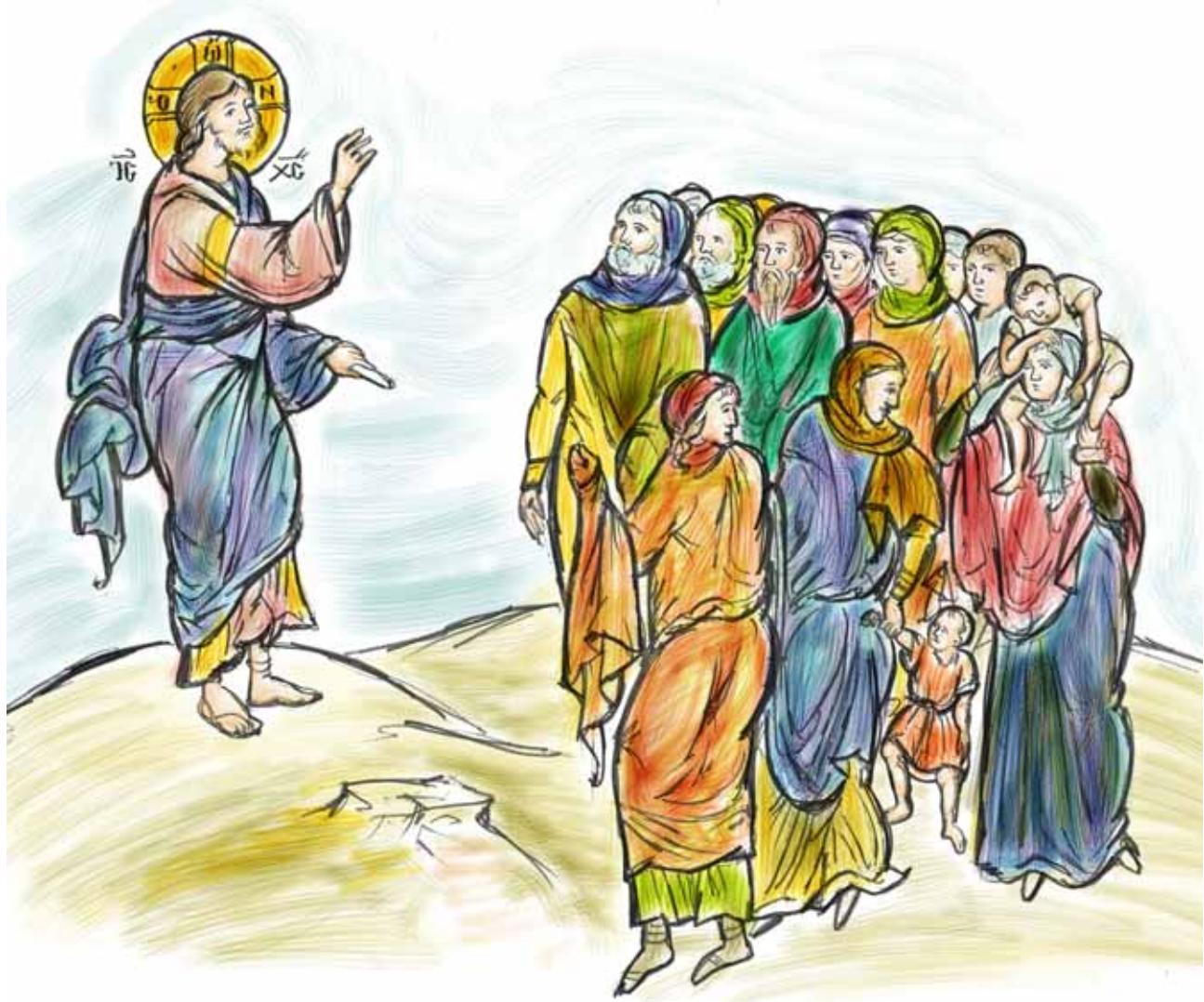
B. Συμπληρώστε την ακροστιχίδα του καλού χριστιανού.

1. X _____
2. P _____
3. I _____
4. Σ _____
5. T _____
6. I _____
7. A _____
8. N _____
9. O _____
10. Σ _____

Ο καλός χριστιανός...

1. δεν πιστεύει απλά στο
2. μοιάζει με το ... που φωτίζει στο σκοτάδι.
3. δεν μένει μόνο στα
4. είναι το ... του κόσμου.
5. αγαπά το Θεό
6. είναι ... για τους άλλους.
7. είναι σαν το ... για το φαγητό.
8. είναι σαν μια πόλη επάνω στο
9. δοξάζει τον ... Πατέρα.
10. κάνει έργα αγάπης προς τους

μάθημα 20

2 "Να γίνετε τέλειοι".

Ματθ. 5,44-48*

"...⁴⁴Εγώ σας λέω: Ν' αγαπάτε τους εχθρούς σας, δίνετε ευχές σ' αυτούς που σας δίνουν κατάρες, ενεργετείτε αυτούς που σας μισούν και προσεύχεστε γι' αυτούς που σας κακομεταχειρίζονται και σας καταδιώκουν, ⁴⁵για να γίνετε παιδιά του ουράνιου Πατέρα σας, γιατί αυτός ανατέλλει τον ήλιο του και για τους κακούς και για τους καλούς και στέλνει βροχή σε δίκαιους και άδικους. ⁴⁶Γιατί αν αγαπήσετε μόνο όσους σας αγαπούν, ποιά αμοιβή περιμένετε από το Θεό; Το ίδιο δεν κάνουν και οι τελώνες; ⁴⁷Κι αν χαιρετάτε μόνο τους φίλους σας, τι παραπάνω κάνετε από τους άλλους; Μήπως και οι τελώνες το ίδιο δεν κάνουν; ⁴⁸Να γίνετε, λοιπόν τέλειοι, όπως τέλειος είναι και ο Πατέρας σας ο ουράνιος". ..."

**(Ευαγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 5, στίχοι 44-48)*

Στόχος της ζωής του κάθε χριστιανού δεν είναι απλά η επιτέλεση μιας σειράς καλών πράξεων και τίποτα παραπάνω. Στόχος της ζωής μας είναι η τελειότητα. Η κατάσταση δηλαδή εκείνη που θα μας κάνει ίδιους με τον ουρανιό Θεό Πατέρα μας. Αυτό ζητάει και ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός: να γίνουμε τέλειοι στην αγάπη προς τους άλλους ανθρώπους, όπως ο Θεός είναι η τέλεια αγάπη. Και τέλεια αγάπη είναι αυτή η οποία δεν περιορίζεται μόνο σε φίλους, γνωστούς ή συγγενείς, αλλά αυτή που όλους τους αγκαλιάζει με την ίδια ζεστασιά,... ακόμα κι αυτούς που την πολεμούν.

Για να το πετύχει όμως αυτό ο άνθρωπος, θα πρέπει να ξεπεράσει το μεγάλο εμπόδιο που στέκεται όρθιο μπροστά του και φράζει το δρόμο της πνευματικής του προκοπής. Κι αυτό το εμπόδιο δεν είναι άλλο από τον εγωισμό. Όταν μας

συμβουλεύει “να αγαπάμε τους εχθρούς μας, να δίνουμε ευχές σε όσους μας καταριούνται, να ενεργετούμε όσους μας μισούν, να προσευχόμαστε γι' αυτούς που μας κακομεταχειρίζονται και μας καταδιώκουν”, δεν μας λέει στην ουσία να καταπατήσουμε τον εγωισμό μας; Γιατί πραγματικά αυτός είναι που όλα τα παραπάνω τα κάνει αδύνατα και απίθανα, υπερβολικά και ακατόρθωτα; Όταν όμως τον παραμερίσουμε και εφαρμόσουμε με αγάπη τις συμβουλές του Χριστού μας, τότε θα γεμίσει η ζωή μας με τη Χάρη του Θεού και θα γίνουμε πραγματικά παιδιά Του.

Γιατί όπως τα παιδιά μοιάζουν με τους γονείς τους, έτσι και ο χριστιανός που αγαπά όλους ανεξαιρέτως τους ανθρώπους μοιάζει με τον ίδιο το Θεό, που αγαπάει τους πάντες και τα πάντα χωρίς διακρίσεις. Και απόδειξη αυτού -όπως λέει και ο Χριστός μας- είναι ότι “ανατέλλει τον ήλιο και στέλνει τη βροχή και για τους καλούς και για τους κακούς”.

Αν λοιπόν κάνουμε κι εμείς το ίδιο, χωρίς “να αγαπούμε μόνο όσους μας αγαπούν ή χαιρετάμε μόνο όσους μας χαιρετούν” (μια που αυτό το έργο δεν θα έχει καμιά ανταμοιβή από το Θεό -τα ίδια εξάλλου κάνουν και όσοι δεν είναι πραγματικοί χριστιανοί) αλλά δίνουμε αγάπη σε όλους τους ανθρώπους και ιδιαίτερα σε όσους θέλουν το κακό μας, τότε βαδίζουμε με ασφάλεια στην οδό της τελειότητας που οδηγεί στην αγκαλιά του ουρανίου Θεού Πατέρα μας.

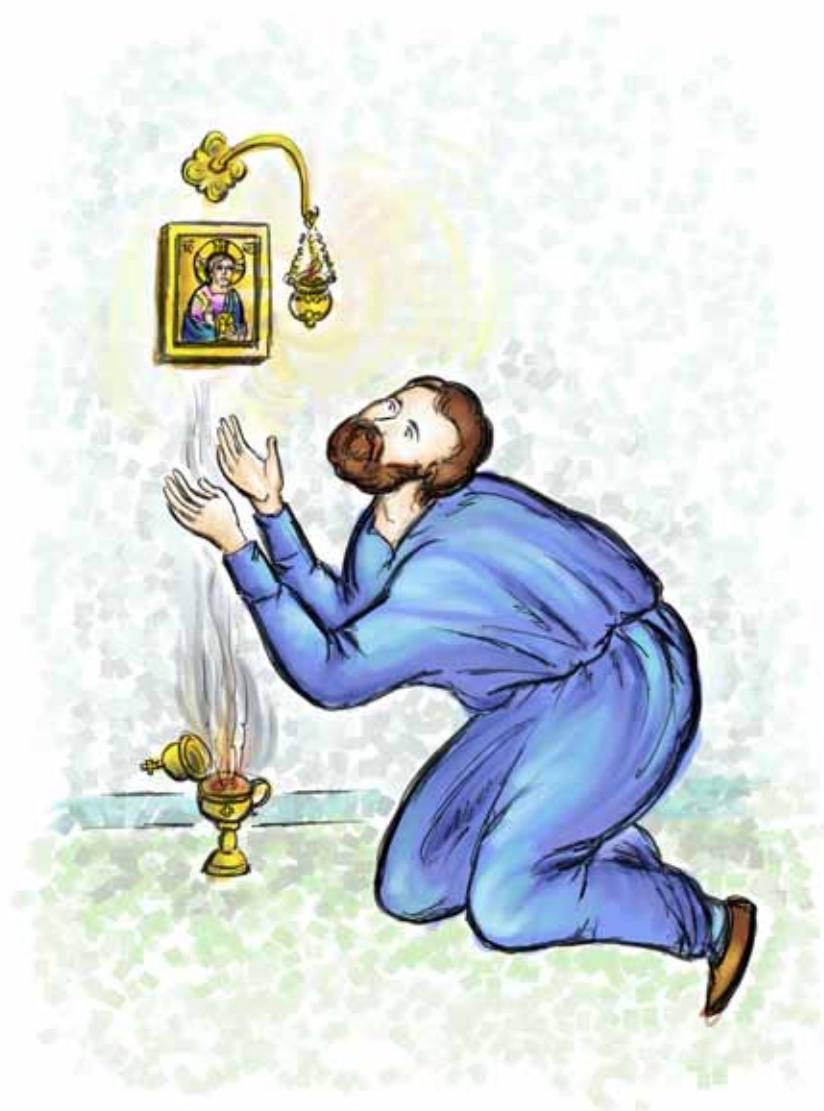
Α. Βρες τις κρυμμένες λέξεις: ΑΓΑΠΗ, ΕΥΧΕΣ, ΘΕΟΣ, ΤΕΛΩΝΕΣ, ΔΙΚΑΙΟΙ, ΑΔΙΚΟΣ, ΕΧΘΡΟΙ.

A	K	O	H	N	Ξ	I	Λ	Ψ	A	O	B	Ξ	Z	B
X	Υ	Θ	Φ	Θ	Ε	Ο	Σ	I	Ο	Κ	I	Δ	A	
E	P	I	M	Ω	P	N	T	Π	T	E	N	Λ		
Δ	T	O	N	B	Υ	E	X	P	Λ	E	A			
Σ	Γ	P	B	K	Λ	Υ	M	Φ	M	O				
Δ	Λ	Θ	Λ	Ω	A	X	Γ	X	E					
I	A	X	N	P	O	E	H	Δ						
K	E	E	H	K	Π	Σ	Δ							
A	Σ	I	Π	Φ	K	Π								
I	Σ	Π	A	T	O									
O	N	Π	Γ	O										
I	Σ	O	A											
Γ	P	Γ												
Π	Ξ													
A														

Β. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος.

- Ο Χριστός ανατέλλει τον ήλιο μόνο για τους καλούς. Σ Λ
- Όταν ο Χριστός μας συμβουλεύει να αγαπάμε και τους εχθρούς μας, μας λέει να καταπατήσουμε τον εγωισμό μας. Σ Λ
- Αν χαιρετάμε μόνο τους φίλους μας κι αν αγαπάμε μόνο όσους μας αγαπούν τότε δε διαφέρουμε από όσους δεν είναι πραγματικά χριστιανοί. Σ Λ
- Ο Θεός αγαπάει τους πάντες και τα πάντα με διακρίσεις. Σ Λ
- Το μεγαλύτερο εμπόδιο που πρέπει να ξεπεράσει ο άνθρωπος για να γίνει πραγματικός χριστιανός είναι η αγάπη. Σ Λ
- Ενώ η εντολή ήταν ν' αγαπήσεις τον πλησίον σου και να μισήσεις τον εχθρό σου ο Μωυσής την έκανε ν' αγαπάς και τον εχθρό σου. Σ Λ

μάθημα 3ο

3 Μυστική εργασία.

Ματθ. 6,1-6 & 16-18*

„¹Να προσέχετε την ελεημοσύνη σας, να μη γίνεται μπροστά στους ανθρώπους, για να σας επιδοκιμάσουν. Άλλιώς μην περιμένετε ανταμοιβή από τον ουράνιο Πατέρα σας. ²Ετσι, όταν κάνεις ελεημοσύνη, μην το διατυμπανίσεις, όπως κάνουν οι υποκριτές στι συναγωγές και τους δρόμους, για να τους τιμήσουν οι άνθρωποι σας βεβαιώνω πως αυτή η τιμή είναι όλη κι όλη η ανταμοιβή τους. ³Εσύ, αντίθετα, όταν δίνεις ελεημοσύνη, ας μην ξέρει ούτε το αριστερό σου χέρι τι κάνει το δεξί σου, ⁴για νά 'ναι αληθινά κρυφή η ελεημοσύνη σου. Κι ο Πατέρας σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σε ανταμείψει φανερά. ⁵Κι όταν προσεύχεστε, να μην είστε σαν τους υποκριτές, που τους αρέσει να στέκονται και να προσεύχονται στις συναγωγές και στα σταυροδρόμια, για να κάνουν καλή εντύπωση στους ανθρώπους· σας βεβαιώνω πως αυτή είναι όλη κι όλη η ανταμοιβή τους. ⁶Εσύ, αντίθετα, όταν προσεύχεσαι, πήγαινε στο πιο απόμερο δωμάτιο του σπιτιού σου, κλείσε την πόρτα σου και προσευχήσουν εκεί κρυφά στον Πατέρα σου· και ο Πατέρας σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σε ανταμείψει φανερά. ...¹⁶Οταν νηστεύετε, να μη γίνεστε σκυνθρωποί, όπως οι υποκριτές, που παραμορφώνουν την όψη τους για να δείξουν στους ανθρώπους πως νηστεύουν. Σας βεβαιώνω πως έτσι έχουν κιόλας λάβει την ανταμοιβή τους. ¹⁷Εσύ, αντίθετα, όταν νηστεύεις, περιποιήσου τα μαλλιά σου να νίψε το πρόσωπό σου, ¹⁸για να μη φανεί στους ανθρώπους η νηστεία σου, αλλά στον Πατέρα σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις. Και ο Πατέρας σου, που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα σου το ανταποδώσει φανερά”.

* (Εναγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 6, στίχοι 1-6 και 16-18)

Η ζωή του κάθε χριστιανού όπως είπαμε σε προηγούμενο μάθημα θα πρέπει να αποτελεί καλό παράδειγμα για τους άλλους ανθρώπους. Αυτός όμως που θα αναδείξει το παράδειγμα αυτό δεν είναι ο ίδιος ο άνθρωπος αλλά ο Θεός. Ο χριστιανός δεν πρέπει να “αντοδιαφημίζεται” αλλά να εργάζεται ταπεινά τις εντολές του Θεού, αφήνοντας σε Εκείνον το έργο του παραδειγματισμού των ανθρώπων.

Σε αντίθετη περίπτωση, όταν δηλαδή προσπαθούμε να τραβήξουμε επάνω μας τα βλέμματα θαυμασμού των γύρω μας

για την υποτιθέμενη αρετή μας, τότε έχουμε πέσει στην μεγάλη πνευματική παγίδα της υπερηφάνειας και της κενοδοξίας. Όλοι οι κόποι μας πάνε άχρηστοι κι αυτό γιατί δεν πρόκειται να λάβουμε καμιά ανταμοιβή από το Θεό, μια που ότι “αγαθό” κάνουμε δεν το κάνουμε στο Όνομά Του ή χάριν της αγάπης Του, αλλά μόνο και μόνο για να ικανοποιήσουμε τη δική μας ματαιοδοξία.

Έτσι όταν η ελεημοσύνη ή η προσευχή ή η νηστεία (τρεις βασικές αγαθές εργασίες και συνάμα αρετές του χριστιανού) γίνονται για να φανούμε “καλοί” και “ενάρετοι” στους ανθρώπους, προκαλούμε όχι την προσοχή αλλά την οργή του Θεού που μας κατατάσσει με τους υποκριτές.

Αντίθετα ο πνευματικός αγώνας του κάθε χριστιανού πρέπει να είναι ταπεινός, ανεπιτήδευτος, ανιδιοτελής, μυστικός. Ο χριστιανός δεν αγωνίζεται για να επιτύχει την κοινωνική καταξίωση, ούτε για να αφήσει πίσω του καλό όνομα, αλλά ότι κάνει το αφιερώνει ως θυσία στην αγάπη του Θεού. Ελεεί για την αγάπη του Θεού, προσεύχεται για την αγάπη του Θεού, νηστεύει για την αγάπη του Θεού, εκκλησιάζεται για την αγάπη του Θεού, αγνεύει, υπομένει, επιμένει, συμπαθεί, στηρίζει, συγχωρεί, δικαιολογεί, παραβλέπει, στηρίζει, παρηγορεί, καλολογεί για τον ίδιο πάντα λόγο... για την αγάπη του Θεού. Και όλα αυτά διακριτικά, ταπεινά, κρυφά, έχοντας την ελπίδα πως ο ουρανιος Πατέρας που βλέπει τις κρυφές πράξεις, θα τον ανταμείψει φανερά στη Βασιλεία Του.

A. Κάνε την αντιστοίχιση.

ο υποκριτής •

ο αληθινός χριστιανός •

- κάνει ελεημοσύνη μπορστά σε άλλους
- προσεύχεται μόνος του σ' ένα δωμάτιο
- όταν νηστεύει περιποιείται το πρόσωπο και τα μαλλιά του για να μη φαίνεται ταλαιπωρημένος
- κάνει κρυφά ελεημοσύνη
- όταν νηστεύει γίνεται σκυθρωπός
- προσεύχεται φανερά στο δρόμο

B. Συμπληρώστε το κείμενο:

..... δεν την

....., να του

..... κάνει στην

..... για του

....., την

....., , , ,

....., , ,

ίδιο

μάθημα 4ο

4 Γιατί τόσο áγχος;

Ματθ. 6,25-33*

"...²⁵Γι' αυτό, λοιπόν, σας λέω: Μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι θα φάτε και τι θα πιείτε ούτε για το σώμα σας, τι θα ντυθείτε. Η ζωή δεν είναι σπουδαιότερη από την τροφή; Και το σώμα δεν είναι σπουδαιότερο από το ντύσιμο;²⁶Κοιτάξτε τα πουλιά που δεν σπέρνουν ούτε θερίζουν ούτε συνάζουν αγαθά σε αποθήκες κι όμως ο ουράνιος Πατέρας σας τα τρέφει· εσείς δεν αξίζετε πολύ περισσότερο απ' αυτά.²⁷Κι ἐπειτα, ποιος από σας μπορεί με το áγχος του να προσθέσει ἐναν πήχυ στο ανάστημά του;²⁸Και γιατί τόσο áγχος για το ντύσιμό σας; Ας σας διδάξουν τα αγριόκρινα πως μεγαλώνουν· δεν κοπιάζουν ούτε γνέθουν.²⁹κι όμως σας βεβαιώνω πως ούτε ο Σολομών σ' όλη την τη μεγαλοπρέπεια δεν ντυνόταν όπως ένα από αυτά.³⁰Αν όμως ο Θεός ντύνει ἐτσι το αγριόχορτο, που σήμερα υπάρχει κι αύριο θα το ρίξουν στη φωτιά, δε θα φροντίσει πολύ περισσότερο για σας, ολιγόπιστοι;³¹Μην ἔχετε λοιπόν, áγχος και μην αρχίσετε να λέτε: "τι θα φάμε;" ή "τι θα πιούμε;" ή "τι θα ντυθούμε;"³²γιατί για όλα αυτά αγωνιούν όσοι δεν εμπιστεύονται το Θεό· όμως ο ουράνιος Πατέρας σας ξέρει καλά ότι ἔχετε ανάγκη απ' όλα αυτά.³³Γι' αυτό πρώτα απ' όλα να επιζητείτε τη βασιλεία του Θεού και την επικράτηση του θελήματός Του, κι όλα αυτά θα ακολουθήσουν."..."

* (Εναγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 6, στίχοι 25-33)

Ο λόγος του Κυρίου μας Ιησού Χριστού είναι πάντα επίκαιρος. Κι αυτό γιατί και τότε και τώρα και στο μέλλον οι άνθρωποι πάνω κάτω είναι οι ίδιοι, με τις ίδιες ανάγκες, τους ίδιους προβληματισμούς, τα ίδια πάθη και τις ίδιες αδυναμίες.

Οι μέριμνες για τα καθημερινά πράγματα, όπως η τροφή και η ενδυμασία, που αν και τόσο απλά εντούτοις γεμίζουν áγχος τη ζωή του ανθρώπου, γίνονται αυτή τη φορά το περιεχόμενο της Θείας διδασκαλίας. Ο Χριστός, μας καλεί να αποβάλλουμε το áγχος της καθημερινότητας. Γνωρίζει πολύ καλά πως οι καθημερινές σκοτούρες κλέβουν την προσοχή μας και τις περισσότερες φορές μονοπαλούν

το ενδιαφέρον και την προσπάθειά μας.

Ο Χριστός βάζει τα πράγματα στη σωστή τους θέση, ιεραρχώντας τις ανάγκες και τους στόχους της ζωής μας. Ο άνθρωπος δεν είναι μόνο ύλη αλλά και πνεύμα. Έτσι δεν έχει μόνο υλικές αλλά και πνευματικές ανάγκες. Και ποιές είναι οι πνευματικές ανάγκες σύμφωνα με τον Ιησού; Η βασιλεία του Θεού και η επικράτηση του θελήματός Του. Αυτός θα πρέπει να είναι ο στόχος μας, αυτή η επιδίωξή μας, αυτό το καλό “άγχος” μας, το πως δηλαδή θα αξιωθούμε να κληρονομήσουμε κι εμείς και οι άλλοι αδελφοί μας την βασιλεία του ουρανίου Πατέρα μας.

Και για τα υλικά; Για της καθημερινές μας ανάγκες; Ποιός θα φροντίσει γ' αυτά; Και σ' αυτά τα ερωτήματα έχει απάντηση ο Ιησούς. Όλες μας οι ανάγκες είναι γνωστές στον Θεό Πατέρα μας. Εκείνος έχει τη δύναμη και τη σοφία να οικονομήσει ότι έχουμε ανάγκη στη ζωή μας. Κι αν αμφιβάλουμε γ' αυτό, δεν έχουμε παρά να κοιτάξουμε γύρω μας, να παραδειγματιστούμε από τα πουλιά και τα αγριολούλουδα, που παρόλο που δεν έχουν την δική μας αξία, εντούτοις και γ' αυτά τα ταπεινά δημιουργήματα φροντίζει ο Δημιουργός μας Θεός με αξιοθαύμαστο τρόπο. Όχι φυσικά πως εμείς δεν θα φροντίζουμε πλέον για τίποτα, αλλά η φροντίδα αυτή δεν θα πρέπει να γεμίζει άγχος τη ζωή μας. Υπάρχουν και σπουδαιότερα πράγματα από την τροφή και την ενδυμασία μας, όπως η σωτηρία της ψυχής μας. Πόσο “αγχωνόμαστε” γ' αυτήν;

Α. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος..

1. Ο Χριστός είπε να μην μερμνάμε για το τι θα φάμε, τι θα πιούμε ή τι θα φορέσουμε. Σ Λ

2. Η ζωή είναι σπουδαιότερη από την τροφή και το σώμα σπουδαιότερο από το ντύσιμο. Σ Λ

3. Ο ουρανιος Πατέρας δε φροντίζει για τα ζώα και τα φυτά. Σ Λ

4. Ο άνθρωπος έχει μόνο υλικές ανάγκες. Σ Λ

5. Ο Χριστός θα πρέπει να έχει στόχο να κερδίσει την ουρανια βασιλεία. Σ Λ

6. Δεν υπάρχει λόγος να αγχωνόμαστε υπερβολικά γιατί ο Χριστός μας αγαπά και θα δώσει ότι έχουμε πραγματικά ανάγκη. Σ Λ

7. Ο Θεός δεν ξέρει τι ανάγκες έχουν οι άνθρωποι. Σ Λ

8. Ο Χριστός μίλησε στους ανθρώπους για τη μέριμνα των καθημερινών πραγμάτων γιατί μόνο τότε ενδιαφέρονταν για τα υλικά αγαθά. Σ Λ

Β. Βοες τις κρυμμένες λέξεις: ΑΓΧΟΣ, ΑΓΑΘΑ, ΑΓΡΙΟΚΡΙΝΑ, ΤΡΟΦΗ, ΖΩΗ, ΠΟΥΛΙΑ, ΣΩΜΑ.

O	I	A	H	N	O	A	Γ	Ρ	Τ	Υ	Ι	Ο	Σ	Α	Ε	Ν	Ι	Κ	Ψ	Θ	Ω	Ν	Ε	Π	Ζ	Ο	Τ	Θ	Λ	Α	Ε	Ω	Ι	Ι	Γ	Ο	Π	Φ	Α	Τ	Ο	Σ	Α	Ε	Ω	Ι	Ι	Λ	Υ	Ο	Π	Τ	Φ	Α	Λ	Ε	Ι	Α	Π	Υ	Α	Λ	Ε	Ι	Α	Π
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

μάθημα 5ο

5 Πορεία πάνω στα κύματα.

Ματθ. 14,23-33*

“...²³Κι αφού διέλυσε τα πλήθη (ο Ιησούς), ανέβηκε μόνος του στο βούνο να προσευχηθεί. Οταν βράδιασε ήταν μόνος του εκεί. ²⁴Το πλοίο (στο οποίο ήταν μέσα οι μαθητές) στο μεταξύ βρισκόταν κιόλας στη μέση της λίμνης και το παίδευαν τα κύματα, γιατί ήταν αντίθετος ο άνεμος. ²⁵Κατά τα ξημερώματα, ήρθε ο Ιησούς κοντά τους περπατώντας πάνω στη λίμνη. ²⁶Οι μαθητές, όταν τον είδαν να περπατάει πάνω στη λίμνη, τρόμαξαν· έλεγαν πως είναι φάντασμα κι έβαλαν τις φωνές από το φόβο τους. ²⁷Αμέσως όμως ο Ιησούς τους μίλησε και τους είπε: “Εχετε θάρρος, εγώ είμαι· μη φοβάστε”. ²⁸Ο Πέτρος Του αποκρίθηκε: “Κύριε, αν είσαι Εσύ, δώσε μου εντολή να ἐρθω κοντά Σου περπατώντας στα νερά”. ²⁹Κι Εκείνος του είπε: “Ελα”. Κατέβηκε τότε από το πλοίο ο Πέτρος κι άρχισε να περπατάει πάνω στα νερά για να πάει στον Ιησού. ³⁰Βλέποντας όμως τον ισχυρό άνεμο φοβήθηκε κι άρχισε να καταποντίζεται· έβαλε τότε τις φωνές: “Κύριε, σώσε με!”. ³¹Αμέσως ο Ιησούς άπλωσε το χέρι, τον έπιασε και τον λέει: “Ολιγόπιστε, γιατί αμφέβαλες;”. ³²Και μόλις ανέβηκαν στο καΐκι κόπασε ο άνεμος. ³³Κι όσοι ήταν στο πλοίο ήρθαν και τον προσκύνησαν λέγοντας: “Αληθινά, είσαι ο Γιός του Θεού!”...”

*(Εναγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 14, στίχοι 23-33)

Ένα ταξίδι στη θάλασσα μοιάζει η ζωή μας. Άλλοτε κυλά γαλήνια, ήσυχα, αμέριμνα και άλλοτε γίνεται τρικυμιώδης, απειλητική και δύσκολη. Πολλές χρόνια και πολλές λύπες. Ευτυχή γεγονότα μα και δυστυχείς καταστάσεις, προβλήματα και δυσκολίες που πολλές φορές υψώνονται μπροστά μας σαν θεόρατα αγριεμένα κύματα που απειλούν να μας καταποντίσουν. Φαντάζει ο άνθρωπος αδύναμος να παλέψει μαζί τους και να σωθεί.

Πράγματι, έρχονται στιγμές στη ζωή μας που όστι δύναμη κι αν διαθέτουμε, όση σοφία κι αν μας χαρακτηρίζει, όση υπομονή κι αν μπορούμε να επιστρατεύσουμε, δεν φτάνουν για να μας βοηθήσουν να τις αντιμετωπίσουμε.

Και τότε τι κάνουμε; Σε τι μπορούμε να ελπίζουμε; Που να στραφούμε;

Στην απορία μας, απάντηση μπορεί να δώσει το θαύμα που μόλις ακούσαμε, το περπάτημα του Κυρίου και του Πέτρου πάνω στα κύματα. Τι περίεργο μα την αλήθεια κι αυτό το περιστατικό! Τι νά θελε να πει ο Κύριος στους φοβισμένους αποστόλους; Τι διδάσκει άραγε και σε μας τους σύγχρονους μαθητές Του; Μα τι άλλο από την εμπιστοσύνη σ' Αυτόν. Σ' Αυτόν που έχει τη δύναμη να εξουσιάζει τα πάντα, που έχει τη σοφία να φωτίζει κάθε νου, που έχει την παρακληση που μπορεί να παρηγορήσει κάθε ανθρώπινη ψυχή, που έχει το έλεος που μπορεί να στηρίξει σε κάθε δύσκολη περίσταση ακόμα κι όταν αυτή φαντάζει αδύνατη.

Μήπως δεν ήταν αδύνατο αυτό που ζήτησε ο Πέτρος; Να περπατήσει πάνω στα κύματα όπως Εκείνος, ο Υιός του Θεού; Κι όμως ακόμα κι αυτό το αδύνατο έγινε δυνατό όχι φυσικά με τις δικές του “κρυφές” δυνάμεις αλλά με τη βοήθεια και το έλεος του Κυρίου. Κι όταν ακόμα ήρθε η στιγμή που φάνηκε να καταποντίζεται φοβούμενος τα μεγάλα κύματα και τον δυνατό άνεμο, το χέρι του Ιησού τον άρπαξε και τον έφερε πάλι στην επιφάνεια.

Στις δύσκολες λοιπόν στιγμές της ζωής μας ας ζητούμε κι εμείς τη βοήθεια του Θεού χωρίς δισταγμούς και αμφιβολίες αλλά με ελπίδα και εμπιστοσύνη, για να μην ακουστεί και σε μας αυτό που ειπώθηκε στον Πέτρο: “Ολιγόπιστε, γιατί αμφέβαλες”.

A. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά.

άνεμο, να, στον, βλέποντας, Πέτρος,
αποκρίθηκε, ολιγόπιστε, άρχισε, του, και, το,
κοντά, είσαι, εντολή, ο, καταποντίζεται, Σου,
φωνές, όμως, γιατί, αμέσως, περπατάει, πλοίο,
περπατώντας, χέρι, στα, δώσε, Του, κατέβηκε,
κι, στα, Πέτρος, έπιασε, λέει, τον, το, άπλωσε,
τότε, ο, Ιησού, να, για, καταποντίζεται, Κύριε,
να, κι, αν, φοβήθηκε, Ιησούς, σώσε, Κύριε, Εσύ,
πάνω, έρθω, μου, από, τότε, κι, αμφέβαλες, με,
ο, τις, έβαλε, ισχυρό, τον άρχισε, νερά, πάει,
να, νερά, έλα, του, Εκείνος, είπε

Β. Ποιο απ' όλα είναι σωστό;

1. Ο Χριστός κάνει αυτό το θαύμα...

- α. για να μας κάνει επίδειξη των δυνάμεων του.
 - β. για να μας διδάξει την εμπιστοσύνη στο πρόσωπο Του.
 - γ. επειδή η τρικυμία ήταν μεγάλη.

2. Ο Πέτρος άρχισε να βουλιάζει στη Θάλασσα...

- α. επειδή δεν ήξερε να κολυμπάει.
 β. επειδή τα κύματα άρχισαν να τον χτυπούν.
 γ. όταν έχασε την πίστη του στο Χριστό.

3. Όταν ο Πέτρος άρχισε να βουλιάζει στη θάλασσα...

- α. Ο Χριστός τον áφησε να πνιγεί για να γίνει παράδειγμα στους áλλους.
 - β. Οι μαθητές βούτηξαν για να τον σώσουν
 - γ. Ο Χριστός τον áρπαξε από το χέρι και τον έσωσε

4. Στις δύσκολες στιγμές πρέπει να ζητούμε τη βοήθεια του ...

- α. Χριστού χωρίς δισταγμούς και αμφιβολίες.
 β. Πέτρου χωρίς δισταγμούς και αμφιβολίες.
 γ. Χριστού με δισταγμούς και αμφιβολίες.

μάθημα 6ο

6 Η πίστη μας γυναικάς.

Ματθ. 15,21-28*

“...²¹Ο Ιησούς ἀφῆσε τὸν τόπο εκείνο κι αναχώρησε για την περιοχή της Τύρου και της Σιδώνας.²²Τότε μια γυναικά Χαναναία βγήκε ἐξω από τα όρια της περιοχής αυτής και τον φώναζε δυνατά: “Ἐλέησέ με. Κύριε, γιέ τον Δαβίδ. Η θυγατέρα μου βασανίζεται από δαιμόνιο”.²³Αυτός δεν της απάντησε ούτε λέξη. Τον πλησίασαν τότε οι μαθητές Του και Τον παρακαλούσαν: “Διώξε την, γιατί μας ακολουθεί και φωνάζει”.²⁴Κι αυτός αποκρίθηκε: “Ἔχω αποσταλεί μόνο για τους πλανεμένους Ισραηλίτες”.²⁵Αυτή ὡμως ἥρθε και τον προσκύνησε λέγοντας: “Κύριε, βοήθησέ με”.²⁶Τότε αυτός της αποκρίθηκε: “Δεν είναι σωστό να πάρει κανείς το ψωμί των παιδιών και να το πετάξει στα σκυλιά”.²⁷Κι αυτή είπε: “Ναι, Κύριε, αλλά και τα σκυλιά τρώνε από τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι των κυρίων τους”.²⁸Τότε ο Ιησούς της απάντησε: “Μεγάλη είναι η πίστη σου, γυναικά! Ας γίνει όπως το θέλεις”. Κι από εκείνη την ώρα γιατρεύτηκε η θυγατέρα της...”

*(Ευαγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 15, στίχοι 21-28)

Πίστη. Η πίστη είναι η βάση της πνευματικής μας ζωής. Είναι το κατώφλι πάνω στο οποίο θα πατήσει ο κάθε χριστιανός για να ανέβει τη σκάλα των αρετών. Είναι η μία από τις δύο φτερούγες της ψυχής μας (η άλλη είναι τα αγαθά έργα) που θα τις δώσουν τη δυνατότητα να πετάξει ψηλά στην ουράνιο βασιλεία του Θεού. Είναι η παρηγοριά των ταλαιπωρημένων, η βοήθεια των αβοηθήτων, το φως των σκοτισμένων, η χαρά των λυπημένων, η ελπίδα των απελπισμένων. Σαν κι αυτή την δυστυχισμένη μάνα που ακούσαμε πριν από λίγο.

Μια μεγάλη δυστυχία ήταν η ζωή της. Η κόρη της ήταν έρματο των δαιμόνων κι αυτή αδύναμη να αντιδράσει. Πως μπορεί κανείς να τα βάλει με αόρατους εχθρούς; Πως μπορεί κανείς να παλέψει και να νικήσει με κάποιον που

δεν βλέπει; Μα εκεί ακριβώς που έσβηναν οι ελπίδες της φάνηκε να λαμπιρίζει από μακριά το φως του Χριστού. Κι ήταν μακριά όχι γιατί τους χώριζε η απόσταση αλλά η απιστία. Η γυναίκα αυτή ήταν μέχρι τότε ειδωλολάτρισσα. Η πίστη της στους ψεύτικους θεούς, στα αναισθητά είδωλα όχι μόνο δεν την αφέλησε αλλά την κρατούσε μακριά από το αληθινό φως της πίστης του Χριστού. Έτσι συμβαίνει και με κάθε άνθρωπο που απιστεί, απομακρύνεται θεληματικά από το Θεό. Κλείνει τα μάτια της ψυχής του κι ενώ γύρω του είναι άπλετο το φως του Θεού, αυτός πεισματικά ζει μόνος μέσα στο σκοτάδι, αρνούμενος την κοινωνία μαζί Του.

Όταν όμως η δυστυχισμένη μάνα κατάλαβε την κατάστασή της, όταν ένιωσε πως η απιστία τη χωρίζει από τον αληθινό Θεό, δεν δίστασε, δεν ανέβαλε, αλλά πήρε την τολμηρή απόφαση να έρθει προς το Φως, τον Κύριο Ιησού Χριστό. Ζητώντας με επίγνωση της θέσης της και με περισσή ταπείνωση, όχι μερίδα αλλά μερικά μόνο ψίχουλα του Θείου ελέους που πίστευε ακράδαντα ότι αρκούν για να θεραπεύσουν το παιδί της. Και πράγματι. Η γυναίκα αυτή που είχε τη δύναμη να ξεπεράσει την απιστία της και να ζητήσει το έλεος του Θεού, αξιώθηκε για την μεγάλη της πίστη, όχι μόνο να δει την κόρη της υγιή αλλά και να ακούσει τον έπαινο του ίδιου του Κυρίου που με θαυμασμό της είπε: “Μεγάλη είναι η πίστη σου γυναίκα!”.

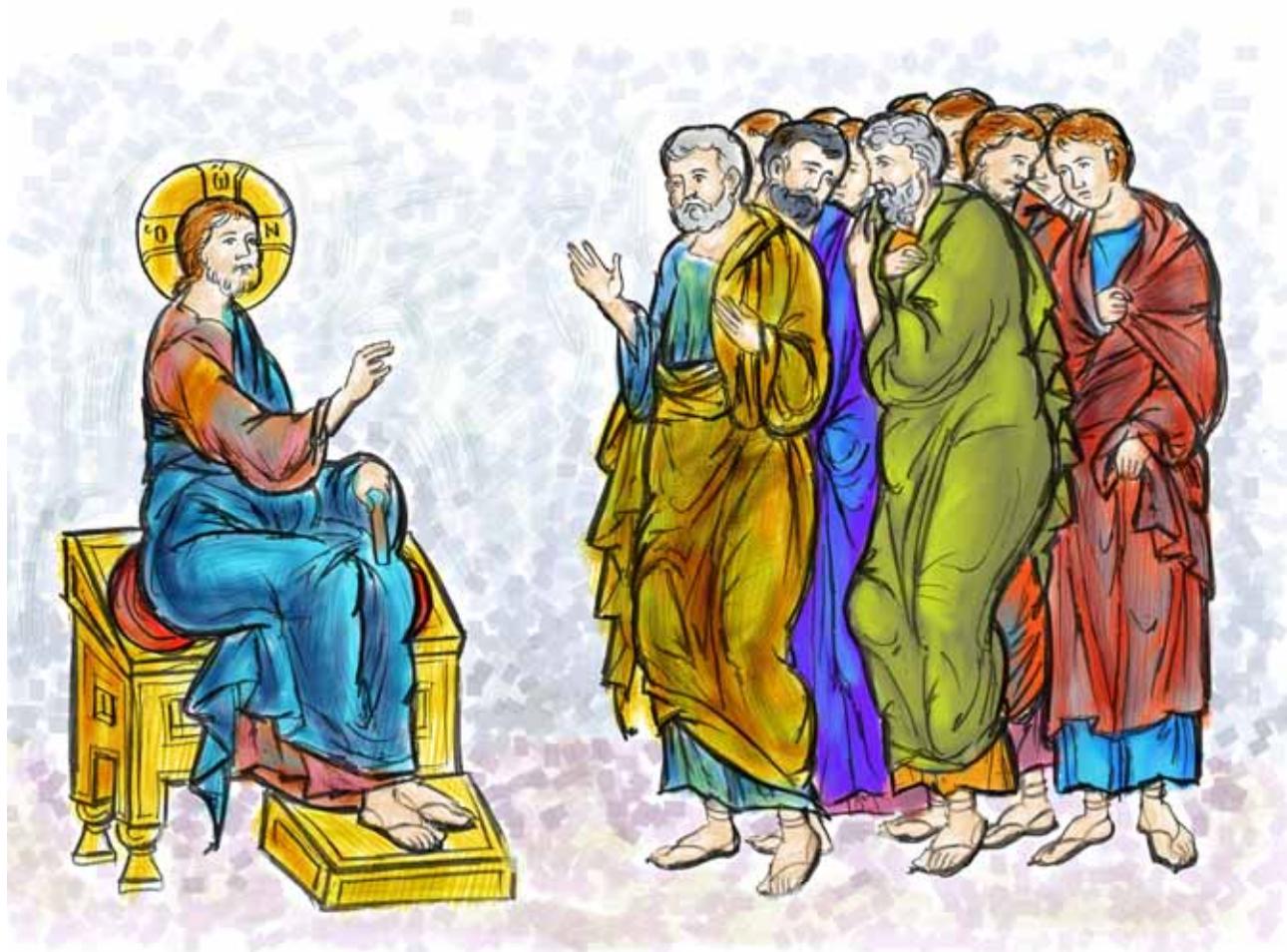
Μακάρι κι εμείς να έχουμε το θάρρος της πίστης σε ένα κόσμο που η δειλία της απιστίας βασιλεύει. Να ζητούμε το έλεος του Θεού με την ίδια ταπείνωση και συναίσθηση και να διατηρούμε μέσα στην καρδιά μας την ίδια ακράδαντη ελπίδα που είχε και εκείνη η γυναίκα.

Α. Βρες ταλάθη στο παρακάτω κείμενο.

Ο Ιησούς άφησε τον τόπο εκείνο κι αναχώρησε για την περιοχή της Τύρου και της Χαναάν. Τότε μια γυναίκα Ιουδαία βγήκε έξω από τα όρια της περιοχής αυτής και του φώναζε δυνατά: "Ελέησέ με, Κύριε, Υιέ του Ανθρώπου ο γιος μου βασανίζεται από υψηλό πυρετό". Αυτός δεν της απάντησε ούτε λέξη. Τον πλησίασαν τότε οι συγγενείς της και τον παρακαλούσαν: "Διώξε την, γιατί μας ακολουθεί και φωνάζει". Κι αυτός αποκρίθηκε: "Έχω αποσταλεί μόνο για τους πλανεμένους Χαναναίους".

Β. Βοες τις κουμμένες λέξεις: ΓΥΝΑΙΚΑ, ΚΟΡΗ, ΔΑΙΜΟΝΙΟ, ΠΙΣΤΗ, ΨΩΜΙ, ΣΚΥΛΙΑ.

μάθημα 7ο

7 Ποιός είναι μεγαλύτερος;

Μάρκ. 9,33-36 & Ματθ. 18,3-4*

“...³³Ηρθε ο Ιησούς στην Καπερναούμ και όταν μπήκε στο σπίτι ρώτησε τους μαθητές: “Τι συνητούσατε μεταξύ σας στο δρόμο;”. ³⁴Αυτοί όμως σιωπούσαν, γιατί στο δρόμο συζητούσαν μεταξύ τους ποιος είναι ανώτερος ανάμεσά τους. ³⁵Κάθισε τότε ο Ιησούς, φώναξε τους δώδεκα και τους λέει: “Οποιος θέλει να είναι ο πρώτος θα πρέπει να γίνει ο τελευταίος απ’ όλους κι ο υπηρέτης όλων”. ³⁶Υστερα, πήρε ένα παιδάκι, το έβαλε ανάμεσά τους, το αγκάλιασε και τους είπε:... ³“Σας βεβαιώνω πως, αν δεν αλλάξετε κι αν δε γίνετε σαν τα παιδιά, δε θα μπείτε στη βασιλεία του Θεού. ⁴Οποιος λοιπόν ταπεινώσει τον εαυτό του σαν αυτό το παιδί, αυτός είναι ο ανώτερος στη βασιλεία του Θεού”. ...”

(Ευαγγέλιο του Μάρκου, κεφάλαιο 9, στίχοι 33-36 και Ευαγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 18, στίχοι 3-4)

Αν θα ήθελε κανείς να χαρακτηρίσει τον σύγχρονο κόσμο θα μπορούσε να πει ότι ζούμε σε μια κοινωνία ανθρώπων που όλοι κυνηγούν την “πρωτιά”. Τα κράτη, οι στρατοί, η επιστήμη, η ψυχαγωγία, τα μέσα ενημέρωσης, η εκπαίδευση, η οικογένεια. Ένα σύνθημα επικρατεί ανάμεσα σε όλους αυτούς: “Να είμαι πρώτος”. Ακόμα κι εσείς τα παιδιά και οι νέοι μαθαίνεται από μικρά ότι πρέπει να ξεπεράσετε όλους τους άλλους, να είστε πρώτοι μαθητές, πρώτοι αθλητές, πρώτοι μουσικοί και γενικά πρώτοι σε ότι ασχολείστε. Κι αυτό κάποιες φορές σας προτρέπουν να το πετύχετε με κάθε τίμημα. Αν θα ήθελε να το πει κανείς αλλιώς, ζούμε σε μια κοινωνία εγωιστών που όλη τους η προσπάθεια αναλώνεται στο πως θα ικανοποιήσουν το εγώ τους.

Και φυσικά το κυνήγι της “πρωτιάς” δεν είναι τωρινό φαινόμενο. Το βλέπουμε να ταλαιπωρεί τους ανθρώπους από παλιά. Το είδαμε και σήμερα να απασχολεί τους ίδιους

τους μαθητές του Κυρίου. “Ποιος είναι ο μεγαλύτερος;”.

Κι ενώ εμείς μάθαμε ότι ο μεγαλύτερος είναι αυτός που ξεχωρίζει, αυτός που πρωτοτυπεί, αυτός που πρωτεύει, αυτός που ελκύει το θαυμασμό, αυτός που ξεπερνά, αυτός που τιμάται, αυτός που οι άλλοι τον υπηρετούν, ο Χριστός με την “ιδιόμορφη” (για μας) λογική του Θεού, έχεται να ανατρέψει τα στερεότυπα. Για τον Θεό καμία από τις ανθρώπινες “πρωτιές” δεν έχει σημασία. Για το Θεό ένα είναι το κριτήριο που μας κάνει πραγματικά “μεγάλους” και “πρώτους”, η αγάπη. Η έμπρακτη αγάπη, όχι η θεωρητική (γιατί από αυτήν έχουν υποτίθεται όλοι) αλλά αυτή που μετατρέπεται σε έργα. Έτσι για το Θεό της αγάπης “πρώτος” είναι αυτός που μοιάζει στους άλλους τελευταίος. Δεν είναι αυτός που τον υπηρετούν αλλά ο υπηρέτης που προσφέρει τη διακονία του με αγάπη, γιατί αυτός κάνει πράξη το θέλημα του Κυρίου. Και “μεγάλος” δεν είναι αυτός που ξεχωρίζει και υψώνεται στα μάτια των άλλων, αλλά αυτός που ταπεινώνεται και γίνετε απλός σαν τα μικρά παιδιά, προκειμένου να ξεφύγει από τον καταστροφικό για την ψυχή εγωισμό και να μοιάζει με τον ταπεινό και πράσινο Ιησού.

Άραγε κι εμείς πόσο “πρώτοι” ή “μεγάλοι” είμαστε στα μάτια του Θεού; Προσπαθούμε στη ζωή μας να κάνουμε πράξη την αγάπη που από φαινομενικούς υπηρέτες μας αναδεικνύει πολίτες και κληρονόμους της βασιλείας του Θεού; Ή μήπως κι εμείς απλά ακολουθούμε το χείμαρρο όλων αυτών των “πρώτων” και των “μεγάλων” που καταλήγει στο πέλαγος του εγωισμού και της απώλειας;

Α. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΠΑΙΔΙΑ, ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΚΑΠΕΡΝΑΟΥΤ, ΥΠΗΡΕΤΗΣ, ΠΡΩΤΟΣ, ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ, ΟΝΟΜΑ.

Σ	Φ	Τ	Α	Ι	Ε	Λ	Ι	Σ	Α	Β	Κ	Δ	Ο	Ε
Η	Γ	Α	Ρ	Φ	Λ	Δ	Ζ	Α	Ε	Θ	Χ	Δ	Τ	
Ο	Σ	Δ	Ι	Σ	Η	Τ	Ε	Ρ	Η	Π	Υ	Ε		
Π	Α	Ο	Ο	Π	Η	Ζ	Γ	Ε	Ρ	Ω	Λ			
Α	Μ	Α	Τ	Ν	Ν	Α	Λ	Α	Τ	Ε				
Ι	Υ	Β	Ν	Ω	Ο	Ν	Ι	Π		Υ				
Δ	Ο	Ε	Μ	Κ	Ρ	Μ	Σ	Τ						
Ι	Α	Η	Λ	Ζ	Τ	Π	Α							
Α	Ν	Ι	Ε	Ι	Σ	I								
Ε	Ρ	Η	Χ	Η	O									
Θ	Ε	Λ	Γ	Σ										
Ε	Π	Ρ	O											
M	A	T												
O	K													
Φ														

Β. Συμπληρώστε το κείμενο:

....., στο τους
 είναι τους o
 και : " o
 va ' ki
, , , , το τους
 : éva
 στο tov

μάθημα 8ο

8 Η αξία της συγνώμης.

Ματθ. 18,21-35*

“...²¹Τότε πήγε ο Πέτρος και του είπε: “Κύριε, πόσες φορές θα σφάλει σ’ εμένα ο αδερφός μου και θα τον συγχωρήσω; Ως εφτά φορές;”.²²Του λέει ο Ιησούς: “Δε σου λέω ως εφτά, αλλά ως εβδομήντα φορές εφτά. ²³Γι’ αυτό η βασιλεία των ουρανών μοιάζει μ’ ένα βασιλιά, που θέλησε να τον αποδώσουν λογαριασμό οι δούλοι του.²⁴Μόλις άρχισε να κάνει το λογαριασμό, του φέρανε κάποιον που όφειλε δέκα χιλιάδες τάλαντα.²⁵Επειδή δεν μπορούσε να τα επιστρέψει, ο κύριος του διέταξε να πουλήσουν τον ίδιο, τη γυνναίκα του, τα παιδιά του κι όλα του τα υπάρχοντα και να τον δώσουν το ποσό από την πώληση.²⁶Ο δούλος τότε ἐπεσε στα πόδια του, τον προσκύνησε κι ἐλεγε: “Δείξε μου μακροθυμία και θα σου τα δώσω όλα τα χρέη μου πίσω”.²⁷Τον λυπήθηκε ο κύριος εκείνον το δούλο και τον ἀφήσε να φύγει, τον χάρισε μάλιστα και το χρέος.²⁸Βγαίνοντας ἔξω εκείνος ο δούλος, βρήκε ἐναντίο τους συνδούλους του, που τον ὄφειλε μόνο εκατό δηνάρια· τον ἐπιασε και τον ἐσφιγγε να τον πνίξει λέγοντάς του: “Ξόφλησέ μου το χρέος”.²⁹Ο συνδούλος τον τότε ἐπεσε στα πόδια του και τον παρακαλούσε: “Δείξε μου μακροθυμία και θα σου το ξεπληρώσω”.³⁰Αυτός όμως δε δέχτηκε, αλλά πήγε και τον ἔβαλε στη φυλακή, ὡσπου να ξεπληρώσει ό,τι τον χρωστούσε.³¹Οταν το είδαν αυτό οι συνδούλοι του, λυπήθηκαν πάρα πολύ και πήγαν και διηγήθηκαν στον κύριο τους όλα όσα ἐγιναν.³²Τότε ο κύριος τον κάλεσε και του λέει: “Κακέ δούλε, σου χάρισα όλο εκείνο το χρέος, επειδή με παρακάλεσες.³³δεν ἐπρεπε κι εσύ να σπλαχνιστείς το σύνδουλό σου, όπως κι εγώ σπλαχνίστηκα εσένα”;.³⁴Κι οργήστηκε ο κύριος του και τον παρέδωσε στονς βασανιστές, ὡσπου να ξεπληρώσει όσα τον χρωστούσε.³⁵Ετσι θα κάνει και σ’ εσάς ο ουράνιος Πατέρας μου, αν ο καθένας σας δε συγχωρήσει τα παραπτώματα του αδερφού του μ’ όλη τον την καρδιά”. ...”

*(Εναγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 18, στίχοι 21-35)

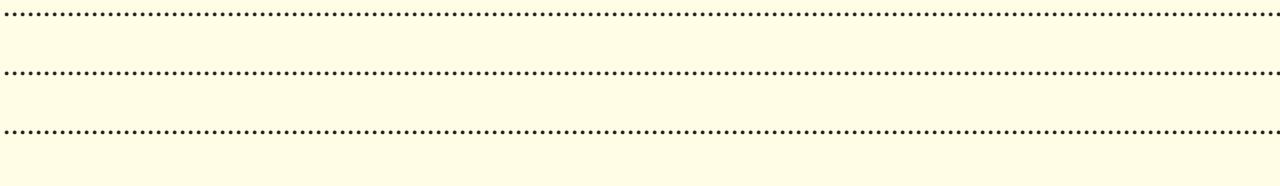
Ἄραγε αν κάναμε μία ἐρευνα, θα βρίσκαμε κάποιον που να μην ἔχει ποτέ στη ζωή του παρεξηγηθεί, να μην ἔχει θυμώσει, να μην ἔχει συγκρουστεί ή ἔστω να μην ἔχει λυπηθεί από την ἀσχημη συμπεριφορά κάποιου ἄλλου;

Κρίνοντας από τον ίδιο τον εαυτό μας μάλλον τέτοιου είδους ἀνθρωποι θα πρέπει να είναι πολύ σπάνιοι. Κι αυτό γιατί όλοι λίγο πολύ ἔχουμε γευθεί την πίκρα της αδικίας, το

άναμμα του θυμού, τη φλόγα της σύγκρουσης, την ψυχρότητα της παρεξήγησης. Δυστυχώς είμαστε άνθρωποι εμπαθείς και εγωιστές και εύκολα παρασυρόμαστε σε όλα αυτά. Πάντως για όλα υπάρχει η "συγνώμη". Ένα "συγνώμη" μπορεί να τακτοποιήσει πολλά πράγματα κι ας λένε μερικοί πως "από τότε που βγήκε το "συγνώμη" χάλασε ο κόσμος". Όχι, το "συγνώμη" κρατάει τον κόσμο ενωμένο. Για φανταστείτε πως θα ήταν ο κόσμος μας, πως θα ήταν οι ανθρώπινες σχέσεις αν δεν υπήρχε η συγνώμη; Αν δεν δίνονταν η δυνατότητα σ' αυτόν που έφταιξε να ζητήσει ταπεινά συγνώμη και να λάβει συγνώμη από όσους με τις πράξεις του αδίκησε; Θα ήταν ένα απέραντο πεδίο μάχης όπου όλοι θα στρέφονταν εναντίον όλων σε μια συνεχή και ατέλειωτη παρεξήγηση. Όμως ευτυχώς υπάρχει "συγνώμη" και από τους θύτες και από τα θύματα κι αυτή τακτοποιεί τα πάντα. Εξάλλου έτσι δεν συμβαίνει μ' εμάς και το Θεό;

Ο Θεός Πατέρας μας παρέχει συνεχώς τη συγνώμη του σε όλους μας, γιατί όλοι μας απέναντι του είμαστε χρεώστες και φταίχτες. Κι αυτό γιατί αφ' ενός Του οφείλουμε πάρα πολλά, και αφ' ετέρου με τις πράξεις μας τον θλίβουμε τόσο πολύ! Όμως δεν παύουμε να προσφεύγουμε στα φιλάνθρωπα αισθήματά Του και να τολμούμε καθημερινά να Του ζητούμε συγνώμη. Εδώ όμως υπάρχει μία λεπτομέρεια που δεν πρέπει να μας διαφεύγει, μια λεπτομέρια που μας τη δίδαξε σήμερα ο Κύριος μας. Η συγνώμη που ζητούμε από τον Θεό είναι ανάλογη με τη συγνώμη που προσφέρουμε κι εμείς σ' όσους μας φταίνε. Δεν είναι δυνατόν να ζητούμε έλεος από τον Θεό για τα τόσα πολλά και μεγάλα σφάλματά μας (που εμείς κι Εκείνος γνωρίζουμε καλύτερα) και να μην θέλουμε, να μην μπορούμε να συγχωρούμε αυτούς που μας αδίκησαν.

Ας ακούσουμε λοιπόν με προσοχή τα όσα μας είπε σήμερα ο Κύριος μας και ας προσπαθήσουμε να είμαστε συγχωρητικοί με τους άλλους για να ελπίζουμε κι εμείς της συγνώμης του Θεού. Για να μη συμβεί και σε μας ότι και στον κακό δούλο της παραβολής.

Α. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά.

προσκυνούσε ποσό ίδιο δούλος μου λυπήθηκε του τα φύγει πόδια θα τα δείξε από γυναίκα του μπορούσε δεν χρέη του κια κύριος πουλήσουν του χρέος εκείνον χάρισε να τον επειδή κύριος του ο τα όλα και υπάρχοντα σου δούλο πίσω δώσουν πώληση επιστρέψει διέταξε να την άφησε το και μακροθυμία μάλιστα ο μου το ο όλα και του έλεγε τα κι το να τη του παιδιά κι έπεσε του να τότε στα δώρω των του

Β. Ποιο από όλα είναι σωστό;

- 1) α.** Ο κακός δούλος χρωστούσε δέκα χιλιάδες τάλαντα στον κύριο του.
β. Ο κακός δούλος χρωστούσε εκατό χιλιάδες τάλαντα στον σύνδουλο του.
γ. Ο κακός δούλος χρωστούσε εκατό δηνάρια στο σύνδουλο του.

2) α. Ο βασιλιάς πούλησε τον κακό δούλο και την οικογένεια του.
β. Ο βασιλιάς έδωσε χρόνο στον κακό δούλο να μαζέψει τα χρήματα που του χρωστούσε.
γ. Ο βασιλιάς χάρισε το χρέος στον κακό δούλο.

3) α. Ο κακός δούλος χάρισε το χρέος στο σύνδουλο του.
β. Ο κακός δούλος έβαλε φυλακή τον σύνδουλο του, που του χρωστούσε εκατό δηνάρια.
γ. Ο κακός δούλος είπε στο σύνδουλο του να του δώσει έστω τα πενήντα αντί για τα εκατό δηνάρια.

4) α. Ο Θεός Πατέρας μας συγχωρεί όταν του ζητάμε ειλικρινά συγγνώμη.
β. Δεν χρειάζεται να συγχωρούμε όσους μας έχουν στενοχωρήσει.
γ. Αν δεν μας ζητούν συγγνώμη καλό είναι να μην ζητάμε ούτε κι εμείς.

μάθημα 9ο

9 Πρόσκληση σε δείπνο.

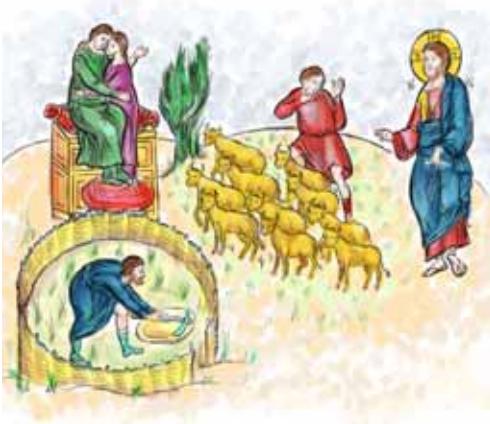
Λουκ. 14,16-24*

“...¹⁶Τότε ο Ιησούς του είπε: “Κάποιος άνθρωπος ετοίμασε ένα μεγάλο δείπνο και καλεσε πολλούς.¹⁷Οταν ήρθε η ώρα του δείπνου, έστειλε το δούλο του να πει στους καλεσμένους: “Ελάτε, όλα είναι πια έτοιμα”.¹⁸Τότε άρχισαν ο ένας μετά τον άλλο να βρίσκουν διακιολογίες. Ο πρώτος του είπε: “Αγόρασα ένα χωράφι και πρέπει να πάω να το δω· σε παρακαλώ, θεώρησέ με διακαιολογημένον”.¹⁹Άλλος του είπε: “Αγόρασα πέντε ζευγάρια βόδια και πάω να τα δοκιμάσω· σε παρακαλώ διακαιολόγησέ με”.²⁰Κι ένας άλλος του είπε: “Είμαι νιόπαντρος και γι' αυτό δεν μπορώ να έρθω”.²¹Γύρισε ο δούλος εκείνος και τα είπε αυτά στον κύριο του. Τότε ο οικοδεσπότης οργισμένος είπε στο δούλο του: “Πήγαινε γρήγορα στις πλατείες και στον δρόμον της πόλης και φέρε μέσα τους φτωχούς, τους ανάπτηρους, τους κουτσούς και τους τυφλούς”.²²Οταν γύρισε ο δούλος του είπε: “Κύριε, αυτό που πρόσταξες έγινε και υπάρχει ακόμη χώρος”.²³Είπε πάλι ο κύριος στο δούλο: “Πήγαινε έξω από την πόλη στους δρόμους και στα μονοπάτια κι ανάγκασέ τους να έρθουν, για να γεμίσει το σπίτι μου”.²⁴γιατί σας βεβαιώνω πως κανένας από εκείνους που κάλεσα δε θα γεντεί το δείπνο μου”. ...”

**(Εναγγέλιο του Λουκά, κεφάλαιο 14, στίχοι 16-24)*

Η σχέση Θεού και ανθρώπου είναι μια σχέση πρόσκλησης και ανταπόκρισης ή όχι προς την πρόσκληση αυτή. Μας καλεί ο Θεός καθημερινά κοντά Του. Κι όταν λέμε κοντά Του εννοούμε στον τρόπο ζωής που Εκείνος αγαπά και αποτελεί θέλημά Του. Κι αυτό γιατί ξέρει καλά ως Παντογνώστης και Πάνσοφος πως αυτός ο τρόπος ζωής είναι που θα μας κάνει πραγματικά ευτυχισμένους και σ' αυτή τη ζωή πολύ δε περισσότερο στην άλλη, την αιώνια.

Μας καλεί λοιπόν στο δείπνο της ζωής, στη χαρά της ουράνιας βασιλείας Του, για να γίνουμε κοινωνοί Του, για να αποκαταστήσουμε την παραδείσια σχέση μας μαζί Του, για να επανέλθουμε στο “κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν” που

είχαμε ποιν την πτώση των πρωτοπλάστων. Μας καλεί γιατί μας αγαπάει, μας θέλει κοντά Του, όπως κι εμείς θέλουμε κοντά μας κάθε άνθρωπο που αγαπούμε και ποθούμε τη συναναστροφή μαζί του. Μένει σε μας το αν θα απαντήσουμε θετικά ή αρνητικά στην πρόσκληση αυτή.

Στην αποψινή διδασκαλία του ο Ιησούς προσκάλεσε στο μεγάλο δείπνο του πολλούς μα εκείνοι ο ένας μετά τον άλλο, αρνήθηκαν την πρόσκληση χρησιμοποιώντας χίλιες δυο δικαιολογίες και ψέματα. Φαντάζει η ζωή κοντά στο Θεό αυστηροί για πολλούς οι οποίοι επιθυμούν στη ζωή τους τη χαλαρότητα και την ακαταστασία. Βλέπουν τη ζωή τους σαν μια μοναδική ευκαιρία για ένα ατελείωτο γλέντι, χωρίς όρια, χωρίς περιορισμούς, χωρίς "μη" και "πρέπει". Εδώ όμως κρύβετε μια αλήθεια. Πράγματι η ζωή μας είναι μια μοναδική ευκαιρία, αλλά γιατί; Για να κερδίσουμε τη βασιλεία του Θεού. Δεν θα μας δοθεί άλλη ευκαιρία γι' αυτό και ο Θεός επιθυμεί η ζωή κοντά Του να είναι τέτοια που να κάνει τον άνθρωπο πολίτη του Παραδείσου.

Ας μη ξεχνούμε πως ο δρόμος που οδηγεί στην απώλεια είναι άνετος και πλατύς, ενώ ο δρόμος που οδηγεί στη σωτηρία στενός και στενάχωρος. Άλλα τι είναι προτιμότερο; Να βαδίσει κανείς για λίγο δύσκολα και προσεκτικά και να καταλήξει στην αιώνια χαρά ή να βαδίσει για λίγο ευχάριστα και απρόσεκτα και να οδηγηθεί στην αιώνια δυστυχία; Η απόφαση είναι αποκλειστικά δική μας, και πρέπει να την πάρει κανείς από μικρός -σαν τον Ήρακλή της μυθολογίας μας- γιατί ότι ξεκινήσουμε από μικροί θα μας συνοδεύει και στο μέλλον.

Α. Ποιό είναι το σωστό;

1. Κάποιος άνθρωπος ετοίμασε ένα δείπνο και κάλεσε πολλούς. Όταν ήρθε η ώρα του δείπνου έστειλε το δούλο να πει στους καλεσμένους:

- α. μην έρθετε γιατί ο άρχοντας αγόρασε ένα χωράφι και θέλει να το δει.
β. ελάτε όλοι είναι έτοιμα.
γ. δεν υπάρχει χώρος για σας γιατί ήρθαν άλλοι στο τραπέζι

2. Μια από τις δικαιολογίες που είπαν οι καλεσμένοι ήταν: "δεν θα μπορέσω να έρθω γιατί..."

- α. αρρώστησε ο γιος μου.
 - β. με κάλεσαν αλλού.
 - γ. είμαι νιόπαντρος.

3. Όταν οι καλεσμένοι δεν εμφανίστηκαν στο τραπέζι ο οικοδεσπότης είπε οργισμένος στο δούλο:

- α. πήγαινε να τους καλέσεις ξανά.
β. πήγαινε να τους τιμωρήσεις.
φτωχούς, τοπυς ανάπτηρους, τους κο
βρεις στην πόλη.

B. Συμπληρώστε το κείμενο:

τη μια ευκαιρία για
..... , χωρίς
..... , "μη" ".....".
όμως η
είναι , αλλά γιατί; να
τη Δεν
άλλη και
η του να
που τον του

μάθημα 10ο

10 Συγγενείς του Κυρίου.

Μάρκ. 3, 31-34 & Λουκ. 8,21*

“...³¹Ηρθαν τότε η μητέρα και τα αδέρφια του Ιησού και περιμένοντας ἔξω από το σπίτι ἐστειλαν να Τον φωνάξουν. ³²Γύρω Του καθόταν πλήθος και Του λένε: “Η μητέρα σου και τα αδέρφια σου είναι ἔξω και σε ζητούν”. ³³Κι εκείνος απαντώντας τους λέει: “Ποια είναι η μητέρα μου και ποιοι είναι οι αδερφοί μου?”. ³⁴Κι αφού ἐριξε μια ματιά ολόγυρά σ' αυτούς που κάθονταν γύρω Του, λέει: ...²¹“Μητέρα μου και αδέρφια μου είναι αυτοί εδώ που ακούνε το λόγο του Θεού και τον εφαρμόζουν”. ...”

(*Εναγγέλιο του Μάρκου, κεφάλαιο 3, στίχοι 31-34 και Εναγγέλιο Λουκά, κεφάλαιο 8, στίχος 21)

Πολλοί άνθρωποι καμαρώνουν και παινεύονται ότι προέρχονται από μεγάλη γενιά και από οικογένεια με ιστορία, άλλοι πάλι πως συγγενείς ή φίλοι τους είναι σπουδαίες προσωπικότητες με μεγάλο κύρος και αξία. Αραγε πόσο θά πρεπε να καμαρώνει κανείς αν είχε συγγενή τον ίδιο το Θεό;

Εμείς οι χριστιανοί δεν είμαστε απλά πιστοί κάποιας θρησκείας, δεν είμαστε τυφλοί υποτακτικοί κάποιας απρόσιτης θεότητας, δεν είμαστε υπόδουλοι ενός σκληρού δυνάστη. Είμαστε συγγενείς του ίδιου του Θεού. Μας το διαβεβαιώνει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός στη σημερινή του διδασκαλία.

“...Μητέρα μου και αδέρφια μου είναι αυτοί εδώ που ακούνε τον λόγο του Θεού...”. Όλοι εμείς λοιπόν που πιστεύουμε σ' Αυτόν, που ακούμε το λόγο Του είτε στην εκκλησία, είτε στο κατηχητικό, είτε μέσα από τις γραμμές της Αγίας

Γραφής ή άλλων πνευματικών βιβλίων, δεν είμαστε τίποτε άλλο από συγγενείς Του. Τι μεγάλη τιμή μας επεφύλαξε ο Κύριος μας! Πόσο μας αγαπά! Καταδέχεται ταπεινούς και άσημους ανθρώπους, πλασμένους από χώμα και νερό, να τους αναβιβάζει στο δικό Του ύψος, στο ύψος της συγγενείας Του! Μεγάλη η τιμή αλλά μεγάλη και η ευθύνη. Είμαστε άραγε άξιοι μιας τέτοιας σχέσης με το Θεό;

Στο σημείο αυτό ας προσέξουμε όμως μια λεπτομέρεια. Δεν είναι όλοι οι ακροατές του λόγου του Θεού συγγενείς Του. Μόνο αυτοί που ακούν αλλά και εφαρμόζουν τα λόγια του Ιησού στη ζωή τους είναι πραγματικά δικοί Του. Το λέει ξεκάθαρα: "...Μητέρα μου και αδέρφια μου είναι αυτοί εδώ που ακούνε το λόγο του Θεού και τον εφαρμόζουν...". Μόνο όταν η ακοή του Θείου λόγου συνοδεύεται με ανάλογο τρόπο ζωής μας κάνει πραγματικούς χριστιανούς.

Ο μακαριστός γέροντας Παΐσιος ο Αγιορείτης έλεγε το εξής: "Ο Θεός δεν θέλει θεατές, θέλει αθλητές". Φανταστείτε ένα στάδιο που ενώ είναι γεμάτο θεατές εντούτοις μόνο οι αθλητές είναι αυτοί που αγωνίζονται και στεφανώνονται. Έτσι μας θέλει ο Θεός "αθλητές" στον καλό αγώνα της πνευματικής ζωής. Και αυτό θα το πετύχουμε μόνο αν ακολουθήσουμε τον τρόπο που Αυτός μας υπέδειξε σήμερα: να ακούμε το λόγο του Θεού σε κάθε ευκαιρία και να προσπαθούμε να τον εφαρμόσουμε όσο μπορούμε στη ζωή μας.

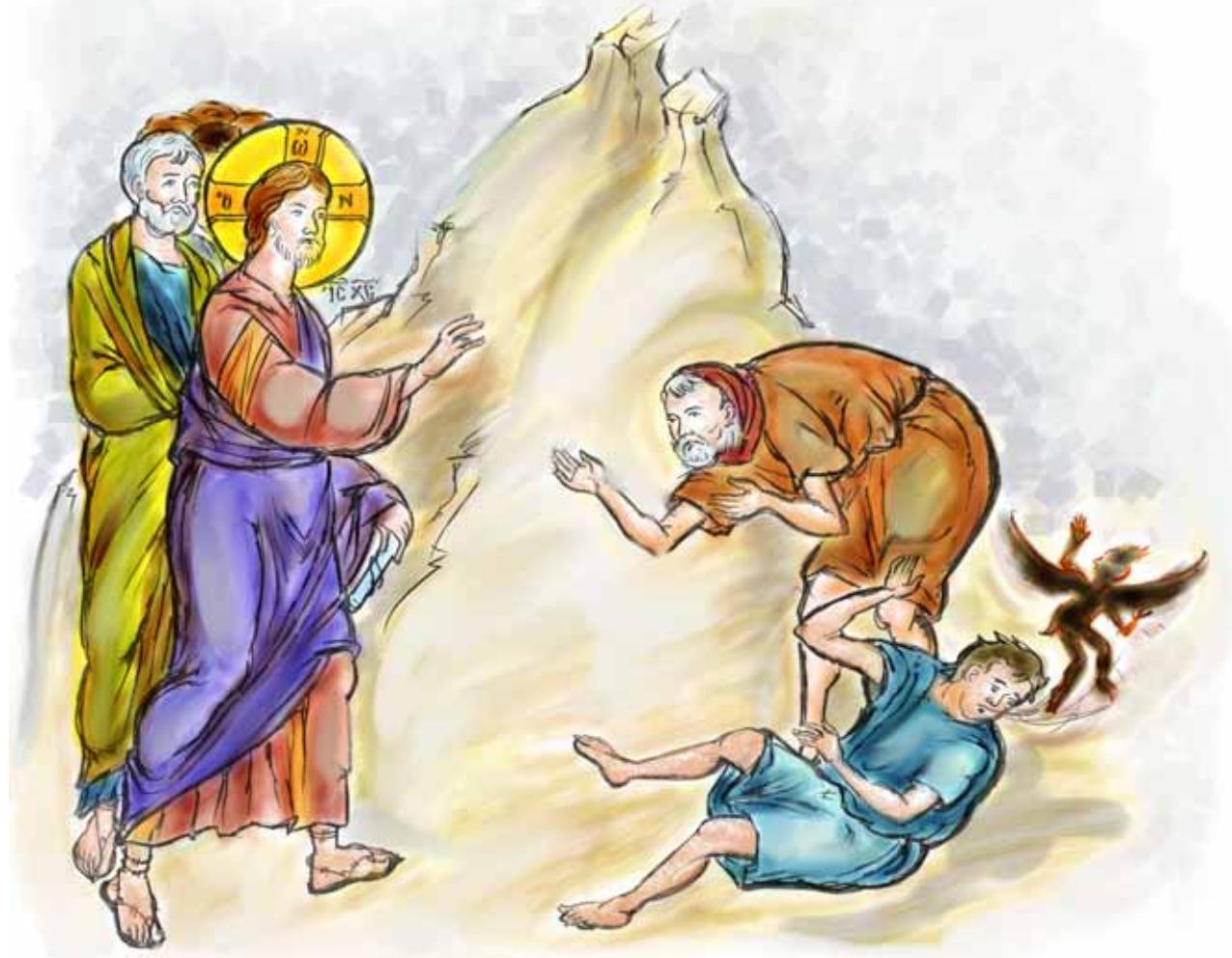
Α. Βοες τις κουμμένες λέξεις: ΜΗΤΕΡΑ, ΑΔΕΡΦΙΑ, ΚΟΣΜΟΣ, ΛΟΓΟΣ, ΠΛΗΘΟΣ, ΙΗΣΟΥΣ.

Λ Κ Ε Α Υ Ο Τ Η Σ Σ Α Π Κ
Ρ Α Ι Φ Ρ Ε Δ Α Ο Β Γ Ι Π Α
Ω Ζ Η Ε Α Υ Κ Σ Ο Μ Σ Ο Κ
Ν Γ Σ Η Γ Τ Α Λ Υ Ν Λ Η
Α Ω Ο Ο Α Ο Ρ Π Ο Λ
Τ Σ Υ Ι Ρ Ε Α Ε Ο Τ
Α Κ Σ Π Ε Ν Ι Τ
Ζ Ν Ξ Η Τ Ξ Ο Λ
Ο Α Ε Ε Η Σ Α
Α Ν Ρ Ι Μ
Υ Ω Π Κ
Ε Ρ Ω Θ
Α Τ Η
Ρ Λ
Π

Β. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά.

Μας, είμαστε, που, επεφύλαξε, στην, Θεού, καταδέχεται, εδώ, μου, μεγάλης, τέτοιας, της, Μητέρα, ανθρώπους, Του, λόγο, από, βιβλίων, ακούμε, πνευματικών, άλλων, Αυτόν, αδέοφια, όλοι, και μου, αυτοί, ακούνε, είναι, πιστεύουμε, λοιπόν, που, εμείς, είτε, κατηχητικό, Γραφής, η, χώμα, στο, άξιοι, μας, του, Θεό, συγγενείας, άραγε, ευθύνη, Είμαστε, το, Μεγάλη, πλασμένους, άσημους, τιμή, τι, σχέσης, μιας, με, Του, ύψος, νερό, από, αναβιβάζει, ταπεινούς, αγαπά, στο, μέσα, εκκλησία, άλλο, δεν, αλλά, τιμή, η, και, δικό, ύψος, να, Πόσο, ο, μας, του, που, είτε, της γραμμές, λόγο, μας, Κύριός, και, τους, στο, συγγενείς, τίποτε, σ', είτε, Αγίας, ή, Μεγάλη, από.

μάθημα 11ο

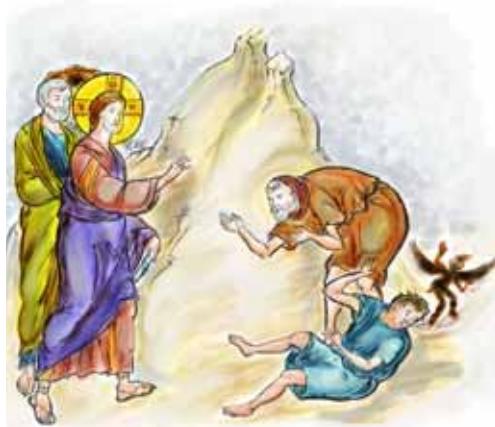

11 Το λάθος της απιστίας.

Ματθ. 17,14-21*

“...¹⁴Οταν έφτασαν στο πλήθος, Τον πλησίασε (τον Ιησού) ένας ἀνθρωπος, γονάτισε μπροστά Του ¹⁵και Του είπε: “Κύριε, σπλαγχνίσου το γιο μου, γιατί είναι επιληπτικός και υποφέρει· πολλές φορές μάλιστα πέφτει στη φωτιά και στο νερό.¹⁶Τον ἔφερα στους μαθητές σου, αλλά δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν”. ¹⁷Ο Ιησούς απάντησε: “Γενιά ἀπιστη και διεφθαρμένη, ως πότε θα είμαι μαζί σας; Ως πότε θα σας ανέχομαι; Φέρτε μού τον εδώ”. ¹⁸Κι επιτίμησε ο Ιησούς το δαιμόνιο και βγήκε απ’ αυτόν κι από εκείνη την ώρα το παιδί γιατρεύτηκε. ¹⁹Πήγαν τότε ιδιαίτέρως στον Ιησού οι μαθητές και τον ρώτησαν: “Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το βγάλουμε;”. ²⁰Κι ο Ιησούς τους είπε: “Εξ’ αιτίας της απιστίας σας· σας βεβαιώνω πως, αν έχετε πίστη έστω και σαν κόκκο σιναπιού, θα λέτε σ’ αυτό το βουνό “πήγαινε από εδώ εκεί” και θα πηγαίνει· και κανένα πράγμα δε θά ‘ναι αδύνατο σε σας. ²¹Αυτό το δαιμονικό γένος δεν βγαίνει παρά μόνο με προσευχή και νηστεία”. ...”

**(Εναγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 17, στίχοι 14-21)*

Ένα ακόμη θαύμα του Ιησού είδαμε σήμερα, τη θεοαπεία ενός δυστυχισμένου παιδιού που το ταλαιπωρούσε χρόνια το δαιμόνιο. Μέσα όμως από τους παραπάνω στίχους εντύπωση προκαλεί η αντιμετώπιση του πατέρα του παιδιού και των μαθητών από τον Ιησού: “Γενιά ἀπιστη και διεφθαρμένη, ως πότε θα είμαι μαζί σας; Ως πότε θα σας ανέχομαι;”. Οι μαθητές γεμάτοι ερωτηματικά πλησιάζουν τον διδάσκαλό τους και ζητούν να μάθουν την αιτία της αποτυχίας τους. Ήταν η απιστία.

Μεγάλο κακό πραγματικά το λάθος της απιστίας. Πολύ ἀνθρώποι μη μπορώντας να εξηγήσουν λογικά το μυστήριο του Θεού καταλήγουν στο να πιστέψουν τελικά πως απλά δεν υπάρχει. Απιστούν και θεωρούν τον εαυτό τους σοφό για τη “σπουδαία” τους “ανακάλυψη”. Ξεχνούν

πως ο Θεός δεν ανακαλύπτεται στα μικροσκόπια, ούτε αποδεικνύεται με μαθηματικές εξισώσεις, αλλά ότι βιώνεται στη ζωή και στην καρδιά του κάθε πιστού. Πόσο αδικούν οι άπιστοι τον εαυτό τους! Βλέπετε δεν λέμε “το Θεό” -μια που ο Θεός υπάρχει ανεξάρτητα αν εμείς τον πιστεύουμε ή όχι- αλλά “τον εαυτό τους”. Και τον αδικούν γιατί αν είχανε λίγη έστω πίστη, να, όσο ο σπόρος του σιναπιού, που λέει και ο Χριστός μας, θα μπορούσαν να κάνουν τα πάντα. Ακόμα και να μετακινήσουν βουνά.

“Τα πάντα είναι δυνατά σ’ αυτόν που πιστεύει” μας λέει ο Χριστός (Μάρκ. 9,23) και έχει πραγματικά δίκιο. Απόδειξη αυτού είναι οι Άγιοί μας που με την δύναμη της πίστης τους στο Θεό έκαναν και κάνουν μέχρι τις μέρες μας θαυμαστά πράγματα. Τα αναφέρει ο Απόστολος Παύλος χαρακτηριστικά (Εβρ. 11,32-38): κατατρόπωσαν βασίλεια, επέβαλαν το δίκαιο, πέτυχαν την πραγματοποίηση των υποσχέσεων του Θεού, έφραξαν στόματα λιονταριών, έσβησαν τη δύναμη της φωτιάς, γλίτωσαν από δολοφονίες, έγιναν από αδύνατοι ισχυροί, αναδείχθηκαν ήρωες στους πολέμους, έδιωξαν εχθρούς, ανέστησαν νεκρούς ενώ άλλοι υπέστησαν φρικτά βάσανα με την ελπίδα της ανάστασης σε μια καλύτερη ζωή. Κι όλα αυτά με τη δύναμη της πίστης. Δεν είναι κρίμα λοιπόν να αδικούμε τον εαυτό μας όταν απιστούμε; Ας διώξουμε λοιπόν από πάνω μας κάθε αμφιβολία, κάθε ενάντιο λογισμό, κάθε απιστία κι ας αφήσουμε το Θεό να κατοικήσει μέσα στην καρδιά μας και τότε θα Τον γνωρίσουμε πραγματικά.

Α. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΙΗΣΟΥΣ, ΔΑΙΜΟΝΙΟ, ΑΠΙΣΤΙΑ, ΜΑΘΗΤΕΣ, ΠΑΙΔΙ, ΝΕΡΟ, ΦΩΤΙΑ, ΒΟΥΝΟ, ΣΠΟΡΟΣ.

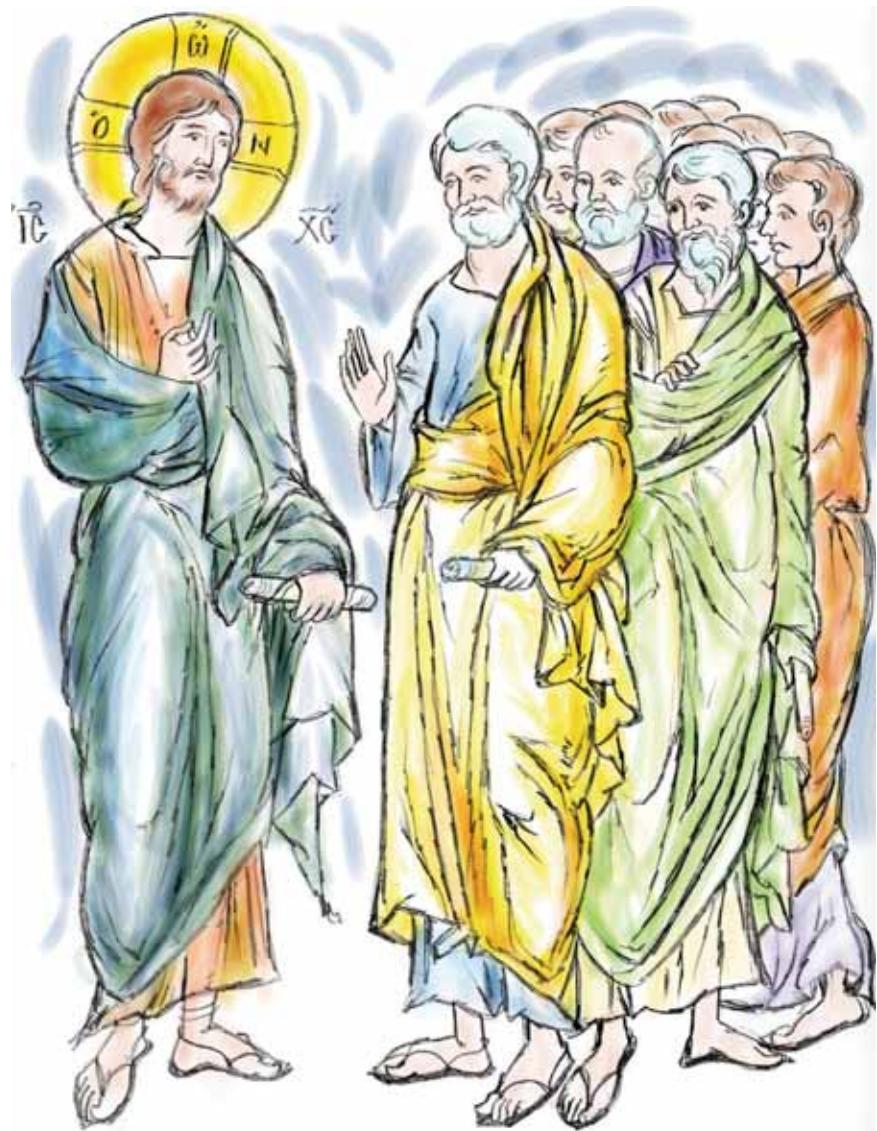
A	Δ	K	Λ	O	B	Φ	A	T	Σ	P	E	N	P	A
E	Σ	X	I	H	Σ	O	Υ	Σ	Δ	Σ	Α	E	Δ	
Ψ	Ω	Δ	Υ	H	Θ	O	T	I	Δ	Ι	Α	Π		
M	Σ	Γ	Σ	E	T	H	Θ	A	M	A	Π			
Δ	Π	Σ	A	H	K	Λ	I	O	Φ	Ω				
Γ	O	P	I	E	N	M	Δ	Π	Σ					
Ω	P	O	T	K	O	R	E	N						
Δ	O	N	Σ	N	Λ	Φ	Π							
A	Σ	Υ	I	B	Υ	A								
Σ	T	T	Π	R	I									
Λ	Δ	B	A	T										
E	B	Φ	Ω											
H	K	Φ												
E	M													
X														

Β. Συμπλήρωσε την ακροστοιχίδα της θεραπείας του μικρού αγοριού:

— — Θ — — — —
 — — — — — E
 — — P — — — — —
 — — A — — — — —
 — Π — — — —
 — E — —
 — I — —
 — A — — — —

Ένας ... πλησίασε τον Ιησού ... μπροστά του και τον ... να ... το γιο του ο οποίος ... στη φωτιά και το Ο πατέρας ... πως τον είχε πάει και στους ... αλλά εκείνοι δεν τα καταφέρουν.

μάθημα 12ο

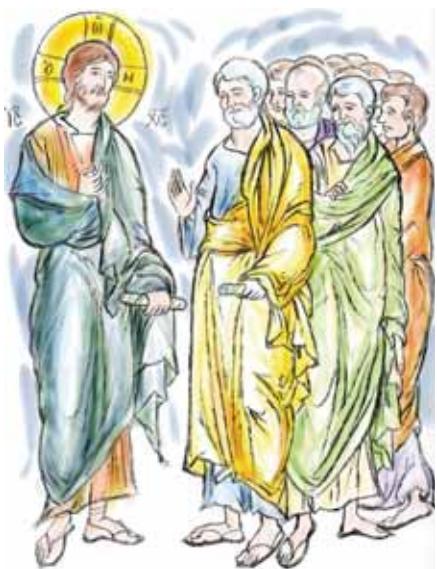

12 Πόλεμος στα πάθη.

Ματθ. 18,7-10*

“... (Εἶπε ο Ἰησούς;) ⁷Αλίμονο στον κόσμο για τα σκάνδαλα που ἔχει ν' αντιμετωπίσει. Γιατί αναγκαστικά θα ἐρθονταν τα σκάνδαλα· μα αλίμονο στον ἀνθρωπο που προκαλεῖ το σκάνδαλο. ⁸Κι αν σε σκανδαλίζει κάτι τόσο σπουδαίο σαν το χέρι σου ή το πόδι σου, κόψε τα και πέταξέ τα. Γιατί είναι προτιμότερο για σένα να μπεις στην αληθινή ζωή κουλός ή κουτσός, παρά να ἔχεις δύο χέρια ή δύο πόδια και να σε ρίξουν στην αιώνια κόλαση. ⁹Κι αν κάτι τόσο σπουδαίο σαν το μάτι σου σε σκανδαλίζει, βγάλ' το και πέταξέ το. Γιατί είναι προτιμότερο για σένα να μπεις μονόθαλμος στην αληθινή ζωή, παρά να ἔχεις μάτια και να σε ρίξουν στην πύρινη κόλαση”. ...”

** (Εναγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 18, στίχοι 7-10)*

Αν διαβάσει ή ακούσει κανείς το παραπάνω χωρίο της Αγίας Γραφής με επιπολαιότητα εύκολα μπορεί να συμπεράνει πως ο συγκεκριμένος λόγος του Κυρίου είναι παράλογος και σκληρός. Δεν είναι όμως έτσι. Όταν ο Χριστός αναφέρεται στο κόψιμο των μελών του σώματός μας που μας σκανδαλίζουν δεν μιλάει φυσικά κυριολεκτικά αλλά μεταφορικά. Ας πάρουμε όμως τα πράγματα με τη σειρά.

Τα σκάνδαλα. Είναι οι πειρασμοί που συναντά ο καθένας μας στη ζωή του και συγκεκριμένα όλες οι αφορμές που παρουσιάζονται και που μας προτρέπουν στην αμαρτία. Συνήθως προέρχονται από το περιβάλλον γύρω μας, από ανθρώπους που θεληματικά ή άθελα μας προκαλούν. Απ' όπου αν προέρχονται όμως το αν θα ανταποκριθούμε τελικά ή όχι στον “σκανδαλισμό” εξαρτάται από εμάς τους ίδιους, μια που η απόφαση για το αν θα πέσουμε στην αμαρτία

ή όχι, τελικά βαρύνει μόνο εμάς.

Ο διάβολος που κρύβεται συνήθως πίσω από όλα τα σκάνδαλα τα χρησιμοποιεί για να μας ρίξει στην αμαρτία εκμεταλλευόμενος τα πάθη που υπάρχουν μέσα μας. Ξέρει πολύ καλά από τι πάσχει ο καθένας μας και έτσι φροντίζει τον καθένα να τον “χτυπάει εκεί που πονάει”. Στην ουσία όμως φταίμε εμείς.

Εμείς είμαστε αυτοί που αφήσαμε να αναπτυχθούν μέσα μας τα πάθη. Ενώ ξέρουμε πολύ καλά τις αδυναμίες και τις κρυφές κακές μας σκέψεις και επιθυμίες, δεν φροντίζαμε να τις ξεριζώσουμε από τον αγρό της ψυχής μας. Κάποιοι βέβαια προσπαθούν, αλλά το ότι δεν τα έχουν καταφέρει αποδεικνύει μάλλον πως δεν έχουν αγωνιστεί αποφασιστικά.

Αυτό ακριβώς έρχεται να μας πει σήμερα ο Χριστός. Όταν μιλά για κόψιμο των μελών που μας σκανδαλίζουν εννοεί στην ουσία το κόψιμο των παθών που βρίσκονται μέσα μας και που με τις κατάλληλες αφορμές (τα σκάνδαλα) μπορούν να μας ρίξουν στην αμαρτία. Γιατί το να κόψει κανείς ένα αγριόχορτο, χωρίς να φροντίσει να βγάλει και τη ρίζα του, δεν το εμποδίζει σε τίποτα από το να ξαναφυτρώσει. Και μάλιστα μερικά αγριόχορτα (όπως και πάθη) όσο τα ψαλιδίζεις τόσο θεριεύουν. Κι όπως το κόψιμο είναι πράξη άμεση και ακαριαία, έτσι και ο αγώνας μας εναντίον των παθών θα πρέπει να είναι αποφασιστικός, άμεσος και δραστικός. Άλλιως απλά θα αφήνουμε να χρονίζουνε μέσα μας τα πάθη με όλες τις κακές συνέπειες που θα έχει αυτό στη ζωή μας. Ας μην αναβάλλουμε λοιπόν, πόλεμος στα πάθη.

Α. Βρες ποιες λέξεις κρύβονται πίσω από τους αναγραμματισμούς και συμπλήρωσε με αυτές τα κενά του παρακάτω κειμένου.

ΝΑΣΛΑΚΔΑ

ΡΠΕΗΦΙΝΕΣΤΕΟΡΕ

ΟΦΑΡΗΜ

ΤΟΤΟΡΜΕΡΟΠ

ΟΝΛΑΕΠΣΝΕΥΜ

ΙΗΛΘΑΗΝ

ΘΑΦΟΝΛΟΟΣΜΜ

ΑΘΣΛΑΑΣ

ΜΑΝΣΩΤΙΕΠΙΤΙΕ

ΜΑΛΙΟ

Οποιος γίνει να κλονιστεί ένας απ' αυτούς τους μικρούς που πιστεύει σ' εμένα είναι γι' αυτόν να κρεμάσει μια μυλόπετρα στο του και να καταποντιστεί στη

Β. Συμπληρώστε το κείμενο:

Ο πίσω τα τα
 για στην
 τα πολύ τα ο
 και
 τον " εκεί "
 όμως
 που τα
 και μας
 και , να
 από της

μάθημα 13ο

13 Ο Ιησούς ευλογεί τα παιδιά.

Μάρκ. 10,13-16*

“...¹³Εφεραν στον Ιησού παιδιά για να τα ευλογήσει· οι μαθητές όμως μάλωσαν αυτούς που τα εφεραν. ¹⁴Οταν το είδε ο Ιησούς, αγανάκτησε και τους είπε: “Αφήστε τα παιδιά να έρχονται σ' εμένα. Μην τα εμποδίζετε. Γιατί η βασιλεία του Θεού ανήκει σε ανθρώπους που είναι σαν κι αυτά. ¹⁵Σας βεβαιώνω πως όποιος δε δεχτεί τη βασιλεία του Θεού σαν παιδί δε θα μπει σ' αυτήν”. ¹⁶Τότε πήρε τα παιδιά στην αγκαλιά του και τα ευλογούσε βάζοντας τα χέρια του πάνω στα κεφάλια τους. ...”

(Ευαγγέλιο του Μάρκου, κεφάλαιο 10, στίχοι 13-16)

Ο Θεός αγαπάει όλα τα δημιουργήματά Του, ιδιαίτερα όμως τον άνθρωπο που είναι το τελευταίο και το πιο αγαπημένο Του, μια που τον έπλασε με τα ίδια του τα χέρια, όπως μας διηγείται η Παλαιά Διαθήκη. Και από τους ανθρώπους πιο πολύ αγαπάει τα παιδιά και το λόγο μας τον εξηγεί ο ίδιος ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός: “Γιατί η βασιλεία του Θεού ανήκει σε ανθρώπους που είναι σαν τα παιδιά”.

Όμως ποια χαρακτηριστικά έχουν τα παιδιά που τα κάνουν άξια της βασιλείας του Θεού;

Κατ' αρχάς έχουν μέσα τους αγάπη. Και σε τι διαφέρει η αγάπη τους σε σχέση με των μεγάλων; Είναι ειλικρινής, αγνή, καθαρή και άδολη. Δεν κρύβεται μέσα της καμία

υστεροβουλία, κανένας υπολογισμός ή συμφέρον, καμία επιδίωξη. Ύστερα εκδηλώνουν με χαρά και έντονα την αγάπη τους χωρίς να περιμένουν ανάλογες κινήσεις πρώτα από

τους άλλους.

Άλλο πάλι χαρακτηριστικό που έχουν τα παιδιά είναι η απλότητά τους (οι μεγάλοι τη λένε “παιδική αφέλεια”, αλλά δεν είναι έτσι). Έχουν απλότητα στην ομιλία, στη σκέψη, στις πράξεις, στις ανάγκες, στις επιθυμίες. Η ζωή τους δεν έχει τίποτε το επιτηδευμένο με αποτέλεσμα να είναι πάντα χαρούμενα, αισιόδοξα, φιλικά. Αρκούνται στα απολύτως απαραίτητα και δεν μεριμνάνε για τίποτα σύνθετο και πολύπλοκο παρά για τα απλά και εύκολα.

Ζουν με υπακοή. Σέβονται τους γονείς και όλους τους μεγαλύτερους και υπακούνε στις συμβουλές και στις εντολές τους. Αυτό δείχνει και την ταπείνωσή τους μια που δεν υπάρχει ακόμη μέσα τους το σαράκι του εγωισμού και της υπερηφάνειας όπως στους μεγάλους, που νομίζουν πως τα ξέρουν όλα και δεν χρειάζονται τη συμβουλή κανενός.

Για όλα αυτά, αλλά και για άλλα πολλά που δεν μας φτάνει ο χώρος του κειμένου να αναφέρουμε, τα παιδιά έχουν όλες τις προϋποθέσεις για την είσοδο στη βασιλεία του Θεού, γι' αυτό και έχουν ξεχωριστή θέση στην αγάπη Του.

Ας εξετάσουμε λοιπόν τον εαυτό μας για να δούμε αν έχουμε κι εμείς τα παραπάνω χαρακτηριστικά, ώστε να ελπίζουμε στη σωτηρία της ψυχής μας και την κληρονομία της βασιλείας του Θεού Πατέρα μας. Κι αν δούμε πως σε κάτι υστερούμε ας προσπαθήσουμε να το διορθώσουμε χωρίς να αναβάλλουμε τη διόρθωση αυτή για αργότερα.

Α. Ποιο από όλα είναι σωστό;

Τα παιδιά είναι άξια της βασιλείας του Θεού γιατί...

- α) δεν μπορούν να αγαπήσουν πραγματικά.
β) η αγάπη τους δεν είναι σαν αυτή των μεγάλων.
γ) η αγάπη τους δεν είναι ειλικρινής.

Τα παιδιά...

- α) κάνουν ότι θέλουν γιατί είναι παιδιά.
β) κάνουν υπακοή στους γονείς και τους μεγαλύτερους.
γ) δεν κάνουν υπακοή στους γονείς και τους μεγαλύτερους.

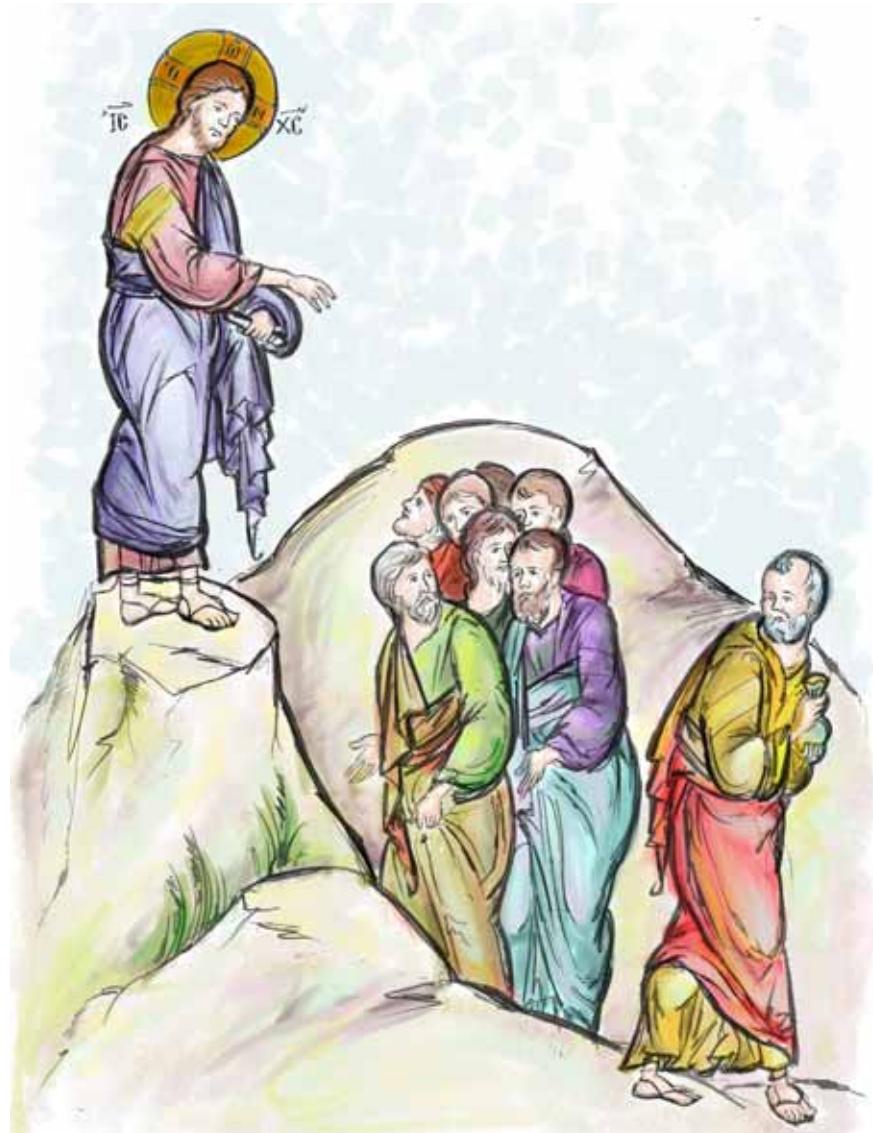
Για να μπουν στη βασιλεία του Θεού οι μεγάλοι θα πρέπει να ...

- α) το ξεχάσουν γιατί ανήκει μόνο στα παιδιά.
β) ξαναπάνε στο σχολείο όπως τα παιδιά.
γ) έχουν καρδιά καθαρή και απλή όπως αυτή των παιδιών.

Β. Βοες τις κουμμένες λέξεις:

ΙΗΣΟΥΣ, ΕΥΔΟΓΕΙ, ΠΑΙΔΙΑ, ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΧΕΡΙΑ, ΚΟΝΤΑ, ΜΑΘΗΤΕΣ, ΕΜΠΟΔΙΟ.

μάθημα 14ο

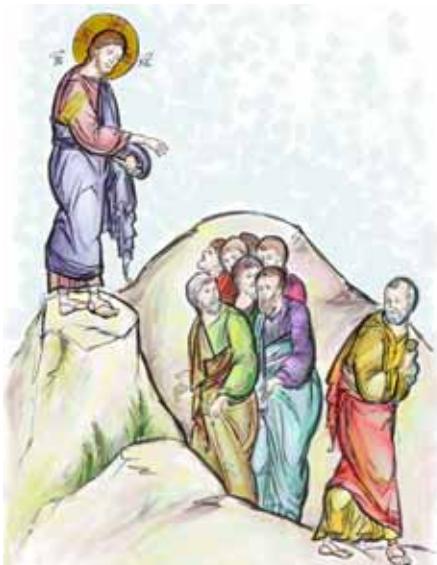

14 Η πραγματική αγάπη.

Λουκ. 18,18-27*

“...¹⁸Κάποιος ἀρχοντας Τον ρώτησε: “Αγαθέ Διδάσκαλε, τι να κάνω για να κληρονομήσω την αιώνια ζωή;”. ¹⁹Ο Ιησούς τον απάντησε: “Γιατί με αποκαλείς “αγαθό”; Κανένας δεν είναι αγαθός, παρά μόνο ένας: ο Θεός. ²⁰Τις εντολές τις ξέρεις: μη μοιχεύσεις, μη σκοτώσεις, μην κλέψεις, μην ψευδομαρτυρήσεις, τίμα τον πατέρα σου και τη μητέρα σου”. ²¹Κι εκείνος τον είπε: “Όλα αυτά τα τηρώ από τα νιάτα μου”. ²²Οταν τ' ἀκούσε ο Ιησούς τον είπε: “Ἐνα ακόμη σου λείπει: πούλησε όλα όσα ἔχεις και δώσε τα χρήματα στους φτωχούς κι ἐτσι θα ἔχεις θησαυρό κοντά στο Θεό· και ἐλα να με ακολουθήσεις”. ²³Μόλις εκείνος ἀκούσε αυτά, πολύ στενοχωρέθηκε, γιατί ήταν πάμπλοντος. ²⁴Οταν ο Ιησούς τον είδε ἐτσι πολύ στεναχωρημένο, είπε: “Πόσο δύσκολα αντοί που ἔχουν τα χρήματα θα μπον στη βασιλεία του Θεού! ²⁵Είναι ευκολότερο να περάσει καμήλα μέσα από βελονότρυπα, παρά να μπει πλούσιος στη βασιλεία του Θεού”. ²⁶Οσοι τον ἀκούσαν είπαν: “Τότε ποιος μπορεί να σωθεῖ?”. ²⁷Κι εκείνος τους απάντησε: “Αυτά που για τους ανθρώπους είναι αδύνατα, για το Θεό είναι δυνατά”. ...”

* (Εναγγέλιο του Λουκά, κεφάλαιο 18, στίχοι 18-27)

Ο δρόμος για τη βασιλεία του Θεού φυσικά δεν είναι εύκολος. Συναντά κανείς βαδίζοντάς τον πολλά εμπόδια και δυσκολίες. Άλλες προέρχονται από το περιβάλλον γύρω μας και άλλες από τον ίδιο τον εαυτό μας, από τα πάθη και τις αδυναμίες μας. Αυτά μας κάνουν πολλές φορές να ξεστρατίζουμε, να ξεφεύγουμε από τη σωστή πορεία και να κινδυνεύουμε να χάσουμε την αιώνια ζωή.

Μία τέτοια περίπτωση είδαμε σήμερα. Έναν άνθρωπο ο οποίος παρόλο που πίστευε ότι βάδιζε σωστά εντούτοις βρέθηκε τελικά πολύ μακριά από το Χριστό. Όχι πως δεν ήτανε καλός. Αντίθετα από τη μικρή του ηλικία τηρούσε με ακρίβεια όλες τις εντολές του μωσαϊκού νόμου. Ήταν θα λέγαμε παράδειγμα για τους άλλους όμως απ' ότι

αποδείχθηκε στην καρδιά του δεν φώλιαζε η αγάπη του Θεού αλλά η αγάπη για κάτι άλλο.

Ο πλούτος. Η καρδιά του ήταν δοσμένη στην αγάπη των χρημάτων γι' αυτό κι όταν ο Ιησούς τον κάλεσε να επιλέξει ανάμεσα στην αγάπη του για τα χρήματα και την υποτιθέμενη αγάπη του για το Θεό, εκείνος επέλεξε την πραγματική του αγάπη, τα χρήματα. Έτσι ο πλούτος στάθηκε το μοιραίο εμπόδιο που χώρισε αυτόν τον καλό κατά τα άλλα άνθρωπο από το Θεό.

Επαληθεύθηκε και σ' αυτόν αυτό που συμβαίνει σε πολλούς, όπως και ο Κύριος το έχει πει (Λουκ. 12,34): “όπου είναι ο θησαυρός σας εκεί είναι και καρδιά σας”. Πολλοί λένε ότι αγαπάνε ή πιστεύουν στο Θεό όμως όταν έλθει κάποια στιγμή που καλούνται να επιλέξουν ανάμεσα σ' Εκείνον και σε κάτι άλλο, διαλέγουν... το άλλο. Τι δείχνει αυτό; Ότι στην πραγματικότητα η αγάπη μας στο Θεό δεν είναι τόσο δυνατή όσο θα έπρεπε ή όσο θέλουμε να νομίζουμε ότι είναι. Εξάλλου η πραγματική αγάπη φαίνεται στις θυσίες που είμαι έτοιμος να κάνω γι' αυτήν.

Ο Χριστός μας το λέει ξεκάθαρα (Ματθ. 10,37): “όποιος αγαπάει τον πατέρα, τη μητέρα, το γιο ή την κόρη του πιο πολύ από εμένα, δεν είναι ἀξιός μου”. Δεν λέει φυσικά να μην αγαπάμε κανέναν, αλλά πως την πρώτη θέση στην καρδιά μας να τη φυλάγουμε για τον Θεό Πατέρα μας. Μόνο όταν έτσι Τον αγαπήσουμε (με την ίδια σφοδρή αγάπη που έχει Εκείνος για μας) θα αξιωθούμε και να ζήσουμε μαζί Του στη βασιλεία των ουρανών.

A. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

- 1) Κάποιος μαθητής πλησίασε τον Ιησού και τον
ρώτησε τι να κάνει για να κληρονομήσει την
αιώνια ζωή.** Σ Λ

**2) Ο Χριστός είπε πως δεν θα πρέπει να αγαπούμε
τα χρήματα γιατί μπορεί να μη μας αφήσουν να
μπούμε στη Βασιλεία του Θεού.** Σ Λ

**3) Όσα είναι αδύνατα για τους ανθρώπους είναι
αδύνατα και για το Θεό.** Σ Λ

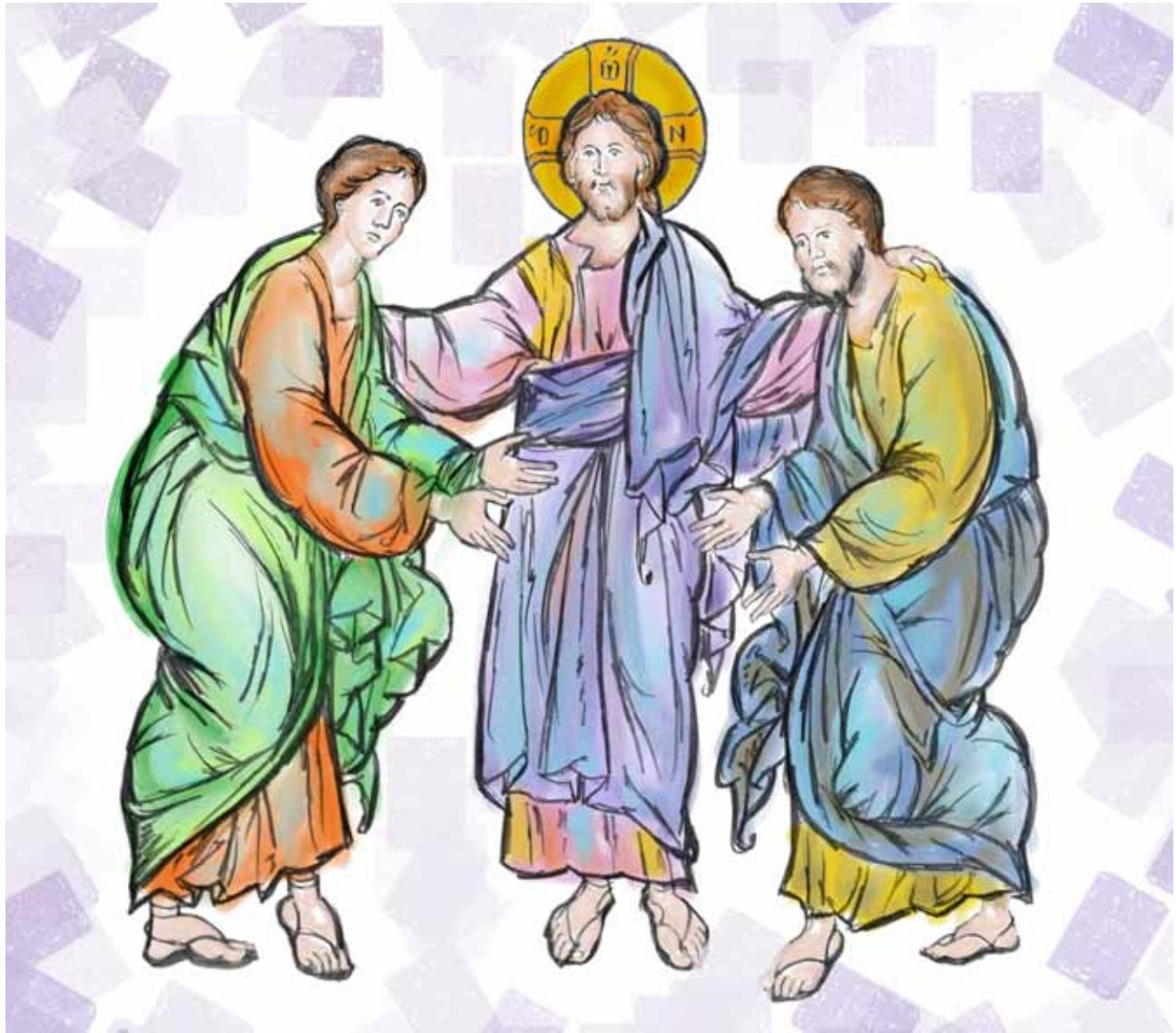
**4) Είναι δυσκολότερο να περάσει καμήλα μέσα
από βελονότρυπα παρά να μπει πλούσιος στη
βασιλεία του Θεού.** Σ Λ

**5) Ο Χριστός είπε πως πάνω απ' όλα πρέπει να
αγαπάμε τους γονείς μας.** Σ Λ

Β. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

Αγαπάνε, αυτόν, έχει, Θεό, ότι, όσο, νομίζουμε,
αυτό, και, όπως, θησαυρός, συμβαίνει,
επιλέξουν, λένε, Κύριος, είναι, που, σ', θυσίες,
αυτό, τι, επαληθεύτηκε, πολλούς, σε, θέλουμε,
ανάμεσα, καλούνται, είναι, ότι, που, κάποια, και,
πιστεύουνε, πολλοί, εκεί, σας, δείχνει, όπου, πει,
ο, καρδιά, ο, και, στιγμή, όμως, όταν στο, Εκείνον,
έπρεπε, αγάπη, είμαι, άλλο, διαλέγουν, κάτι,
πραγματικότητα, όσο, δυνατή, αυτήν, που, στις,
θα, στην, μας, Θεό, αγάπη, να, γι', έτοιμος, κάνω,
να, φαίνεται, η, τόσο, δεν, πραγματική, είναι, στο,
εξάλλου, το, είναι, και, σας, άλλο, σε, έλθει, ότι.

μάθημα 15ο

15 Η μεγαλύτερη εντολή.

Μάρκ. 12,28-34*

“...²⁸Ένας από τους γραμματείς... Τον ρώτησε: “Ποια είναι η σπουδαιότερη απ’ όλες τις εντολές;”²⁹Τον αποκρίθηκε ο Ιησούς: “Η πρώτη και σπουδαιότερη εντολή είναι: “Ακού Ισραήλ: ο Κύριος ο Θεός μας είναι ένας και μοναδικός Κύριος”.³⁰Και “να αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ’ όλη την καρδιά σου, μ’ όλη την ψυχή σου, μ’ όλο το νου σου και μ’ όλη τη δύναμη σου”. Αυτή είναι η πρώτη εντολή.³¹Δεύτερη όμοια είναι αυτή: “Να αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου”. Δεν υπάρχει άλλη εντολή μεγαλύτερη απ’ αυτές”.³²Τον είπε ο γραμματέας: “Σωστά, Διδάσκαλε, είναι αλήθεια αυτό που είπες, ότι ένας είναι ο Θεός και δεν υπάρχει άλλος πλην αυτού.³³Και ότι το να τον αγαπάεις ο άνθρωπος με όλη την καρδιά του, με όλο το νου του, με όλη την ψυχή του και με όλη τη δύναμη του και το να αγαπάει τον πλησίον του όπως τον εαυτό του είναι σπουδαιότερο απ’ όλα τα ολοκαυτώματα και τις θυσίες”.³⁴Βλέποντας ο Ιησούς ότι συνετά τον αποκρίθηκε, τον είπε: “Δε βρίσκεσαι μακριά από τη βασιλεία του Θεού”. ...”

* (Ευαγγέλιο του Μάρκου, κεφάλαιο 12, στίχοι 28-34)

Δύο μεγάλες αγάπες πρέπει να έχει ο χριστιανός. Αγάπη προς τον Θεό και αγάπη προς τον συνάνθρωπο. Αυτές οι δύο αγάπες θα είναι τα δυο του στηρίγματα στη δύσκολη αλλά όμορφη πορεία του στο δρόμο της βασιλείας του Θεού.

Ας δούμε λίγο την αγάπη μας για το Θεό. Ακούσαμε τον Κύριο μας Ιησού Χριστό να λέει περιγράφοντας την πρώτη εντολή: “να αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ’ όλη την καρδιά σου, μ’ όλη την ψυχή σου, μ’ όλο το νου σου και μ’ όλη τη δύναμη σου”. Η αγάπη μας στο Θεό πρέπει να είναι ολοκληρωτική, με όλο μας το είναι, με την καρδιά, με την ψυχή, με το νου. Και πρέπει να είναι τέτοια για να μπορέσει να σταθεί μπροστά στην τεράστια αγάπη του Θεού για

μας. Έλεγε κάποιος σύγχρονος θεολόγος για να δώσει στους μαθητές του να καταλάβουν το μέγεθος της αγάπης του Θεού για μας, πως: “ο Θεός είναι “ερωτευμένος” μαζί μας”! Ίσως έτσι να εξηγείτε γιατί αποκαλούμε πολλές φορές τον Χριστό Νυμφίο (γαμπρό δηλαδή) της ψυχής μας, ενώ την ψυχή την αποκαλούμε νύμφη. Η σχέση μας με το Θεό δεν πρέπει να στηρίζετε ούτε στο φόβο, ούτε στο συμφέρον αλλά να είναι αγαπητική. Και όπως κάθε αγαπητική σχέση έτσι κι αυτή θα φέρει καρπό τη σωτηρία της ψυχής μας.

Από την άλλη έχουμε την αγάπη στον συνάνθρωπο. Πάλι λέει ο Χριστός μας: “Να αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου”. Σπουδαία κι αυτή η εντολή, τόσο που ο Ιησούς την αποκαλεί όμοια με την προηγούμενη. Όσο σημαντικό είναι να αγαπούμε το Θεό, άλλο τόσο είναι να αγαπούμε και τον συνάνθρωπό μας. Εξάλλου η αγάπη μας προς το Θεό φαίνεται από τα έργα αγάπης προς τον πλησίον. Δεν μπορεί να πει κανείς ότι αγαπάει το Θεό αλλά όχι το συνάνθρωπο. Κι αυτό γιατί στο πρόσωπο του πλησίον μας πρέπει να βλέπουμε τον ίδιο το Δημιουργό μας Θεό, αφού ο καθένας μας πλάστηκε “κατ’ εικόνα και καθ’ ομοίωσιν” Εκείνου.

Γ’ αυτήν την αγάπη προς το συνάνθρωπο ας ακούσουμε τέλος τι μας λέει ο Ευαγγελιστής Ιωάννης στην πρώτη του επιστολή (Α' Ιωάν. 3,16 & 18): “Να πως μάθαμε τι είναι αγάπη: Εκείνος πρόσφερε τη ζωή Του για χάρη μας· έτσι οφείλουμε κι εμείς να προσφέρουμε τη ζωή μας για χάρη των αδελφών μας. ... Παιδιά μου, ας μην αγαπάμε με λόγια και ωραίες φράσεις, αλλά με έργα κι αγάπη αληθινή”.

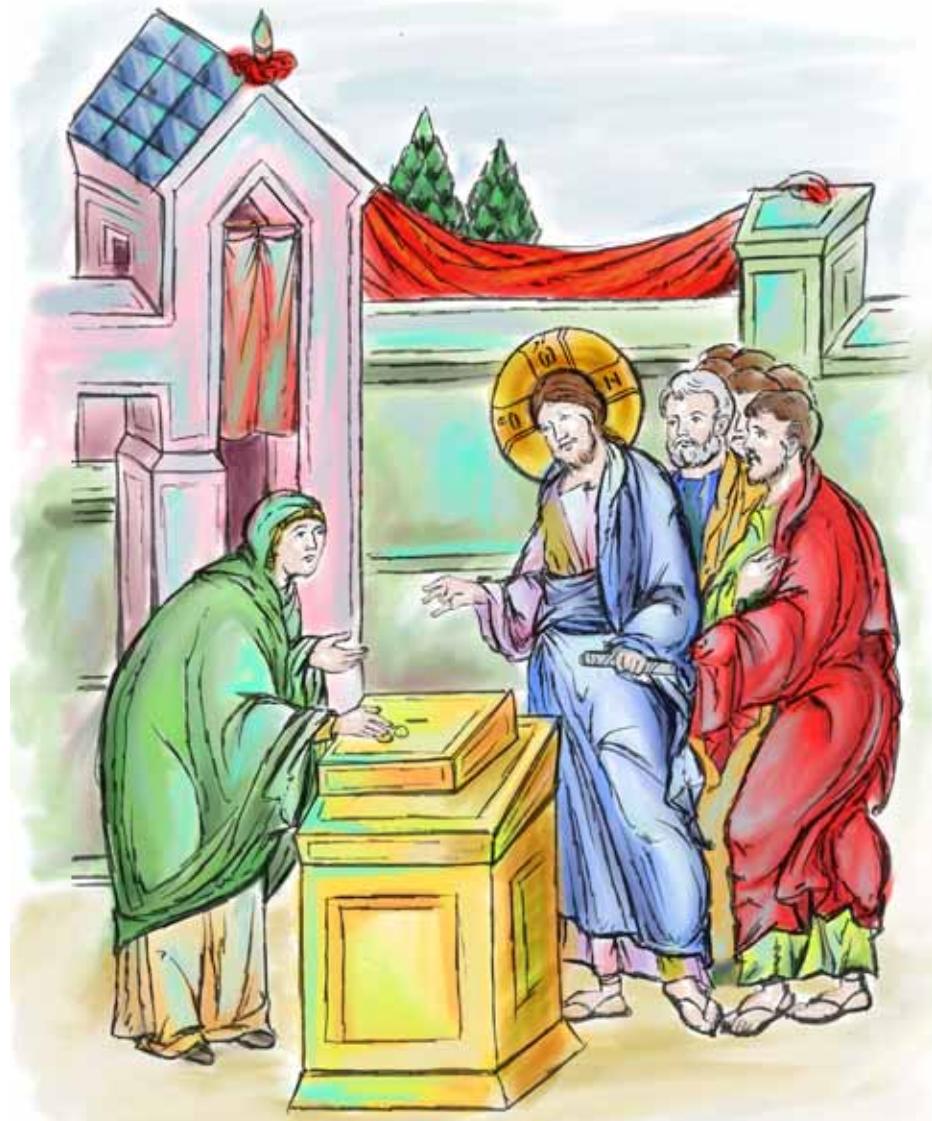
A. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:**ΑΓΑΠΗ, ΘΕΟΣ, ΠΛΗΣΙΟΝ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ, ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ, ΠΡΩΤΗ, ΔΕΥΤΕΡΗ, ΨΥΧΗ.**

M	I	Ω	Π	Λ	O	E	Π	Λ	H	Σ	I	O	N	Ψ
H	Υ	O	Υ	Β	Ω	Ε	N	Z	Π	Ε	T	I	A	
N	H	Σ	Σ	I	E	T	A	M	M	A	P	Γ		
Λ	Β	K	Λ	H	Λ	A	H	X	Υ	Ψ	Ω			
Π	H	T	Ω	P	Π	H	M	A	K	Δ				
Γ	P	A	M	E	T	Π	Υ	N	I					
O	I	Θ	P	T	K	A	Σ	O						
A	Γ	A	Θ	Υ	T	Γ	I							
K	O	E	N	E	M	A								
N	O	H	Δ	Δ	Σ									
Σ	Ω	K	T	I										
K	A	H	P											
Σ	X	A												
P	Φ													
Ω														

B. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

- 1) Ο χριστιανός πρέπει να έχει τρείς μεγάλες αγάπες. Σ Λ
- 2) Η δεύτερη εντολή είναι: Ν' αγαπάς τον Κύριο το Θεό σου μ' όλη την καρδιά σου, μ' όλη την ψυχή σου, μ' όλο το νου σου και μ' όλη τη δύναμη σου. Σ Λ
- 3) Να μην αγαπάς τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. Σ Λ
- 4) Μπορεί κάποιος να αγαπά το Θεό αλλά όχι τον συνάνθρωπο. Σ Λ
- 5) Η αγάπη μας φαίνεται όχι από τα λόγια αλλά από τα έργα. Σ Λ

μάθημα 16ο

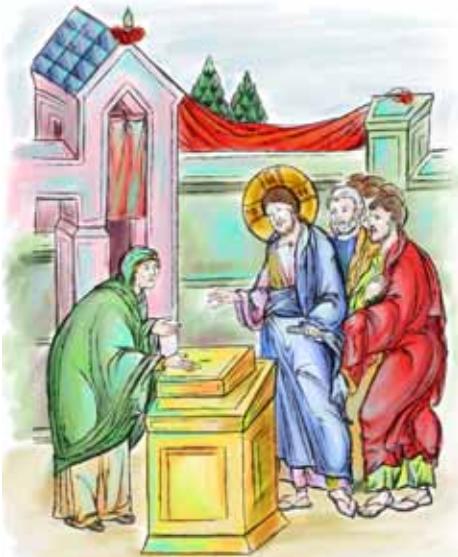

16 Η προσφορά της φτωχής χήρας.

Μάρκ. 12,41-44*

“...⁴¹Ο Ιησούς κάθισε απέναντι από το θυσανοφυλάκιο του ναού και παρατηρούσε πώς ο κόσμος έριχνε τα κέρματα σ' αυτό.⁴²Πολλοί πλούσιοι έριχναν πολλά. Ήρθε και μια φτωχή χήρα κι έριξε δύο λεπτά, δηλαδή έναν κοδράντη.⁴³Φώναξε τότε ο Ιησούς τους μαθητές Του και τους είπε: “Σας βεβαιώνω πως αυτή η χήρα, η φτωχή, έριξε περισσότερα απ' όσα έριξαν όλοι οι άλλοι στο θυσανοφυλάκιο.⁴⁴Γιατί όλοι έριξαν από το περίσσευμά τους, ενώ αυτή έριξε από το υστέρημά της όλα όσα είχε, όλη της την περιουσία”. ...”

(Ευαγγέλιο του Μάρκου, κεφάλαιο 12, στίχοι 41-44)

Τα πράγματα γύρω μας δεν είναι πάντοτε όπως φαίνονται ή όπως τα αντιλαμβανόμαστε. Απόδειξη αυτού το παράδειγμα της φτωχής χήρας που ακούσαμε παραπάνω. Σε σχέση με όλους τους άλλους που έριχναν πλούσια στο ταμείο του Ναού, αυτή είχε προσφέρει τα πιο λίγα, όμως ήταν έτσι πραγματικά; Όχι, τα φαινόμενα πολλές φορές απατούν. Η γυναίκα αυτή μπορεί να έριξε το πιο μικρό ποσό ήταν όμως ότι είχε και δεν είχε, όλη της η περιουσία. Οι άλλοι ρίχνανε μεν πολλά αλλά στην ουσία πολύ λίγα σε σχέση με την περιουσία τους. Στην πραγματικότητα λοιπόν τα λίγα της φτωχής εκείνης χήρας ήταν περισσότερα από τα πολλά των πλουσίων. Έτσι η προσφορά της όχι μόνο δεν πέρασε απαρατήρητη αλλά επαινέθηκε από τον ίδιο το Θεό.

Ο Χριστός παίρνει αφορμή να μας διδάξει πόσο

προσεκτικοί πρέπει να είμαστε στις κρίσεις μας για τους άλλους. Τα φαινόμενα όπως είπαμε απατούν. Πολλές φορές βλέπουμε κάποιον να κάνει κάτι κι αμέσως βιαζόμαστε να το σχολιάσουμε και να το κρίνουμε. Κι αν μάλιστα πρόκειται για κάποιο σφάλμα ή αμαρτία σπεύδουμε εμείς οι “καλοί” να καταδικάσουμε τον αμαρτωλό που τόλμησε να λερώσει με την αμαρτία του τον “καθαρό” μας κόσμο.

Ποτέ όμως δεν ξέρουμε τι μεσολάβησε για να φτάσει κανείς εκεί που έφτασε. Δεν μπορούμε να ξέρουμε τη σφοδρότητα του πολέμου που δέχθηκε, την ανάγκη που τον οδήγησε, την αντίσταση που πρόβαλλε, την προσπάθεια που κατέβαλε πριν τον δούμε εμείς να πέφτει. Άλλα και μετά δεν είδαμε τον έλεγχο της συνειδήσεώς του, τη μετάνοιά του, τα δάκρυα και τους αναστεναγμούς του, τις θερμές προσευχές του, τις ικεσίες του στο Θεό για την συγχώρηση του σφάλματός του.

“Η αγάπη πάντα στέγει” μας λέει ο Απόστολος Παύλος κι αυτό σημαίνει ότι όποιος έχει αγάπη μέσα τους φροντίζει να σκεπάζει και να μη διαλαλεί, να δικαιολογεί και να μη κατακρίνει, να κατανοεί και να μην απογοητεύει, να συγχωρεί τα σφάλματα των άλλων και να συμπάσχει μαζί τους.

Ας μη βιαζόμαστε λοιπόν στις κρίσεις μας και καλύτερα να μην κρίνουμε καθόλου, γιατί αυτός που σήμερα καταδικάζουμε αύριο μπορεί να μας προσπεράσει στον αγώνα για τη βασιλεία του Θεού με τη μετάνοιά του, όπως πολλές φορές εξάλλου έχει συμβεί.

Α. Συμπλήρωσε το κείμενο:

..... με
 που
 στο
 του , είχε
 , óμως ;
 , τα
 . Η
 να πιο
 είχε
 ,
 η
 μεν
 στην
 σε
 την
 λοιπόν
 από τα

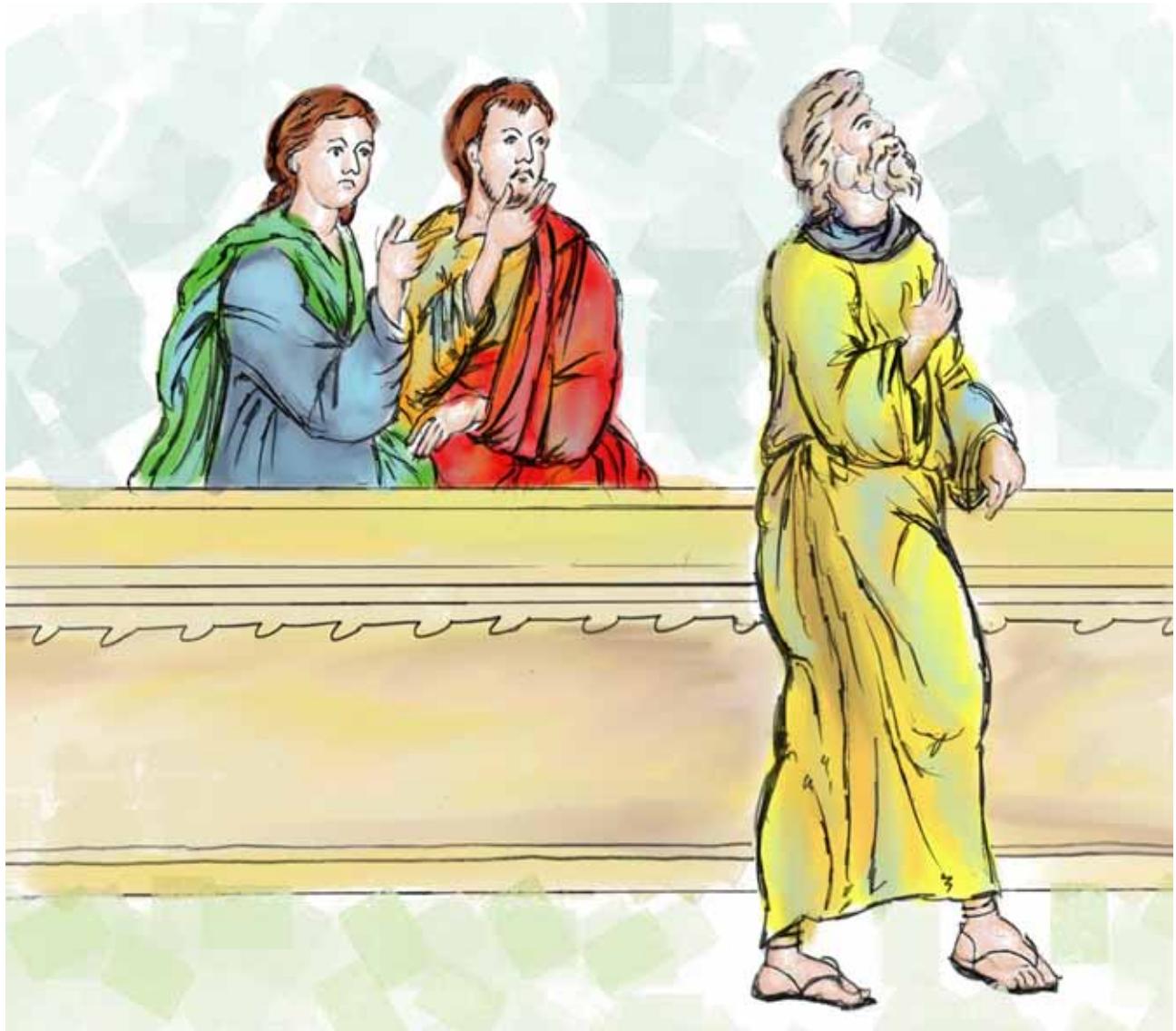
 από της
 η της
 πέρασε αλλά

Β. Συμπλήρωσε την ακροστοιχίδα του Θησαυροφυλάκιου:

Θ	—	—	—	—	—	—
H	—	—	—	—	—	—
Σ	—	—	—	—	—	—
A	—	—	—	—	—	—
γ	—	—	—	—	—	—
P	—	—	—	—	—	—
Ο	—	—	—	—	—	—
Φ	—	—	—	—	—	—
γ	—	—	—	—	—	—
Λ	—	—	—	—	—	—
Α	—	—	—	—	—	—
Κ	—	—	—	—	—	—
I	—	—	—	—	—	—
Ο	—	—	—	—	—	—

Ο Ιησούς να μας διδάξει πόσο προσεκτικοί πρέπει να είμαστε όταν κρίνουμε τους άλλους πήρε από την πράξη μια χήρας. Η αυτή περνώντας από την αυλή του δύο λεπτά, δηλαδή έναν στο Τότε ο τους κοντά του κι τους είπε πως η γυναίκα αυτή έριξε ότι είχε ... δεν είχε, όλη την της και ενώ οι έριξαν από το περίσσευμα τους εκείνη έριξε από το υστέρημα της.

μάθημα 17ο

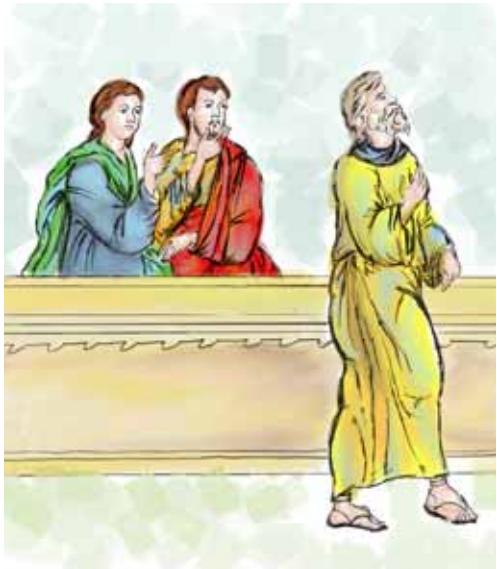

17 "Μην κρίνετε..."

Λουκ. 6,37-39 & 41-42*

"...³⁷"Μην κρίνετε τους συνανθρώπους σας, για να μη σας κρίνει κι εσάς ο Θεός. Μην τους καταδικάζετε, για να μη σας καταδικάσει κι εσάς ο Θεός. Συγχωρείτε, για να σας συγχωρήσει κι εσάς ο Θεός.³⁸Δίνετε, για να σας δώσει κι εσάς ο Θεός. Ή δωρεά Τον θα είναι πλούσια, ἀφθονη, τέλεια και ξέχειλη· γιατί, ότι μέτρο χρησιμοποιείτε για τους άλλους, το ίδιο θα χρησιμοποιήσει και για σας ο Θεός".³⁹Και τους είπε ο Ιησούς και μια παρομοίωση: "Μπορεί ένας τυφλός να οδηγήσει άλλον τυφλό; δεν θα πέσουν κι οι δύο στο χαντάκι;"...⁴¹"Γιατί βλέπεις το σκουπιδάκι στο μάτι του αδερφού σου και δε νιώθεις ολόκληρο δοκάρι στο δικό σου μάτι;⁴²Πώς μπορείς να λες στον αδερφό σου, "αδερφέ, ἀφησε να βγάλω το σκουπιδάκι από το μάτι σου", όταν εσύ ο ίδιος δε βλέπεις ολόκληρο δοκάρι που είναι στο μάτι σου; Υποκριτή! Βγάλε πρώτα από το μάτι σου το δοκάρι και τότε θα δεις καθαρά και θα μπορέσεις να βγάλεις το σκουπιδάκι από το μάτι του αδερφού σου". ..."

* (Εναγγέλιο του Λουκά, κεφάλαιο 6, στίχοι 37-39 & 41-42)

Κακό ελάττωμα η κατάκριση και δυστυχώς είναι διαδεδομένο στους περισσότερους ανθρώπους, σε όλες τις ηλικίες. Ασχολούμαστε με τα σφάλματα των άλλων, τους σχολιάζουμε, γελούμε με τις αδυναμίες και τα λάθη τους, ειρωνευόμαστε τα ελαττώματά τους, χλευάζουμε τις απόψεις τους, τους κατηγορούμε, τους κρίνουμε, τους καταδικάζουμε, κάποιες φορές ξεπερνώντας κάθε όριο τους κακολογούμε κατάμουτρα ή μπροστά σε άλλους και τους ταπεινώνουμε. Γιατί άραγε τόση κακία; Τι θα πετύχουμε;

Κάποιοι υποστηρίζουν πως κατακρίνοντας κάποιον προσπαθούμε να τον κάνουμε να ντραπεί και να διορθωθεί. Η πείρα όμως δείχνει ότι τις περισσότερες φορές μάλλον το αντίθετο καταφέρνουμε.

Άλλοι πάλι λένε ότι το κάνουν κι εκείνοι σ' αυτούς.

Μα αυτό δεν είναι λογικό. Το λογικότερο θα ήταν να μην μιμούμαστε τα λάθη των άλλων. Αν αυτό που κάνει εκείνος δεν σου αρέσει και σε στεναχωρεί γιατί να το κάνεις κι εσύ;

Άλλοι απλά το κάνουν για να περάσει η ώρα, νά 'χουν να λένε κάτι ή να γελάσουν. Τα τραύματα των αδελφών μας δεν είναι για διασκέδαση. Ο Χριστός μας τονίζει (Ματθ. 12,36) πως για κάθε ανώφελο λόγο θα λογοδοτήσουμε στο Θεό την ημέρα της Κρίσεως. Κι επίσης ας μην ξεχνάνε εκείνο το πολύ σοφό του λαού που λέει πως: "ότι κοροϊδεύεις το λούζεσαι".

Άλλοι πάλι το έχουνε κακό συνήθειο. Ας προσέξουν όμως γιατί ο Κύριος προειδοποιεί: "Μην κρίνετε τους συνανθρώπους σας, για να μη σας κρίνει κι εσάς ο Θεός" και επίσης πως "ότι μέτρο χρησιμοποιείτε για τους άλλους, το ίδιο θα χρησιμοποιήσει και για σας ο Θεός". Δυστυχώς όλοι όσοι κατακρίνουν ξεχνούν μια μεγάλη αλήθεια, πως και οι ίδιοι λίγο πολύ "πάσχουν" από τα ίδια πάθη και ελαττώματα. Μπορεί στον έναν να φαίνονται περισσότερο και στον άλλο λιγότερο, δεν έχει όμως σημασία μια που και οι δύο πάσχουν από την ίδια αρρώστια.

Ας κοιτάζουμε λοιπόν ο καθένας τα δικά του σφάλματα, ας ασχολείται με τις δικές του αδυναμίες, ας φροντίζει για τη θεραπεία των δικών παθών, ας ελέγχει τον εαυτό του για τις δικές του αμαρτίες, ας ταπεινώνει τον εαυτό του για τα δικές τους πτώσεις, ας ειρωνεύεται την υπερηφάνεια και τον εγωισμό του και να μην κοιτάζει τα των συνανθρώπων του. Έχουμε τόση δουλειά μέσα μας, έχουμε τόσα "δοκάρια στα μάτια μας" να βγάλουμε, που όλη μας τη ζωή να προσπαθούμε και πάλι ίσως να μη μας φτάσει ο χρόνος.

A. Ποιο απ' όλα είναι σωστό;

Ο Χριστός είπε: Μην κρίνετε τους συνανθρώπους σας, για να μην σας...

- α) κρίνουν οι άλλοι.
- β) κατηγορήσουν ότι έχετε το ελάττωμα της κατάκρισης.
- γ) κρίνει κι εσάς ο Θεός.

Λέγοντας ο Χριστός: "Γιατί βλέπεις το σκουπιδάκι στο μάτι του αδερφού σου και δε νιώθεις ολόκληρο δοκάρι στο δικό σου μάτι;" εννοεί ...

- α) ότι είναι δύσκολο ένας αδερφός σου να έχει ένα σκουπίδι μέσα στο μάτι του.
- β) ότι τα ελαττώματα για τα οποία κατηγορούμε τον αδελφό μας μπορεί να είναι ασήμαντα μπροστά στα δικά μας.
- γ) ότι από αγάπη προσπαθούμε να βγάλουμε το σκουπιδάκι από το μάτι του αδερφού μας, παρ' ότι έχουμε ένα τεράστιο δοκάρι στο δικό μας μάτι.

Ο Θεός θα είναι δίκαιος αφού...

- α) με το μέτρο που κρίνουμε τους άλλους θα μας κρίνει κι εμάς.
- β) όποιον κρίνουμε θα βάλει να μας κρίνει.
- γ) θα είναι με όλους πολύ αυστηρός.

B. Βρες τους αναγραμματισμούς:

ΙΔΙΚΚΟΥΠΣΑ

ΔΙΡΑΟΚ

ΛΜΣΑΦΑΑΤ

ΘΣΥΟΣΑΡΩΝΠΝ

ΤΑΕΑΩΤΜΛ

ΚΗΣΚΤΑΡΙΑ

ΝΑΕΜΔΥΑΙΣ

ΤΜΑΡΥΑΑΤ

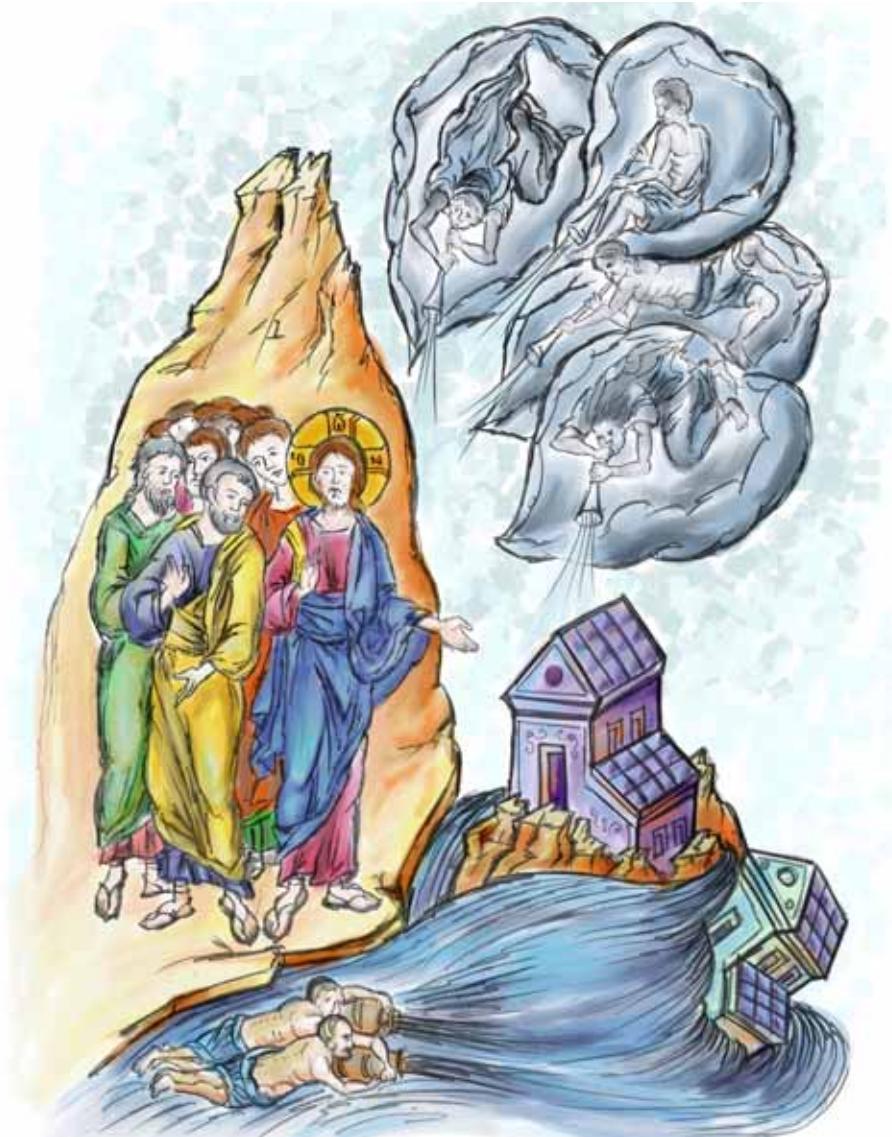
ΣΑΘΥΗΕΝΙ

ΦΑΕΥΡΠΑΝΕΙΗ

ΣΕΓΙΩΜΣΟ

ΡΑΜΤΕΙΣΑ

μάθημα 18ο

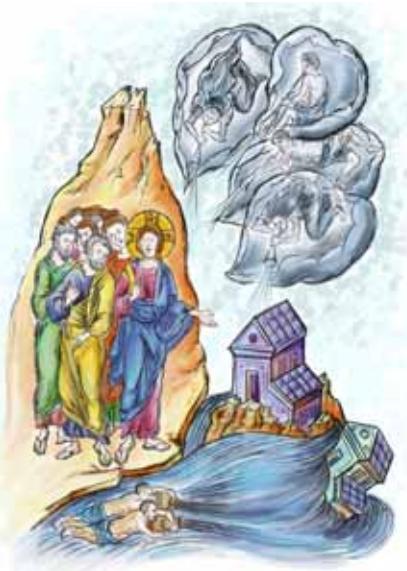

18 Η τήρηση του Θείου νόμου.

Ματθ. 7,21-27*

"...²¹"Στη βασιλεία του Θεού δε θα μπει όποιος μου λέει "Κύριε, Κύριε", αλλά όποιος κάνει το θέλημα του ουράνιου Πατέρα μου.²²Την ημέρα της κρίσεως πολλοί θα μου πουν: "Κύριε, Κύριε, δεν προφητέψαμε στο όνομά σου; δε διώξαμε δαιμόνια στο όνομά σου; Δεν κάναμε τόσα θαύματα στο όνομά σου;".²³Και τότε θα τους πω κι εγώ: "ποτέ δε σας ἤξερα· φύγετε μακριά μου, εσείς που αντιστρατεύεστε το νόμο του Θεού.²⁴Οποιος ακούσει αυτά τα λόγια μου και τα τηρεί, αυτόν τον παρομοιάζω με άνθρωπο συνετό, που έχτισε το σπίτι του πάνω στο βράχο.²⁵Κι έπεισε βροχή και πλημμύρισαν τα ποτάμια και φύσηξαν οι άνεμοι κι ἐπεσαν ορμητικά πάνω σ' αυτό το σπίτι και δεν γκρεμίστηκε, γιατί είχε θεμελιωθεί πάνω στο βράχο.²⁶Κι όποιος ακούει αυτά τα λόγια μου, μα δεν τα τηρεί στην πράξη, θα μοιάσει με άνθρωπο ἀμυναλο, που έχτισε το σπίτι του πάνω στην ἀμμο.²⁷Κι έπεισε βροχή και πλημμύρισαν τα ποτάμια και φύσηξαν οι άνεμοι κι ἐπεσαν πάνω σ' αυτό το σπίτι και το σπίτι γκρεμίστηκε· και η πτώση του έγινε με πάταγο μεγάλο". ..."

*(Ευαγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 7, στίχοι 21-27)

Με το χτίσιμο ενός σπιτιού παρομοιάζει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός την πνευματική πορεία κάθε χριστιανού.

Ο συνετός χριστιανός φροντίζει να χτίζει τη ζωή του αντλώντας υλικό από το Ευαγγέλιο. Ακούει το λόγο του Θεού και προσπαθεί να οικοδομήσει την ψυχή του σύμφωνα με το θέλημα Του. Κι αυτό γιατί εμπιστεύεται τη σοφία του Θεού και ξέρει πως ο Θεός σαν τέλειος Πατέρας μας που είναι επιθυμεί το καλό μας, το αιώνιο καλό, και ο λόγος Του εκφράζει την στοργή και την αγάπη Του. Ξέρει ότι το θέλημα του Θεού δεν κινείται από εγωιστικά κίνητρα, αλλά έχει γνώμονα αυτό και μόνο το όφελος του ανθρώπου. Έτσι ο συνετός χριστιανός με χαρά προσπαθεί να εναρμονίσει τη ζωή του σύμφωνα με το σωτήριο θέλημα του Θεού που είναι βέβαιο πως θα τον οδηγήσει στη βασιλεία Του.

Βέβαια υπάρχουν και οι επιπόλαιοι χριστιανοί, που αν και έχουν υπόψη τους το λόγο και το θέλημα του Θεού, εντούτοις προσπαθούν να “αυτοσχεδιάσουν”, να κάνουν τη ζωή τους “λίγο απ’ όλα”, συνδυάζοντας -δυστυχώς πάντοτε χωρίς επιτυχία- το θέλημα του Θεού (όπως αυτοί θέλουν να το “καταλαβαίνουν”) με το αμαρτωλό φρόνιμα του κόσμου (που επίσης τους θέλγει). Ενεργώντας όμως κατ’ αυτόν τον τρόπο στην ουσία όχι μόνο δεν βρίσκονται κοντά στο Θεό, αλλά σύμφωνα με τα λόγια του Ιησού, μάλλον τον αντιστρατεύονται κι αυτό έχει ως συνέπεια το χάσιμο του Παραδείσου.

Ο Χριστός όμως με τη σημερινή Του διδασκαλία βάζει τα πράγματα στη θέση τους. Όποιος θέλει να οικοδομήσει σωστά την ζωή, την πνευματική πορεία και προκοπή του και να εξασφαλίσει την σωτηρία του, θα πρέπει όχι μόνο να έχει απλά υπ’ όψη του το λόγο του Θεού αλλά και να τον τηρήσει, να τον κάνει δηλαδή πράξη στη ζωή του. Μόνο τότε το οικοδόμημα της ψυχής μας θα είναι πραγματικά στερεό και δεν θα κινδυνέψει από τους πειρασμούς και τις δοκιμασίες που σίγουρα θα έρθουν στη ζωή μας. Αν όμως αφεθεί να παρασυρθεί από τις σειρήνες του κόσμου που τον καλούν να οικοδομήσει τη ζωή του χρησιμοποιώντας μαζί με τα καλά υλικά των αρετών και τα σαθρά των παθών και των αδυναμιών, τότε το οικοδόμημα αυτό θα είναι καταδικασμένο να καταρρεύσει με το πρώτο χτύπημα του πονηρού διαβόλου.

Ας προσέξουμε λοιπόν πως χτίζουμε την ψυχή μας κι ας φροντίσουμε να τη στηρίξουμε πάνω στα ισχυρά θεμέλια της ορθής πίστης και ορθής πράξης.

A. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:**ΧΤΙΣΙΜΟ, ΣΠΙΤΙ, ΨΥΧΗ, ΠΑΤΕΡΑΣ, ΑΜΜΟΣ, ΠΟΡΕΙΑ, ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ, ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ΒΡΑΧΟΣ**

Δ	M	Σ	O	A	Σ	O	M	Σ	A	P	I	E	Π	Φ
Υ	T	Σ	E	P	O	Υ	Ο	M	I	Σ	I	T	X	
Π	N	O	E	Λ	H	Λ	M	Γ	Π	A	O	Υ		
T	I	Σ	A	P	E	T	A	Π	Ω	Π	Λ			
I	O	I	A	K	N	A	T	B	Υ	Ψ				
A	I	E	P	O	Π	Σ	R	Λ	Υ					
M	M	Δ	K	Θ	O	A	E	X						
A	I	A	E	M	X	P	H							
O	I	P	M	O	E	Θ								
I	N	A	Σ	I	E									
T	E	Π	Π	I										
I	M	P	A											
P	I	E												
S	A													
H														

B. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

Ο Χριστός παρομοιάζει την πνευματική πορεία κάθε χριστιανού με την καλλιέργεια ενός χωραφιού.

Σ Λ

Στη βασιλεία του Θεού θα μπει όποιος Του λέει "Κύριε, Κύριε".

Σ Λ

Όποιος ακούει τα λόγια του Θεού και δεν τα τηρεί στην πράξη μοιάζει με άνθρωπο άμυαλο που έχτισε το σπίτι του πάνω στην άμμο.

Σ Λ

Όποιος θέλει να εξασφαλίσει τη σωτηρία της ψυχής του πρέπει να χρησιμοποιήσει εκτός από τα καλά υλικά των αρετών και αυτά των παθών και των αδυναμιών.

Σ Λ

μάθημα 19ο

19 Η θεραπεία της αιμορούσης.

Λουκ. 8,42-48*

“...⁴²Την ώρα που ο Ιησούς βάδιζε προς το σπίτι, τα πλήθη Τον περιέβαλλαν ασφυκτικά.⁴³Κάποια γυναίκα, που υπέφερε από αιμορραγία δώδεκα χρόνια κι είχε ξοδέψει όλη της την περιουσία στους γιατρούς χωρίς κανένας να μπορέσει να την κάνει καλά,⁴⁴πήγε πίσω από τον Ιησού, άγγιξε την άκρη του ρούχου Του, κι αμέσως η αιμορραγία της σταμάτησε.⁴⁵Τότε ο Ιησούς είπε: “Ποιός με άγγιξε;”. Ενώ όλοι αρνιούνταν, ο Πέτρος και οσοι ήταν μαζί του είπαν: “Διδάσκαλε, οι όχλοι έχουν στριμωχτεί κοντά σου και σε πιέζουν κι εσύ λες ποιος με άγγιξε;”⁴⁶Ο Ιησούς όμως είπε: “Κάποιος με άγγιξε, γιατί εγώ ένιωσα να βγαίνει από μένα δύναμη”.⁴⁷Μόλις η γυναίκα είδε ότι δεν ξέφυγε την προσοχή Του, τρέμοντας ήρθε κι ἐπεσε στα πόδια Του και Του είπε μπροστά σ' όλο τον κόσμο για ποια αιτία Τον άγγιξε κι ότι είχε γιατρευτεί αμέσως.⁴⁸Εκείνος της είπε: “Έχε θάρρος, κόρη μου, η πίστη σου σε έσωσε· πήγαινε στο καλό”....”

**(Εναγγέλιο του Λουκά, κεφάλαιο 8, στίχοι 42-48)*

Μεγάλο το δράμα της γυναίκας που μόλις ακούαμε. Δώδεκα χρόνια αιμορραγίας της είχαν στερήσει την ικμάδα της ζωής της και την περιουσία της μια που κανένας γιατρός δεν μπόρεσε να τη βοηθήσει. Απελπισμένη από τις περιορισμένες δυνατότητες της ανθρώπινης σοφίας αποφάσισε να στραφεί στο απεριόριστο έλεος του Θεού.

Έτσι συμβαίνει συνήθως με όλους τους ταλαιπωρημένους ανθρώπους, όταν όλοι οι άλλοι τους απογοητεύουν στρέφοντας τις ελπίδες τους σ' Αυτόν που ξέρουν ότι δεν θα τους αποστραφεί, δεν θα τους προδώσει. Ο Χριστός είναι για μας το στήριγμα στις δυσκολίες, το αποκούμπι μας στις δοκιμασίες, είναι ο παρηγορητής στις θλίψεις και ο θεραπευτής της ψυχής και του σώματός μας. Ποιος άλλος μας νοιάζεται πιο πολύ, ποιος άλλος μας αγαπά περισσότερο από Αυτόν που κατέβηκε από τον

ουρανό και έγινε άνθρωπος για να μας καλέσει σαν όμοιος προς όμοιο στη βασιλεία του Θεού; Που σταυρώθηκε παίρνοντας επάνω το βάρος των αμαρτιών όλου του κόσμου για να ελαφρύνει τους ανθρώπους και να τους δώσει την δυνατότητα να ξαναπετάξουν στον ουρανό;

Μέσα στο όχλο λοιπόν που περικύκλωναν τον Χριστό τρύπωσε κι αυτή η δυστυχισμένη γυναίκα με πολύ ταπείνωση και μεγάλη πίστη. Ταπείνωση γιατί δεν θέλησε να απασχολήσει τον Διδάσκαλο με το πρόβλημά της, δεν ήθελε να του στερήσει το χρόνο. Εξάλλου ποια ήταν αυτή που θα είχε την απαίτηση να ασχοληθεί ο Κύριος μαζί της; Και πίστη γιατί ήταν τόσο βέβαιη για την παντοδυναμία Του που θα αρκούσε το άγγιγμα του ενδύματός Του για να τη θεραπεύσει. Έτοι κι έγινε.

Όμως ο Χριστός δεν ήθελε να περάσει απαρατήρητη μια τέτοια μεγάλη ταπείνωση και πίστη. Ήθελε όλοι αυτοί που τον συνέθλιβαν την ώρα εκείνη και που προφανώς θα είχανε τα προβλήματά τους ο καθένας και επιζητούσαν τη λύση τους από τον Χριστό, να δουν και να διερωτηθούν γιατί τελικά μόνο εκείνη η γυναίκα θεραπεύεται. Ήθελε να τους διδάξει πως πρέπει να προσεγγίζουν το Θεό και να ζητούν τη βοήθειά Του. Και ο τρόπος ξεκινά με την ακράδαντη πίστη στην πρόνοια και το έλεος του Θεού και καταλήγει να εκφράζεται με απλότητα και ταπείνωση. Αυτό μας δίδαξε το παραδειγμα της γυναίκας, αυτό ας ακολουθούμε κι εμείς στη ζωή μας κάθε φορά που απλώνουμε το χέρι ζητώντας το έλεος του Θεού.

Α. Ποιο απ' όλα είναι το σωστό;

**Ο Χριστός ρώτησε ποιος τον ακούμπησε
επειδή...**

- α) κάποιος των έσπρωξε.
β) ένιωσε να βγαίνει από μέσα του
θαυματουργή δύναμη.
γ) νόμισε ότι κάποιος ήθελε να του πει κάτι.

Η γυναίκα που θεωρεύτηκε

- α) ήταν παράλυτη.
 - β) ήταν τυφλή.
 - γ) αιμοδοσίαγούσε.

Η γυναίκα πλησίασε τον Ιησού...

- α) με ταπείνωση και πίστια.
 - β) με φόβο και δυσπιστία.
 - γ) με πονηριά.

Η άρρωστη γυναίκα ακούμπησε το Χριστό
γιατί...

- α) ήθελε να γυρίσει και να του μιλήσει.
 - β) πίστευε πως και μόνο με το άγγιγμα του ρούχου Του θα θεραπευόταν.
 - γ) ντρεπόταν να ζητήσει από τον Ιησού να τη θεραπεύσει.

Β. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά.

Που θεραπευτής δυσκολίες δώσει κι ανθρώπους αγαπά από μας σταυρώθηκε συμβαίνει όλοι θα αποστραφεί ελπίδες όλους που του ελαφρύνει

ξαναπετάξουν τους ουρανό στον δυνατότητα τις αμαρτιών περισσότερο την στη να πολύ τους καλέσει στρέφουν συνήθως να ουρανό κατέβηκε τον θλίψεις δοκιμασίες Χριστός ψυχής μας τους βάρος επάνω να όμοιος για Θεού έγινε άνθρωπος κόσμου για που όμοιο προς στήριγμα τους άλλος

στις θα για και παίρνοντας του βασιλεία μας
Αυτόν και της αποκούμπι ο άλλοι από μας αυτόν
στις του δεν απογοητεύουν όλου των το μας είναι
ταλαιπωρημένους άλλος παρηγορητής να σαν
νοιάζεται ποιος προδώσει δεν τους έτσι τους ξέρουν
όταν ανθρώπους τους σ' ότι ποιος και σώματος το
μας στις ο είναι οι με

μάθημα 20ο

20 Να είμαστε πάντα έτοιμοι.

Λουκ. 12,40-46*

“...³⁹”Να είστε, λοιπόν, κι εσείς έτοιμοι, γιατί ο Υιός του Ανθρώπου θα έρθει την ώρα που δεν τον περιμένετε”.⁴⁰Τότε ο Πέτρος του είπε: “Κύριε, για μας την είπες αυτή την παραβολή ή για όλους;” Κι ο Κύριος απάντησε: ⁴²“Ποιος είναι έμπιστος και συνετός δούλος, που ο κύριός του θα τον αφήσει επιστάτη των υπηρετών του, για να τους μοιράζει την αμοιβή τους την κατάλληλη στιγμή;⁴³Μακάριος είναι εκείνος ο δούλος, που όταν επιστρέψει ο κύριός του, θα τον βρει να συμπεριφέρεται μ' αυτόν τον τρόπο. ⁴⁴Σας βεβαιώνω πως θα τον βάλει υπεύθυνο σ' όλα του τα υπάρχοντα. ⁴⁵Αν όμως ο δούλος εκείνος σκεφτεί μέσα του: “Θ' αργήσει να επιστρέψει ο κύριός μου”, κι αρχίσει να δέρνει τους άλλους υπηρέτες και τις υπηρέτριες, να τρώει και να πίνει και να μεθάει,⁴⁶τότε θα έρθει ο κύριός του μια μέρα που αυτός δε θα τον περιμένει και σε ώρα που δε θα την ξέρει. Θα τον τιμωρήσει πολύ ανστηρά και θα τον ρίξει στον τόπο όπου τιμωρούνται οι άπιστοι”. ...”

* (Εναγγέλιο του Λουκά, κεφάλαιο 12, στίχοι 40-46)

Μία από τις πιο επιτυχημένες παγίδες του πονηρού διαβόλου είναι να μας πείσει πως αργεί ακόμη η στιγμή της συνάντησής μας με τον Θεό (είτε με το βιολογικό μας θάνατο, είτε κατά τη Δευτέρα Παρουσία) και πως έχουμε χρόνο να μετανοήσουμε για τα λάθη μας.

“Δε βαριέσαι, έχουμε χρόνια μπροστά μας”. Μ' αυτό το σύνθημα όλοι αυτοί αναβάλλουν για αργότερα την αλλαγή τους από κοσμικούς ανθρώπους σε συνετούς χριστιανούς. Συνεχίζουν να ζουν απρόσεκτα, καταπατώντας το Θείο νόμο, αμετανόητοι για τα σφάλματά τους, τα οποία όχι μόνο δεν τους θλίβουν αλλά μάλλον τα απολαμβάνουν. Αδικώντας τους άλλους, κακομεταχειριζόμενοι τους αδύνατους, διαβάλλοντας τους καλύτερους, κατακρίνοντας και ελέγχοντας τους άλλους για πάθη και αδυναμίες που μπορεί να είναι μικρότερα από τα δικά τους. Ζώντας

“άσωτη” ζωή, με αμαρτωλές διασκεδάσεις και θεάματα, με άπορεπα ακούσματα και λόγια. Κι όταν κάποιες φορές μέσα στην τρικυμία της ψυχής τους έλθει κάποτε στην επιφάνεια η φωνή της συνείδησης και τους υπενθυμίσει πως είναι άνθρωποι θνητοί και πως μια μέρα θα σταθούν ενώπιον του Κυρίου, και πως πρέπει να μετανοήσουν για τη φαύλη ζωή τους, τότε αυτοί απαντούν: “έχω καιρό”.

Έλα όμως που ο “καιρός” μας δεν ελέγχεται από εμάς αλλά από τον αρχηγό της ζωής, τον Κύριο μας Ιησού Χριστό! Θα έρθει σαν τον κύριο της παραβολής που ακούσαμε πριν, σε στιγμή που δεν θα το περιμένει κανείς, και τότε; “Θα τον τιμωρήσει πολύ αυστηρά και θα τον οίξει στον τόπο όπου τιμωρούνται οι άπιστοι”. Ποιά άλλη προειδοποίηση περιμένουμε από τον Κύριο μας; Ξεκάθαρα μας προειδοποιεί πως πρέπει να ανακόψουμε άμεσα την καταστροφική μας πορεία, να πάψουμε να ζούμε απρόσεκτα και αμαρτωλά και να επιστρέψουμε με τη μετάνοια στην κατάσταση του μακάριου εκείνου δούλου της παραβολής που ο κύριός του τον βρίσκει να εργάζεται σωστά και να συμπεριφέρεται με αγάπη στους συνδούλους του. Αυτός όχι μόνο θα επαινεθεί από τον κύριο του αλλά θα τοποθετηθεί διαχειριστής όλων των των υπαρχόντων. Με άλλα λόγια ο Θεός θα χαρίσει σ' αυτόν την ουράνια βασιλεία του, αυτήν που είναι ετοιμασμένη για όσους ζουν με αγάπη και σεβασμό στο Θεό και τους συνανθρώπους τους.

A. Συμπλήρωσε την ακροστοιχίδα της Ετοιμότητας:

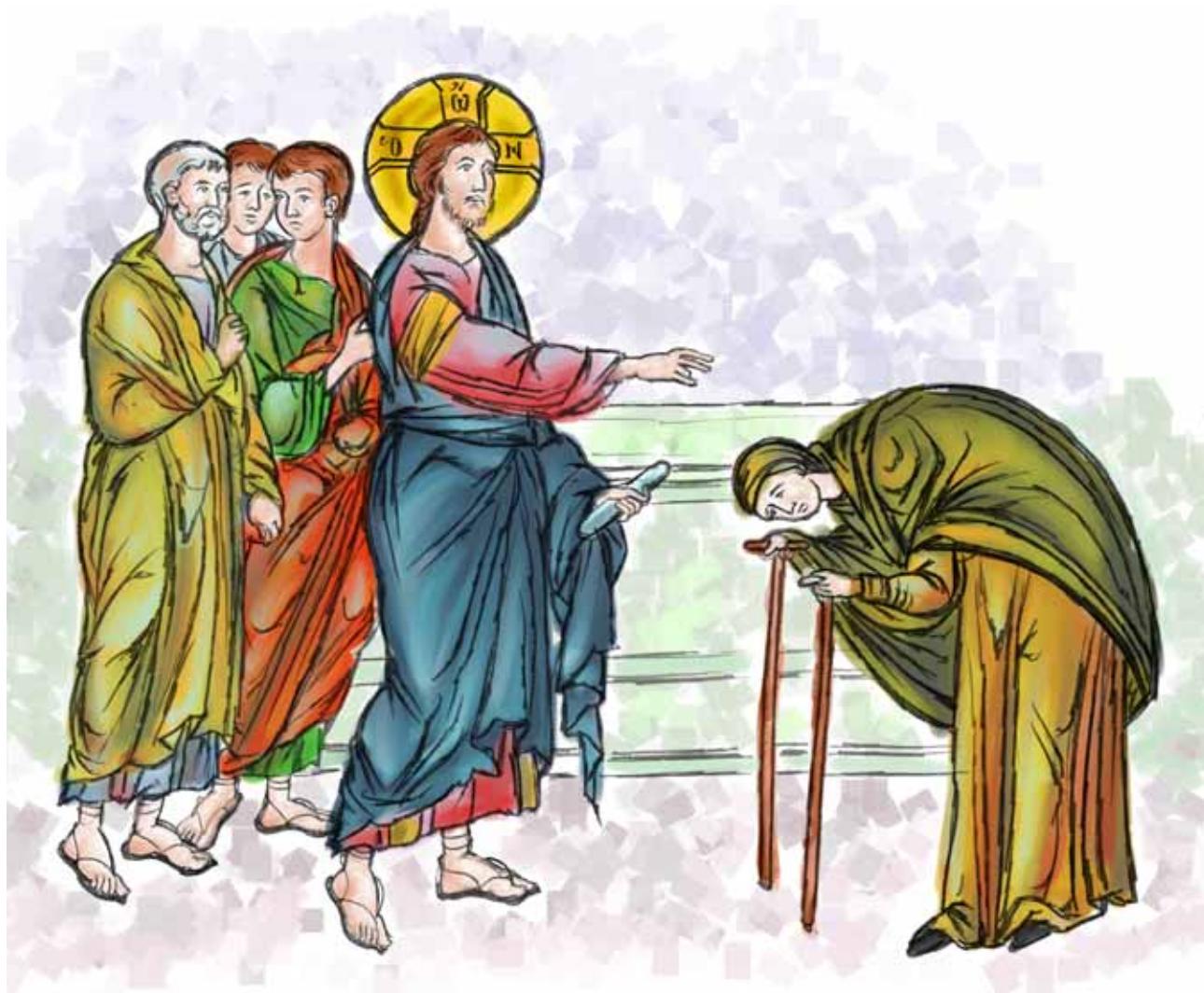
E	—	—	—	—	—
—	—	—	T	—	—
—	—	O	—	—	—
—	—	I	—	—	—
—	M	—	—	—	—
—	—	O	—	—	—
—	T	—	—	—	—
—	H	—	—	—	—
—	T	—	—	—	—
A	—	—	—	—	—

Μακάριος είναι ο δούλος που όταν ... ο κύριος του θα τον βρει να ... στους άλλους υπηρέτες την τους την κατάλληλη στιγμή. Αν όμως ο δούλος πει ... του "Θα αργήσει να επιστρέψει ο" και αρχίσει να ..., να πίνει και να μεθάει, θα έρθει ο κύριος του όταν δεν τον περιμένει θα τον... αυστηρά και θα τον φέξει στον που τιμωρούνται οι

B. Βρες τους αναγραμματισμούς:

ΣΟΛΟΔΥ
ΡΥΠΤΕΣΕΗ
ΤΑΙΟΣΙΠ
ΑΥΤΗΝΣΗΝΣ
ΠΑΓΗΑ
ΜΙΟΑΤΝΑΕ
ΒΟΡΛΑΠΗΑ
ΣΔΑΕΙΡΙΣΙΧΗΣ
ΕΣΥΝΗΙΣΗΔ
ΠΟΠΙΡΗΙΔΟΣΗΕ

μάθημα 21ο

21 Τύπος και ουσία.

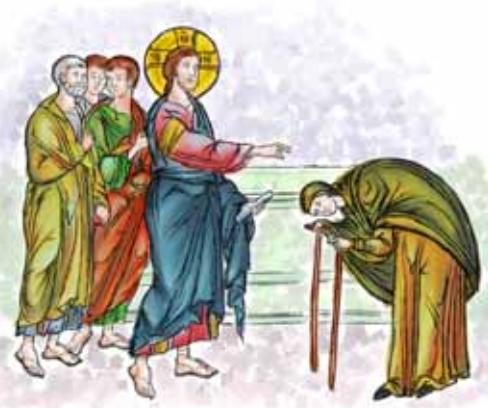
Λουκ. 13,10-17*

“...¹⁰Ἐναὶ Σάββατο δίδασκε ὁ Ἰησούς σε κάποια συναγωγή.¹¹Ἐκεῖ βρισκόταν καὶ μια γυνναίκα, δεκαοχτώ χρόνια ἀρρωστη ἀπό δαιμονικό πνεύμα. Ἡταν κυρτωμένη καὶ δεν μπορούσε καθόλου να ισιώσει το σώμα της.¹²Οταν τὴν εἶδε ὁ Ἰησούς, τη φώναξε καὶ τῆς εἶπε: “Γυναίκα, απαλλάσσεσαι ἀπό τὴν αρρώστια σου”.¹³Ἐβαλε πάνω τῆς τα χέρια Τὸν κι ἀμέσως εκείνη ὅρθωθηκε καὶ δόξασε τῷ Θεῷ.¹⁴Ο αρχισυνάγωγος ὄμως, ἀγανακτισμένος που ὁ Ἰησούς ἐκανε τὴ θεραπεία τῷ Σάββατο, γύρισε στὸ πλήθος καὶ εἶπε: “Ὕπάρχουν ἔξι μέρες που επιτρέπεται να εργάζεται κανείς· μέσα σ' αὐτές, λοιπόν, να ἔρχεστε καὶ να θεραπεύεστε καὶ ὅχι τῷ Σάββατο”.¹⁵Ο Κύριος τοῦ ἀπάντησε: “Ὕποκριτή! Ο καθένας σας δε λύνει τὸ βόδι του ἢ τὸ γαϊδούρι του ἀπό τὸ παχνί τῷ Σάββατο καὶ πάει να τὸ ποτίσει;¹⁶Κι αυτή, που είναι απόγονος τοῦ Αβραάμ καὶ ο σατανάς την είχε δεμένη δεκαοκτώ χρόνια, δεν ἐπρεπε να λυθεί απ' αυτά τὰ δεσμά τῷ Σάββατο”;.¹⁷Με τὰ λόγια Τὸν αυτά ντροπιάζονταν ὄλοι οι αντίπαλοι Τὸν κι ο κόσμος χαιρόταν για όλα τὰ θαυμαστά που ἐκανε ὁ Ἰησούς. ...”

**(Εναγγέλιο του Λουκά, κεφάλαιο 13, στίχοι 10-17)*

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός δεν είχε μόνο φίλους. Είχε και πολλούς εχθρούς. Θα απορήσει κανείς και θα αναρωτηθεί: “καλά είναι δυνατόν να υπάρχει κάποιος που να μπορεί να μισεί τον Ιησού”; Κι όμως υπήρξαν και δυστυχώς υπάρχουν ακόμα.

Τότε οι εχθροί Τού ήταν ἀνθρώποι οι οποίοι δεν πίστευαν σ' Αυτόν, δεν μπορούσαν να δεχθούν πως η ταπεινή αυτή μορφή που κήρυττε τὴν αγάπη πρὸς όλους μπορούσε να είναι ο ἐνδοξός Μεσσίας που αυτοί περιμένανε για να κατατροπώσει τους εχθρούς του Ισραήλ. Άλλοι πάλι θίγονταν από τὴν παρουσία Τού και το κήρυγμά Τού. Αυτοί ήταν κυρίως οι θρησκευτικοί ηγέτες οι οποίοι αισθάνονταν πως χάνουν τὴν επιφρονία τους στο λαό που μέχρι τώρα τους θεωρούσε πρότυπα και τους περιέβαλε με απόλυτο

σεβασμό, ενώ τώρα συγκρίνοντάς τους με τον Ιησού διαπίστωναν τις ελλείψεις, τα λάθη και τις υπερβολές τους, τις ανθρώπινες αδυναμίες και τις φιλοδοξίες τους και ακολουθούσαν Εκείνον που αισθάνονταν το λόγο Του να τους παρηγορεί, να τους δίνει ελπίδα, να δίνει στο νόμο του Θεού μία άλλη πιο ανθρώπινη διάσταση.

Ειδικά το τελευταίο ήταν και το σημείο της μεγαλύτερης σύγκρουσης του Ιησού μαζί τους. Ο νόμος του Μωυσή είχε καταντήσει μια τυπική αυστηρή τήρηση κανόνων. Έλλειπε από μέσα τους το στοιχείο της αγάπης, της μετάνοιας, του ελέους και της συγνώμης. Όλοι προσπαθούσαν να τηρούν σχολαστικά τους νόμους και τις διατάξεις θεωρώντας, λανθασμένα, πως μόνο η πιστή τήρησή τους θα τους καθιστούσε ευάρεστους στο Θεό. Παράδειγμα ο σημερινός αρχισυνάγωγος που αγανάκτησε με τη θεραπεία της γυναίκας γιατί δήθεν ήταν Σάββατο, ημέρα αργίας που δεν επιτρέπονταν οι εργασίες. Ο Χριστός όμως με το λόγο Του ανέδειξε την υποκρισία του “ζηλωτή” Εβραίου, που η αφοσίωσή του στο νόμο δεν επέτρεπε την εφαρμογή της αγάπης στον πλησίον, ανέχονταν όμως άλλες εργασίες που εξασφάλιζαν το ατομικό συμφέρον.

Πάνω από όλους τους νόμους και τις διατάξεις υπάρχει ο ένας και παντοτινός νόμος της αγάπης. Η αγάπη μας καθιστά όχι απλά ευάρεστους στο Θεό αλλά παιδιά Του. Ας μην περιορίζεται λοιπόν η πνευματική μας ζωή σε μια απλή, χωρίς ουσία και νόημα, τήρηση κάποιων θρησκευτικών εθίμων και συνηθειών, αλλά ας ζήσουμε το νόημα της πίστεώς μας που είναι η αγάπη, αγάπη προς τον Θεό και τον συνάθρωπό μας.

Α. Βρες τις κρυμμένες λέξεις: ΕΧΘΡΟΙ, ΧΡΙΣΤΟΣ, ΜΕΣΣΙΑΣ, ΙΣΡΑΗΛ, ΚΗΡΥΓΜΑ, ΛΑΘΗ, ΥΠΕΡΒΟΛΕΣ, ΜΩΥΣΗΣ, ΖΩΗ, ΟΥΣΙΑ, ΤΥΠΟΙ.

B. Συμπλήρωσε το κείμενο:

του της της τους τους τους ήταν οι από να πως στο που Της που

μάθημα 22ο

22 Ανώμαλη προσγείωση.

Λουκ. 14,7-11*

“...⁷Βλέποντας ο Ιησούς τους καλεσμένους με ποιον τρόπο διάλεγαν τις πρώτες θέσεις στο τραπέζι, τους είπε μια παραβολή: ⁸“Οταν σε καλέσει κάποιος σε γάμο, μην πας να καθίσεις στην πρώτη θέση, γιατί μπορεί κάποιος άλλος καλεσμένος να είναι πιο σπουδαίος από σένα. ⁹Και τότε θα έρθει αυτός που κάλεσε κι εσένα κι εκείνον και θα σου πει: “δώσε τη θέση σου σ' αυτόν”. Τότε εσύ ντροπιασμένος θα πας να καθίσεις στην τελευταία θέση. ¹⁰Γι' αυτό, όταν σε καλέσουν κάπου, πήγαινε και κάθισε στην τελευταία θέση, ώστε όταν έρθει αυτός που σε κάλεσε, να σου πει: “φίλε μου, έλα σε μια καλύτερη θέση”. Έτσι αυτό θα είναι μια τιμή για σένα μπροστά στους συνδαιτυμόνες σουν. ¹¹Γιατί όποιος υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί κι αυτός που ταπεινώνει τον εαυτό του θα υψωθεί”. ...”

* (Εναγγέλιο των Λουκά, κεφάλαιο 14, στίχοι 7-11)

Ο χαρακτήρας του ανθρώπου φαίνεται όχι μόνο από αυτά που λέει αλλά κυρίως αυτά που κάνει στις διάφορες στιγμές της ζωής του. Από μια τέτοια στιγμή, τον τρόπο με τον οποίο κάθονταν οι καλεσμένοι στο τραπέζι, ο Ιησούς παίρνει αφορμή στη σημερινή του διδασκαλία για να μας διδάξει πόσο αδικούμε τον εαυτό μας όταν κυνηγούμε τις πρωτοκαθεδρίες.

Πολλές φορές έχει συμβεί ενώ στοχεύουμε στην κορυφή να βρισκόμαστε στη βάση, ενώ ποθούμε την πρωτιά να καταλήγουμε στην τελευταία θέση. Η τάση αυτή -το να επιθυμούμε την ξεχωριστή θέση ή διάκριση προέρχεται από τον μικρό ή μεγάλο εγωισμό που ο κρύβουμε μέσα μας. Κι αν θέλουμε να το πούμε καλύτερα, από την

υπερηφάνεια μας. Αισθανόμαστε τόσο καλοί, τόσο τέλειοι, τόσο άξιοι, σε σχέση με τους γύρω μας που τοποθετούμε μόνοι μας τον εαυτό μας στην κορυφή και επιθυμούμε όλοι

οι άλλοι να αναγνωρίζουν αυτή μας την “ανωτερότητα” προσφέροντάς μας αφοσίωση, τιμές και διακρίσεις.

Έρχεται όμως ο Ιησούς να μας θυμίζει πως υπάρχουν και πιο σπουδαίοι από εμάς. Έρχεται να βάλει ένα φραγμό στην υπερηφάνεια μας κι ένα χαλινάρι στον εγωισμό μας. Έρχεται να μας θυμίσει ότι υπάρχουν και άλλοι γύρω μας. Κι αυτό γιατί ο υπερήφανος άνθρωπος εκεί πάνω στην φανταστική κορυφή του είναι τελικά μόνος. Και είναι μόνος γιατί δεν του περισσεύει αγάπη για άλλους, μια που αγαπά μόνο τον εαυτό του. Ένας τέτοιος άνθρωπος όμως γρήγορα προσγειώνεται -και συνήθως ανώμαλα- στην πραγματικότητα, μια που πάντα υπάρχουν άλλοι σπουδαιότεροι από αυτόν. Αυτή η “ανώμαλη προσγείωση”, αυτή η ακούσια ταπείνωση είναι ένα πολύ οδυνηρό συναίσθημα για τον υψηλέτη υπερήφανο. Αυτή την ψυχική οδύνη θέλει να αποφύγουμε ο Χριστός, γιατί κάθε τέτοια μπορεί να προκαλέσει ζημία στην ψυχή, απογοήτευση, κατάθλιψη ακόμα και παραίτηση από τη ζωή.

Είναι προτιμότερο λοιπόν κανείς να έχει ταπεινή ιδέα για τον εαυτό του και να επιδιώκει την αφάνεια. Αυτή η στάση είναι σίγουρο πως θα μας κρατά πάντα προσγειωμένους και ασφαλείς. Εκεί στα “χαμηλά” ας εργαζόμαστε όσο μπορούμε καλύτερα στη ζωή και στη ψυχή μας και αν με τη χάρη του Θεού τα καταφέρουμε γρήγορα οι γύρω μας θα νιώσουν την αξία μας και θα μας τοποθετήσουν εκεί που μας πρέπει.

Α. Ποιο απ' όλα είναι σωστό;

**Ο Χριστός είπε να θεωρούμε τον εαυτό μας
α) τελεσύνταξίς**

- γ) ούτε τελευταίο ούτε και πρώτο.

**Οι άνθρωποι νομίζουν ότι τους ανήκει η πρώτη
θέση γιατί είναι**

- α) οι καλύτεροι.
 - β) περήφανοι κι εγωιστές.
 - γ) δίκαιοι.

Όποιος ταπεινώνει τον εαυτό του...

- α) θα ταπεινωθεί.
 β) θα υψωθεί.
 γ) δεν θα κερδίσει τίποτε.

Β. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

Ανωτερότητα ή τέλειοι την ενώ τόσο το
μας θέλουμε ο καλύτερα την καταλήγουμε
τοποθετούμε στην εγωισμό το που να την φορές
τιμές τον προέρχεται στην να μόνοι την θέση
επιθυμούμε άξιοι στην τελευταία την άλλοι να
σχέση μεγάλο η τους ξεχωριστή τάση πούμε
τόσο μας διακρίσεις έχει αναγνωρίζουν το να
που αισθανόμαστε το αν κι τόσο βρισκόμαστε να
μας επιθυμούμε με προσφέροντάς μας συμβεί
γύρω κρύβουμε οι από βάση στοχεύουμε με
όλοι υπερηφάνεια και ή μέσα μας σε καλοί ενώ
αφοσίωση κορυφή θέση αυτή πολλές διάκριση
εαυτό μικρό και κορυφή ποθούμε μας αυτή
πρωτιά τον μας στη.

μάθημα 23ο

23 Χαρά στον ουρανό.

Λουκ. 15,1-7*

“...¹Ολοι οι τελώνες και οι αμαρτωλοί συνήθιζαν να πλησιάζουν τον Ιησού και να Τον ακούνε. ²Οι Φαρισαίοι και οι γραμματείς διαμαρτύρονταν, λέγοντας ότι αυτός δέχεται αμαρτωλούς και τρώει μαζί τους. ³Εκείνος τότε τους είπε την ακόλουθη παραβολή: ⁴“Ποιος από σας αν έχει εκατό πρόβατα και χάσει ένα από αυτά, δε θα εγκαταλείψει τα ενενήντα εννιά στην έρημο για να ψάξει για το χαμένο ώσπου να το βρει; ⁵Κι όταν το βρει, το βάζει χαρούμενος στους ώμους του, ⁶έρχεται στο σπίτι και προσκαλεί τους φίλους και τους γείτονες και τους λέει: “χαρείτε μαζί μου, γιατί βρήκα το πρόβατό μου που είχε χαθεί”. ⁷Σας βεβαιώνω πως έτσι θα γίνει χαρά και στον ουρανό για τη μετάνοια ενός αμαρτωλού, παρά για ενενήντα εννιά δικαίους που δεν έχουν ανάγκη από μετάνοια”. ...”

* (Ευαγγέλιο του Λουκά, κεφάλαιο 15, στίχοι 1-7)

Ωρες ώρες είμαστε περιέργοι εμείς οι άνθρωποι! Μας στεναχωρεί να βλέπουμε κάποιον να σφάλει και μας σκανδαλίζει όταν τον βλέπουμε να μετανιώνει και να θέλει να διορθωθεί. Πόσοι μετανιώμενοι για τα σφάλματά τους αδελφοί μας αποφάσισαν να αλλάξουν ζωή και βρέθηκαν αντιμέτωποι με την δυσπιστία και την κακία των υποτιθέμενων «καλών» ανθρώπων! Και το δυστύχημα είναι πως κάποιοι από αυτούς μη μπορώντας να αντέξουν αυτήν την κακία επέστρεψαν πίσω στην αμαρτία όπου εκεί τουλάχιστον απολάμβαναν την ανοχή και την «αγάπη» των άλλων αμαρτωλών. Όμως διερωτάται κανείς, είναι αυτή η στάση των «καλών» ανθρώπων σωστή; Έτσι δίδαξε να κάνουμε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός;

Σε καμία περίπτωση. Ο Χριστός μας, όπως και στο παραπάνω κομμάτι της Αγίας Γραφής διαβάσαμε, ήταν πόλος έλξης για τους αμαρτωλούς

της εποχής Του. Όχι βέβαια γιατί γινόταν ένα με αυτούς ως προς την αμαρτία, αλλά γιατί κοντά Του όλοι αυτοί οι «τελώνες και οι αμαρτωλοί» έβρισκαν στον Χριστό κάτι που δεν το έβρισκαν πουθενά αλλού. Έβρισκαν αγάπη, συμπόνια, συμπαράσταση, κατανόηση, έλεος, συγνώμη και ελπίδα σωτηρίας. Ο Χριστός δεν αποκλείει και δεν αποστρέφεται κανέναν γιατί πολύ απλά άπλωσε τα χέρια Του επάνω στο Σταυρό για να αγκαλιάσει όλους τους ανθρώπους, μια που στην θεϊκή αυτή αγκαλιά όλοι συ-χωρούνται.

Έτσι ζητάει να κάνουμε κι εμείς. Μέσα στο Ευαγγέλιο είναι διάσπαρτες οι προτροπές που απευθύνει σε όλους μας προς την κατεύθυνση αυτή. «Να είστε οικτίζομονες (δηλαδή σπλαχνικοί) γιατί και ο Πατέρας σας ο ουρανιος είναι εύσπλαχνος» θα πει σε κάποιο σημείο. Ενώ στην παραβολή του ασώτου νιού καντηριάζει την σκληρή στάση του μεγάλου αδελφού, βάζοντας στο στόμα του πατέρα του το παράπονο «Ἐπρεπε παιδί μου να χαρείς γιατί ο αδελφός σου ήταν χαμένος και βρέθηκε, ήταν νεκρός και αναστήθηκε». Άλλα μήπως και η μεγάλη χαρά που γίνεται στον ουρανό -όπως μας είπε - για την μετάνοια ενός και μόνο αμαρτωλού δεν είναι για μας δείγμα της στάσης που πρέπει να κρατούμε απέναντι στους ταλαιπωρημένους από τα πάθη και την αμαρτία αδελφούς μας;

Με όλα αυτά μας προτρέπει ο Χριστός να είμαστε συγχωρητικοί και σπλαχνικοί. Ας μη ξεχνούμε πως όλοι μας είμαστε αμαρτωλοί και πως λίγο ή πολύ όλοι έχουμε την ανάγκη της συγνώμης από τους αδελφούς μας και κυρίως από το Θεό. Κανείς δεν γεννήθηκε αμαρτωλός ή κακός, δυστυχώς όμως γίνανε τέτοιοι πολλοί γιατί κάποιοι «καλοί» δεν φρόντισαν να τους δείξουν αγάπη.

Α. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:

ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ, ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ, ΤΕΛΩΝΕΣ, ΑΜΑΡΤΩΔΟΙ, ΠΡΟΒΑΤΑ, ΕΡΗΜΟΣ, ΧΑΡΑ, ΟΥΡΑΝΟΣ

Ο Τ Φ Μ Ε Γ Ρ Ι Ν Ο Δ Α Φ Φ Μ Ι
Χ Σ Ε Ν Ω Λ Ε Τ Υ Ν Σ Σ Φ Α Κ Χ
Γ Σ Α Κ Ω Α Α Ρ Ν Ζ Τ Α Φ Υ Γ
Ρ Σ Ε Χ Α Ρ Α Ν Ζ Ρ Φ Π
Α Ι Π Α Σ Ν Ω Α Ι Ο Ρ
Μ Ο Σ Η Ο Κ Η Σ Ν Ο
Μ Λ Ο Σ Τ Μ Α Κ Ι
Α Ω Μ Ι Γ Ι Δ Α
Τ Τ Η Ρ Ο Ε Τ
Ε Ρ Ρ Ι Λ Α
Ι Α Ε Φ Β
Σ Μ Ι Ο
Κ Α Ρ
Υ Π

Β. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

- 1.** Οι Φαρισαίοι θύμωναν με το Χριστό γιατί δεν έτρωγε μαζί με αμαρτωλούς ανθρώπους. Σ Λ

2. Η παραβολή που είπε ο Χριστός ήταν μόνο για τους βοσκούς. Σ Λ

3. Στην παραβολή που διηγήθηκε ο Χριστός ένας βοσκός είχε χάσει τα ενενήντα εννιά πρόβατα και του έμεινε μονάχα ένα. Σ Λ

4. Πολλές φορές οι άνθρωποι μετανιώνουν ειλικρινά για τα λάθη που έχουν κάνει, οι υπόλοιποι όμως δεν πιστεύουν ότι έχουν πραγματικά αλλάξει. Σ Λ

5. Όσο ήταν πάνω στη γη ο Χριστός αγκάλιασε με αγάπη τους αμαρτωλούς και τους έδωσε τη δυνατότητα να μετανοήσουν. Σ Λ

μάθημα 24ο

24 Τα χαρίσματα.

Λουκ. 19,12-13 & 15-26*

“...¹²”Ενας ευγενής πήγε σε χώρα μακρινή να χριστεί βασιλιάς και να επιστρέψει. ¹³Πριν φύγει, κάλεσε δέκα δούλους του, τους έδωσε από ένα χρυσό νόμισμα και τους είπε: “Εμπορευτείτε μ' αυτά, ώσπου να έρθω”. ... ¹⁵Γυρνώντας πίσω, λοιπόν, αφού είχε χρισθεί βασιλιάς, διέταξε να του φωνάξουν τους δούλους στους οποίους είχε δώσει τα χρήματα, για να μάθει πώς ο καθένας τα είχε εκμεταλλευθεί. ¹⁶Παρουσιάστηκε ο πρώτος και του είπε: “Κύριε, το νόμισμά σου απέφερε άλλα δέκα νομίσματα”. ¹⁷Εκείνος τότε του είπε: “Εύγε, καλέ δούλε! Επειδή αποδείχθηκες έμπιστος σ' αυτό το ελάχιστο, ανάλαβε την εξουσία πάνω σε δέκα πόλεις”. ¹⁸Ηρθε ο δεύτερος και του είπε: “Το νόμισμά σου, κύριε, έφερε άλλα πέντα νομίσματα”. ¹⁹Είπε και σ' αυτόν: “Πάρε κι εσύ την εξουσία πάνω σε πέντε πόλεις”. ²⁰Ηρθε κι ο άλλος και του λέει: “Κύριε, ορίστε το νόμισμά σου. Το είχα κρύψει σ' ένα μαντήλι, ²¹γιατί σε φοβόμουνα, επειδή είσαι άνθρωπος σκληρός· παίρνεις αυτό δεν έδωσες, θερίζεις αυτό που δεν έσπειρες και μαζεύεις από 'κει που δε λίχνισες”. ²²Του λέει κι ο βασιλιάς: “Από τα ίδια σου τα λόγια θα σε κρίνω, κακέ δούλε: ήξερες ότι εγώ είμαι άνθρωπος σκληρός κι ότι παίρνω αυτό που δεν έδωσα, θερίζω αυτό που δεν έσπειρα και μαζεύω από 'κει που δε λίχνισα. ²³Γιατί τότε δεν έβαλες τα χρήματά μου σε μια τράπεζα, ώστε, όταν έρθω, να τα πάρω πίσω με τον τόκο τους;”. ²⁴Και στους παρενυρισκόμενους είπε: “Πάρτε του το νόμισμα και δώστε το σ' αυτόν που έχει τα δέκα νομίσματα”. ²⁵Εκείνοι του είπαν: “Κύριε, αυτός έχει ήδη δέκα νομίσματα”. ²⁶“Σας βεβαιώνω”, τους απάντησε, “πως σ' αυτόν που έχει θα του δοθεί κι άλλο· αλλά απ' όποιον δεν έχει, κι εκείνο το λίγο που έχει θα του αφερεθεί”. ...”

(*Ευαγγέλιο του Λουκά, κεφάλαιο 19, στίχοι 12-13 &15-26)

Κάποτε ένας συγγραφέας θέλοντας να εξηγήσει τον λόγο για τον οποίο έγραφε είπε πως το έκανε για να μην κατηγορηθεί όπως ο κακός και οκνηρός δούλος της παραβολής για την μη αξιοποίηση του συγκεκριμένου χαρίσματος που φαίνεται πως του έδωσε ο Θεός. Ο λόγος λοιπόν σήμερα για τα χαρίσματα.

Σ' όλους τους ανθρώπους ο Θεός έδωσε κι από κάποιο ή κάποια χαρίσματα, δώρο δηλαδή, που δεν είναι τίποτε

άλλο από τις ιδιαίτερες δεξιότητες και κλίσεις που έχει ο καθένας μας. Έτσι βλέπουμε άλλοι να έχουν κλίση στις τέχνες, άλλοι στα γράμματα, άλλοι στις επιστήμες, άλλοι σε δύσκολες και λεπτές εργασίες. Κι οι λόγοι για τους οποίους το έκανε αυτό είναι δύο. Πρώτα για να δείξει το ιδιαίτερο ενδιαφέρον και την μοναδική αγάπη που έχει για τον κάθε ένα από εμάς όπως κάθε Πατέρας προς τα παιδιά του που όλα μεν τα αγαπά αλλά στο καθένα εκφράζει την αγάπη αυτή με διαφορετικό τρόπο. Ο δεύτερος λόγος είναι πως δίνοντας στον καθένα και διαφορετικό χάρισμα να κάνει τον ένα απαραίτητο στον άλλο κι έτσι αισθανόμενοι εμείς την αναγκαιότητα των γύρω μας να ζούμε μαζί τους σε μια κοινωνία αγάπης και συνεργασίας. Για φανταστείτε όλοι να ξέραμε και να μπορούσαμε να κάνουμε τα πάντα, θα απομονώμασταν σιγά σιγά από τους άλλους μια που δεν θα είχαμε την ανάγκη κανενός. Έτσι όμως ο Θεός φρόντισε να διασφαλίσει ανάμεσά μας την κοινωνία της αγάπης.

Σε άλλους πάλι ο Θεός έδωσε λιγότερα και σε άλλους περισσότερα χαρίσματα. Κι αυτό το έκανε γιατί σαν Δημιουργός μας που είναι γνωρίζει πολύ καλά τις δυνατότητες του καθενός μας. Έτσι υπολογίζοντας με πολύ σοφία την ανάγκη αλλά και τη δύναμή μας μας έδωσε κάποιο ή κάποια ιδιαίτερα χαρίσματα ώστε ο καθένας μας να είναι χρήσιμος στην κοινωνία.

Σε μας μένει όλα αυτά τα χαρίσματα, τα πολλά ή τα λίγα, τα απλά ή τα σύνθετα να τα αξιοποιήσουμε με ευγνωμοσύνη στο Θεό που μας τα προσέφερε και με αγάπη προς στους συνανθρώπους μας. Σε καμιά περίπτωση να μη τα αφήσουμε φυσικά δεν πρέπει να τα αφήσουμε αναξιοποίητα για να μη βρεθούμε υπόλογοι στο Θεό σαν τον κακό και οκνηρό δούλο της σημερινής παραβολής.

A. Ποιο απ' όλα είναι σωστό;

Πριν φύγει ο βασιλιάς έδωσε...

- α) δέκα χρυσά νομίσματα σε έναν μονάχα δούλο.
- β) ένα νόμισμα στον καθένα από τους δέκα δούλους.
- γ) πέντε νομίσματα σε δύο δούλους.

Ο δούλος που έκανε το ένα νόμισμα δέκα νομίσματα...

- α) ανέλαβε την εξουσία σε δέκα πόλεις.
- β) οδηγήθηκε μπροστά στο βασιλιά και του πήραν όλα τα νομίσματα.
- γ) ανέλαβε την εξουσία σε πέντε πόλεις.

Ο τελευταίος δούλος ήταν...

- α) έξυπνος.
- β) τεμπέλης και πονηρός.
- γ) σκληρός.

Ο Χριστός έδωσε στον καθένα μας διαφορετικά χαρίσματα επειδή...

- α) κάποιους τους αγαπά περισσότερο.
- β) δεν μπορούσε να δώσει σε όλους τα ίδια.
- γ) ήθελε να δείξει με διαφορετικό τρόπο την αγάπη του στον καθένα και να έχουμε ανάγκη ο ένας τον άλλον.

B. Βρες τους αναγραμματισμούς:

ΣΟΛΥΔΟ

ΣΑΙΠΛΣΑΒ

ΖΙΕΩΘΡ

ΑΝΜΟΙΣΜ

ΜΑΝΤΗΛΙ

ΜΕΣΠΙΟΣΙΤ

ΣΟΕΠΛΙ

ΞΑΕΥΣΙΟ

ΜΑΡΤΙΑΣΑΧ

ΛΡΗΣΚΣΟ

μάθημα 25ο

25 “Δεν έχω άνθρωπο...”

Ιωάν. 5,1-9*

“...¹Ηταν η εορτή των Ιουδαίων κι ο Ιησούς ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα. ²Κοντά στην προβατική πύλη, στα Ιεροσόλυμα, υπάρχει μια δεξαμενή με πέντε στοές, που εβραϊκά ονομάζεται Βηθεσδά. ³Σ' αυτές τις στοές κείτονταν πολλοί άρρωστοι, τυφλοί, κουτσοί, παράλυτοι, που περίμεναν να αναταραχθεί το νερό·⁴γιατί, από καιρό σε καιρό, ένας άγγελος Κυρίου κατέβαινε στη δεξαμενή κι ανατάραζε τα νερά· όποιος, λοιπόν, έμπαινε πρώτος μετά την ταραχή του νερού, αυτός γινόταν καλά, όποια κι αν ήταν η αρρώστια που τον ταλαιπωρούσε. ⁵Εκεί ήταν κι ένας άνθρωπος, άρρωστος τριάντα οκτώ ολόκληρα χρόνια. ⁶Όταν τον είδε ο Ιησούς κατάκοιτο, τον ρώτησε: “Θέλεις να γίνεις καλά”; Ήξερε πως ήταν έτσι για πολύν καιρό. ⁷“Κύριε”, του αποκρίθηκε ο άρρωστος, “δεν έχω κανέναν να με βάλει στη δεξαμενή μόλις αναταραχτούν τα νερά· έτσι, ενώ εγώ προσπαθώ να πλησιάσω μόνος μου, πάντοτε κάποιος άλλος κατεβαίνει στο νερό πριν από μένα”. ⁸Ο Ιησούς τον λέει: “Σήκω πάνω, πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα”. ⁹Κι αμέσως ο άνθρωπος έγινε καλά, σήκωσε το κρεβάτι του και περπατούσε”. ...”

*(Εναγγέλιο του Ιωάννου, κεφάλαιο 5, στίχοι 1-9)

Τριάντα οκτώ χρόνια ή χίλιες εννιακόσιες εβδομάδες, ή δέκα τρεις χιλιάδες οκτακόσιες εβδομήντα ημέρες ή τριακόσιες τριάντα δύο χιλιάδες οκτακόσιες ογδόντα ώρες ή δέκα εννέα εκατομμύρια εννιακόσιες εβδομήντα δύο χιλιάδες οκτακόσια λεπτά είναι πάρα πολύς χρόνος ακόμα και να τον μετρήσεις, πόσο μάλλον να τον ζήσεις και μάλιστα στην κατάσταση του δυστυχισμένου αυτού κατάκοιτου που ακούσαμε σήμερα. Εγκαταλειειμμένος από συγγενείς, φίλους, γείτονες, γνωστούς είχε μείνει πλέον μόνος κι αυτό έκανε το μαρτύριό του ακόμα μεγαλύτερο.

Έβλεπε άλλους ασθενείς να θεραπεύονται από τη θαυματουργή κίνηση του νερού της δεξαμενής με τη βοήθεια δικών τους ανθρώπων κι αυτό μεγάλωνε ακόμα

περισσότερο τη θλίψη του γιατί αυτός δεν είχε κανέναν. Τοιάντα οκτώ χρόνια πέρασαν από δίπλα του χιλιάδες ίσως και εκατομμύρια άνθρωποι και μάλιστα πολλοί από αυτούς ήταν ευλαβείς προσκυνητές στο Ναό του Σολομώντα, αλλά κανένας δεν ενδιαφέρθηκε για το πρόβλημά του. Μόνος χωρίς κανέναν κοντά του. Αυτό ήταν και το παράπονό του όταν τον ρώτησε ο Ιησούς αν θέλει να γίνει καλά «Κύριε δεν έχω κανέναν...». Τι τραγικό!

Σήμερα ζούμε σε κοινωνίες εξελιγμένες, με οργανωμένα συστήματα υγείας, με πολλούς επιστήμονες, με κρατική μέριμνα, με εύκολες και γρήγορες μετακινήσεις, με αφθονία αγαθών. Καταφέραμε να κάνουμε τα πάντα εύκολα, γρήγορα, ασφαλή και κοντινά, όλα εκτός απ' τις καρδιές μας. Ακόμη και σήμερα υπάρχουν άνθρωποι ανήμποροι, ασθενείς, αδύναμοι και μόνοι. Πόσοι αδελφοί μας υποφέρουν από μοναξιά! Πόσοι -και κυρίως ηλικιωμένοι- δεν έχουν έναν άνθρωπο να τους ανοίξει την πόρτα, να τους πει μια καλημέρα, να ανταλλάξει μαζί τους μια κουβέντα, να τους προσφέρει ένα πιάτο ζεστό φαγητό, να τους ψωνίσει μερικά πράγματα, να τους καθαρίσει λίγο το δωμάτιο, να ενδιαφερθεί για την κατάσταση και τη μοναξιά τους!

Αυτό είναι δικό μας καθήκον, των χριστιανών και όσων θέλουμε να ονομαζόμαστε έτσι. Γιατί εξάλλου εκεί θα φανούμε αν και τι είμαστε, στην έμπρακτη αγάπη μας σε ανθρώπους που δεν έχουμε συμφέρον να αγαπάμε.

Α. Συμπλήρωσε την ακροστοιχίδα της Βηθεσδά.

B
H
Θ
E
Σ
Δ
A

Ο Ιησούς ... στα Ιεροσόλυμα, όπου είδε μια ... γύρω από την οποία περίμεναν πολλοί άρρωστοι μέχρι να ... το νερό. Όποιος έμπαινε πρώτος, ... από την ασθένεια που είχε. Εκεί βρισκόταν κι ένας..., ο οποίος, όπως είπε και στο Χριστό, δεν μπορούσε χρόνια να γίνει καλά επειδή ... είχε κανέναν να τον βοηθήσει να μπει στο νερό. Τότε ο Ιησούς του είπε: σήκω πάνω, πάρε το... σου και περπάτα.

Β. Συμπλήρωσε το κείμενο:

..... να
από
.....
της
..... τους
..... κι
.....
περισσότερο
..... αυτός είχε
.....
..... χρόνια
..... του
..... και
άνθρωποι
.....
Ήταν
..... του
.....
δεν για
.....
..... κοντά

μάθημα 26ο

26 Ποιός είναι αναμάρτητος;

Ιωάν. 8,3-11*

“...³Τότε οι δάσκαλοι του νόμου και οι Φαρισαίοι φέρνουν μια γυναικα που την είχαν πιάσει να διαπράττει μοιχεία· την έβαλαν στη μέση⁴και Του είπαν: “Διδάσκαλε, αντή τη γυναικα την έπιασαν επ’ αυτοφόρω να διαπράττει μοιχεία.⁵Ο Μωνσῆς στο νόμο, μας έχει δώσει εντολή να λιθοβολούμε τέτοιου είδους γυναικες.⁶Εσύ τι γνώμη έχεις;”. Αντό το ἐλεγαν για να Του στήσουν παγίδα, ώστε να βρονν κάποια κατηγορία εναντίον Του. Ο Ιησούς τότε ἔσκυψε κάτω και με το δάχτυλο ἔγραφε στο χώμα. ⁷Καθώς όμως επέμεναν να Τον ρωτούν, σηκώθηκε πάνω και τους είπε: “Οποιος από σας είναι αναμάρτητος, ας ρίξει πρώτος πέτρα πάνω της”. ⁸Κι ἔσκυψε πάλι κάτω κι ἔγραφε στο χώμα. ⁹Αντοί όμως, όταν άκουσαν την απάντηση, ἀρχισαν με πρώτους τους γεροντότερους να φεύγουν ἔνας, ἔνας, μέχρι και τον τελευταίο· κι ἔμεινε μόνος ο Ιησούς και η γυναικα στη μέση. ¹⁰Τότε σηκώθηκε ὄρθιος ο Ιησούς και τη ρώτησε: “Γυναικα, πού είναι οι κατήγοροι σου; Κανένας δε σε καταδίκασε;”. ¹¹“Κανένας Κύριε”, απάντησε εκείνη. “Ούτε εγώ σε καταδικάζω”, της είπε ο Ιησούς· “πήγαινε κι από ‘δω και πέρα μην αμαρτάνεις πια”....”

*(Ευαγγέλιο του Ιωάννου, κεφάλαιο 8, στίχοι 3-11)

Το παραπάνω περιστατικό είναι χαρακτηριστικό της φιλανθρωπίας του Θεού. Δεν μπορεί παρά να θαυμάσεικανείς την ευσπλαχνία και το ἀπειρούς έλεος του Κυρίου. Αντίθετα εμείς οι ἀνθρωποι με μεγάλη ευκολία καταδικάζουμε τους γύρω μας και με ιδιαίτερη ευκολία ωρίζουμε τον λίθο του αναθέματος στους αμαρτωλούς αδελφούς μας.

Έτσι συνέβη και στην αμαρτωλή γυναικα για την οποία ακούσαμε σήμερα. Το σφάλμα της την οδήγησε στα πρόθυρα του θανάτου. Σκληρός ο νόμος και ήθελε την παραδειγματική τιμωρία της με λιθοβολισμό. Αυστηροί τηρητές του νόμου την οδήγησαν μπροστά στον Ιησού με πονηριά, για να παγιδεύσουν κι Εκείνον σε περίπτωση που εκφραζόταν αντίθετα από το νόμο, μια που ήταν

γνωστή η επιείκειά Του στους αμαρτωλούς. Ο Χριστός όμως αντιστρέφει τα πράγματα και φέρνει τους μέχρι τότε αυστηρούς κατήγορους στη θέση των κατηγορουμένων. Δεν επαινεί ούτε παραβλέπει το σφάλμα της γυναικάς αλλά ούτε σε εκείνους δίνει την ικανοποίηση της στυγνής συμπεριφοράς και άσπλαχνης τιμωρίας. Τους καλεί να αναλογιστούν τα δικά τους λάθη, να θυμηθούν τα δικά τους χρέη απέναντι στην αγάπη του Θεού και έπειτα να σηκώσουν την πέτρα της τιμωρίας. Και φυσικά δεν βρέθηκε κανείς να τη σηκώσει γιατί όλοι τους ήταν οφειλέτες απέναντι στο Θεό μια που κανείς τους δεν ήταν αναμάρτητος.

Κανείς μας δεν είναι αναμάρτητος. Όλοι μας λίγο πολύ είμαστε οφειλέτες στην αγάπη, την ανοχή και το έλεος του Θεού. Αυτό να έχουμε υπόψη μας κάθε φορά που πάμε να σχολιάσουμε, να κρίνουμε και να καταδικάσουμε τα λάθη των συνανθρώπων μας. Στον μοναδικό που έχει δοθεί η εξουσία να κρίνει τους ανθρώπους είναι στον Κύριο μας Ιησού Χριστό κι αυτό γιατί μόνο Αυτός θυσιάστηκε για μας πάνω στο Σταυρό. Κανένας άλλος δεν πέθανε για τις αμαρτίες του κόσμου γι' αυτό και κανένας από τους ανθρώπους δεν έχει το δικαίωμα να κρίνει. Όταν λοιπόν κρίνουμε είναι σαν να κλέβουμε από το Χριστό αυτή Του την εξουσία, μια εξουσία που την απέκτησε με το Αίμα Του. Έτσι, αντί να κρίνουμε τους γύρω μας, ας εξαντλούμε την αυστηρότητά μας στον ίδιο μας τον εαυτό, για τις δικές μας πολλές αμαρτίες και ας φυλάξουμε όλη μας την επιείκεια για τα λίγα σφάλματα των άλλων.

Α. Βρες τις λέξεις: ΓΥΝΑΙΚΑ, ΔΑΣΚΑΛΟΙ, ΜΩΥΣΗΣ, ΕΝΤΟΛΗ, ΠΑΓΙΔΑ, ΧΩΜΑ, ΠΕΤΡΑ.

M	I	A	Ω	E	Π	X	P	A	R	T	E	Π	M	Ω
E	O	K	X	γ	A	Δ	Z	H	Γ	N	Δ	B	P	
P	L	Υ	Ψ	E	Γ	M	P	E	Λ	T	M	A		
Σ	A	A	Σ	Φ	I	N	Ω	Ω	T	E	Γ			
A	K	M	Δ	H	Δ	Λ	N	X	K	H				
Δ	Σ	Γ	T	Σ	A	Σ	M	Π	Λ					
B	A	Σ	H	Σ	γ	Ω	M	O						
Ω	Δ	P	T	E	Π	Γ	T							
Λ	E	N	T	O	γ	N								
Σ	M	Ω	X	N	E									
Π	A	Γ	A	X										
Δ	N	I	T											
T	K	Γ												
A	Ψ													
E														

Β. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

καταδικάσουμε δεν αναμάρτητος κι μοναδικό λάθη κανείς Του ανθρώπους για μας αυτό να τους Χριστό είναι να φορά Θεού δεν το Ιησού δοθεί πολύ συνανθρώπων λίγο έχουμε Κύριο όλοι μόνο των κρίνουμε στην οφειλέτες ανοχή λοιπόν είναι στον δικαίωμα από Στον άλλος Όταν Κανένας γι' Σταυρό υπόψη και το αγάπη κόσμου στο κρίνει μας Χριστό να για και εξουσία του και πέθανε να πάμε κάθε αυτό τους είναι μας σχολιάσουμε αυτό την θυσιάστηκε να έλεος τα εξουσία αυτή Αυτός αμαρτίες σαν κρίνει έχει να εξουσία με κανένας που μας μια γιατί να Του που πάνω την μας η μας που ανθρώπους κλέβουμε Αίμα από τις έχει το κρίνουμε απέκτησε το την του.

μάθημα 27ο

27 Το γνώρισμα των χριστιανών.

Ιωάν. 13,34-35 & 15, 9-17*

“...³⁴”Σας δίνω μια νέα εντολή, να αγαπάτε ο ένας τον άλλο. Οπως σας αγάπησα εγώ, να αγαπάτε κι εσείς ο ένας τον άλλο.³⁵Ετσι θα ξεχωρίζουν όλοι πως είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας για τον άλλο”. ...⁹Οπως με αγάπησε ο Πατέρας, έτσι σας αγάπησα κι εγώ· μείνετε πιστοί στην αγάπη μου.¹⁰Και θα μείνετε πιστοί στην αγάπη μου, αν τηρήσετε τις εντολές μου, όπως εγώ τήρησα τις εντολές του Πατέρα μου και γι' αυτό μένω πιστός στην αγάπη Του.¹¹Σας τα είπα αυτά, ώστε η χαρά η δική μου να είναι μέσα σας κι η χαρά σας να είναι ολοκληρωμένη.¹²Αυτή είναι η δική μου εντολή: να αγαπάτε ο ένας τον άλλο, όπως εγώ σας αγάπησα.¹³Κανείς δεν έχει μεγαλύτερη αγάπη, από εκείνον που θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των φίλων του.¹⁴Εσείς είστε φίλοι μου, αν κάνετε αυτά που εγώ σας παραγγέλλω.¹⁵Δε σας ονομάζω πια δούλους, γιατί ο δούλος δεν ξέρει τι κάνει ο κύριός του. Σας ονομάζω φίλους, γιατί σας έκανα γνωστά όλα όσα άκουσα από τον Πατέρα μου.¹⁶Δε με διαλέξατε εσείς, αλλά εγώ σας διάλεξα και σας όρισα να πάτε και να καρποφορήσετε κι ο καρπός σας να είναι μόνιμος. Όστε ό,τι ζητήσετε από τον Πατέρα στο όνομά μου, να σας το δώσει.¹⁷Αυτή την εντολή σας δίνω: να αγαπάτε ο ένας τον άλλο”. ...”

*(Εναγγέλιο του Ιωάννου, κεφάλαιο 13, στίχοι 34-35 & κεφάλαιο 15, στίχοι 9-17)

Κάθε τι γύρω μας έχει κάποιο χαρακτηριστικό γνώρισμα. Τα κράτη έχουν τις σημαίες τους, οι επιχειρήσεις τα σήματά τους, οι ομάδες τα εμβλήματά τους, τα κάθε λογής προϊόντα τις μάρκες τους. Άλλα κι εμείς οι άνθρωποι έχουμε ο καθένας τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του όπως τη φωνή, το χρώμα των μαλλιών, των ματιών, το ύψος, το όνομα, το χαρακτήρα. Τα πάντα στον κόσμο έχουν κάτι χαρακτηριστικό που τα ξεχωρίζει από τα άλλα και τα προσδίδει μία ιδιαίτερη ταυτότητα.

Έτσι συμβαίνει και με τους χριστιανούς. Έχουμε κι εμείς το χαρακτηριστικό μας γνώρισμα το οποίο μας ξεχωρίζει απ' όλους τους άλλους ανθρώπους. Και ποιο

είναι το γνώρισμα αυτό; Η αγάπη. Το είπε ο Χριστός μας: «Έτσι θα ξεχωρίζουν όλοι πως είστε μαθητές μου, αν έχετε αγάπη ο ένας για τον άλλο». Αυτή η αγάπη που δεν περιορίζεται φυσικά μόνο μεταξύ τους αλλά ξεχειλίζει από τις καρδιές τους και κατακλύζει όλο τον κόσμο, είναι αυτό που κάνει τους χριστιανούς να ξεχωρίζουν. Ο χριστιανός αγαπά όλους τους ανθρώπους, γνωστούς και αγνώστους, γιατί απλά όλοι είναι αδέλφια του. Αγαπά και το περιβάλλον, τα ζώα, τα φυτά, τη γη γιατί απλά είναι το σπίτι του. Η αγάπη είναι αυτό που συνέχει τη ζωή των χριστιανών γιατί πολύ απλά αγάπη είναι ο ίδιος ο Θεός στον οποίο πιστεύουμε. Και στη σημερινή διδασκαλία Του ο Χριστός δίνει σε όλους μας την εντολή να έχουμε αγάπη ανάμεσά μας, την ίδια μάλιστα μεγάλη αγάπη που έχει κι Εκείνος για μας, αγάπη που φτάνει μέχρι την αυτοθυσία.

Όλα τα παραπάνω περιγράφουν την κατάσταση έτσι όπως θα έπρεπε να είναι. Δυστυχώς όμως πολλές φορές τα πράγματα δεν είναι έτσι. Η αγάπη δοκιμάζεται ακόμα και από τους χριστιανούς. Δεν είμαστε πάντοτε άνθρωποι αγάπης. Αυτό το βλέπουμε καθημερινά γύρω μας αλλά και στην ίδια τη ζωή μας. Κι αυτό συμβαίνει γιατί πολύ απλά δεν μένουμε πιστοί στην αγάπη του Ιησού. Ακούσαμε τον ίδιο να μας λέει σήμερα πως μένουμε πιστοί στην αγάπη, μόνο όταν τηρούμε τις εντολές Του. Το ότι λοιπόν δεν έχουμε αγάπη -ή έστω δεν την έχουμε πάντοτε- αυτό ακριβώς φανερώνει, πως δεν ακολουθούμε στη ζωή μας τη διδασκαλία Του. Αν θέλουμε λοιπόν να είμαστε πραγματικοί φίλοι του Κυρίου, πραγματικοί χριστιανοί, άνθρωποι αγάπης, δεν έχουμε παρά να προσπαθούμε ειλικρινά να τηρούμε αυτές τις εντολές που μας κρατούν πιστούς στην αγάπη Του.

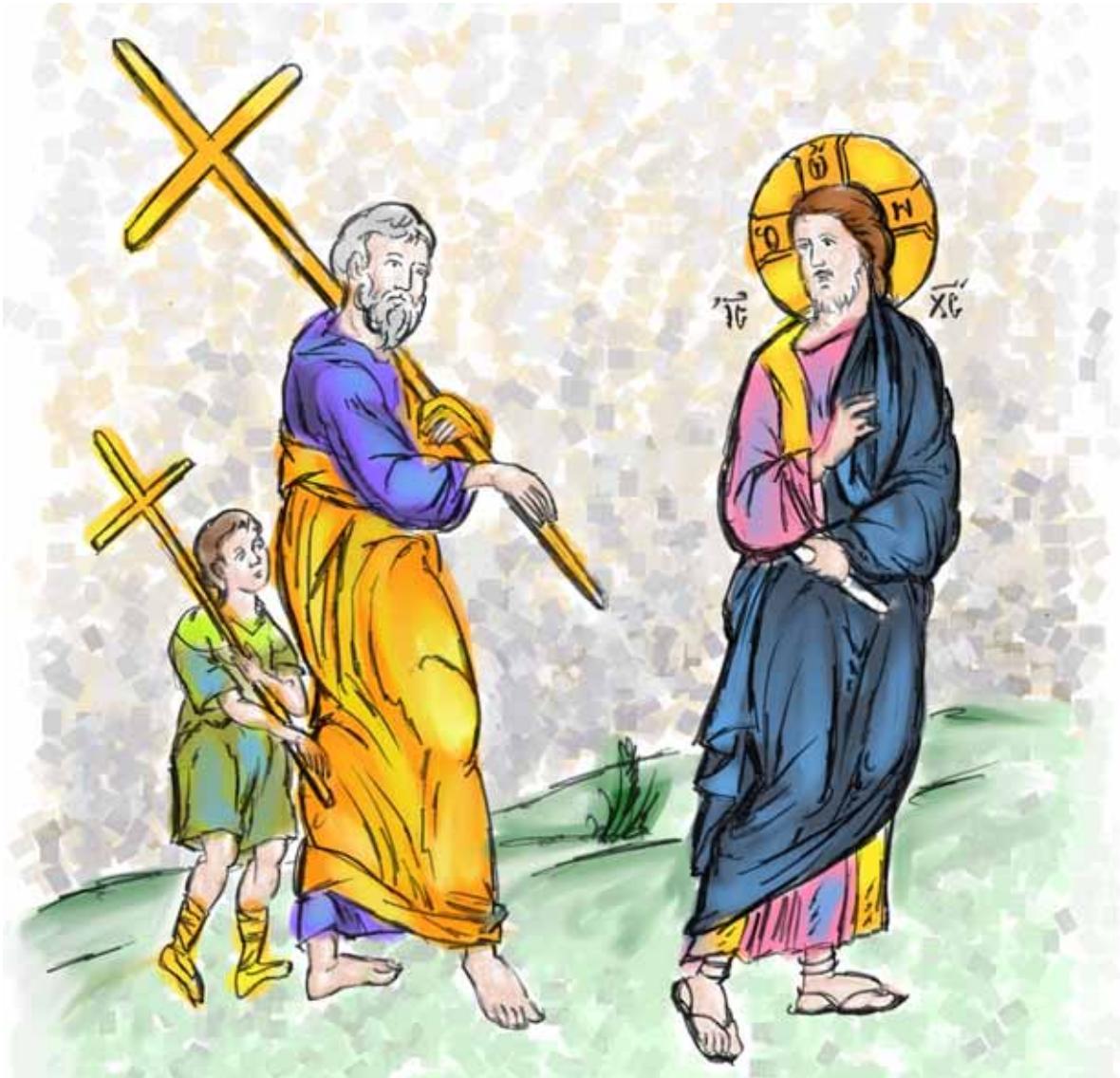
Α. Βρες τους αναγραμματισμούς:

ΤΕΟΛΗΝ
ΛΙΟΦΙ
ΠΑΟΚΡΣ
ΕΡΠΤΡΑΣΑ
ΑΧΡΑ
ΙΠΟΤΙΣ
ΑΖΥΣΙΘΩ
ΟΑΜΟΖΩΝ

Β. Συμπλήρωσε το κείμενο:

καὶ τοὺς οποίο κλι
τους αυτό; πως μου, δεν ἄλλο από¹
φυσικά καὶ τον τους :

μάθημα 28ο

28 Στα βήματα του Ιησού.

Μάρκ. 8,34-38*

“...³⁴Ο Ιησούς κάλεσε τότε τον κόσμο μαζί με τους μαθητές και τους είπε: “Οποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαντό του, ας σηκώσει το σταυρό του κι ας με ακολουθεί.³⁵Γιατί όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του θα τη χάσει· όποιος όμως χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας του εναγγελίου, αυτός θα τη σώσει.³⁶Τι θα ωφεληθεί ο ἀνθρωπός, αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο αλλά χάσει την ψυχή του;³⁷Τι μπορεί να δώσει ο ἀνθρωπός αντάλλαγμα για τη ψυχή του;³⁸Οποιος, ζώντας μέσα σ' αυτή τη γενιά την ἀπιστή κι αμαρτωλή, ντραπεί για μένα και για τη διδασκαλία μου, θα ντραπεί γι' αυτόν και ο Υιός του Ανθρώπου, όταν έρθει με όλη τη λαμπρότητα του Πατέρα του, μαζί με τους αγίους αγγέλους”. ...”

(Εναγγέλιο του Μάρκου, κεφάλαιο 8, στίχοι 34-38)

Τι σημαίνει να είναι κανείς χριστιανός; Χριστιανός είναι αυτός που πιστεύει ως Σωτήρα και Λυτρωτή του τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού, το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος που είναι ο ένας και μοναδικός Θεός. Χριστιανός είναι ο ἀνθρωπός που εμπνεόμενος από αυτή την πίστη προσπαθεί να εφαρμόζει καθημερινά το λόγο του Χριστού στη ζωή του, να ακολουθεί το παράδειγμά Του και να πορεύεται στη ζωή του με οδηγό το νόμο της αγάπης.

Πορεία λοιπόν πίσω από τα βήματα του Ιησού είναι η ζωή μας. Μπροστά μας Εκείνος να φωτίζει το δρόμο της ζωής μας με το λαμπρό παράδειγμά Του, να μας ενισχύει με τον παρηγορητικό λόγο Του, να μας στηρίζει με την χάρη και δύναμη Του, να μας θεραπεύει με το έλεος Του και να μας οδηγεί στην Ανάσταση, στην άλλη ζωή, στη Βασιλεία του Πατέρα Του και Δημιουργού μας.

Σ' αυτήν την προς την κοινή Ανάσταση προείᾳ, Τον ακολουθούμε με σιγουριά και εμπιστοσύνη γιατί ξέρουμε ήδη πως πρώτος Εκείνος την βάδισε. Ξέρουμε επίσης και τον τρόπο με τον οποίο έφτασε κι Εκείνος σ' αυτήν κι αυτός ο “τρόπος” δεν είναι άλλος από το Σταυρό. Όποιος θέλει λοιπόν να φτάσει στην Ανάσταση ας ακολουθήσει το Χριστό αλλά πρέπει να ξέρει πως για να φτάσει εκεί θα πρέπει να σηκώσει το δικό του σταυρό και να ακολουθήσει τον Εσταυρωμένο και Αναστημένο Ιησού. Αυτήν την πρόσκληση-πρόκληση μας απήγθυνε σήμερα ο Χριστός μας: “Οποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει το σταυρό του κι ας με ακολουθεί”.

Ο Χριστός μας προειδοποιεί ότι ο δρόμος προς την Ανάσταση δεν είναι εύκολος. Αυτός ο σταυρός όπως και ο ίδιος τον αποκαλεί αντιπροσωπεύει όλες τις δυσκολίες, τις θλίψεις, τις δοκιμασίες, τους πειρασμούς, τα εμπόδια, που θα κληθεί να αντιμετωπίσει στη ζωή του ο χριστιανός. Και το πρώτο και μεγαλύτερο από αυτά είναι ο ίδιος μας ο εαυτός, ο κακός μας εαυτός, αυτός που πάντα θέλει να μας παρασέρνει σε έργα αντίθετα της αγάπης και του θελήματος του Θεού, που μας κατευθύνει σε δρόμους που δεν οδηγούν στην Ανάσταση.

Δύσκολη η προείᾳ, κουράγιο όμως. Ας σηκώνουμε το σταυρό μας με το ίδιο θάρρος που τον σήκωσε ο Χριστός μας, ας κοιτάζουμε Εκείνον κι ας παίρνουμε δύναμη, υπομονή και επιμονή από το δικό Του παράδειγμα και ας έχουμε στραμμένο το βλέμμα μας όχι τις πρόσκαιρες δυσκολίες μας αλλά την λαμπρή Ανάσταση που μας περιμένει πίσω από το ύψωμα του Γολγοθά.

A. Βρες τις κονμμένες λέξεις:

ΣΤΑΥΡΟΣ, ΖΩΗ, ΛΑΜΠΡΟΤΗΤΑ, ΑΓΓΕΛΟΙ, ΚΟΣΜΟΣ, ΑΝΘΡΩΠΟΣ, ΧΑΝΩ, ΣΩΖΩ

Β. Βάλε τις λέξεις στη σωστή σειρά:

το όλες της προειδοποιεί στη εμπόδια ότι μεγαλύτερο εύκολος όπως τους μας και δρόμους δεν εαυτός δρόμος του δυσκολίες ο αντιμετωπίσει ο τις πειρασμούς ζωή που εαυτός και δοκιμασίες τα και ο σταυρός το ίδιος μας κακός του από αυτός παρασέρνει αντίθετα έργα ο θα τις την αγάπης κατευθύνει κληθεί θέλει πάντα αντιπροσωπεύει σε μας χριστιανός ο αυτά ο είναι δεν και προς Θεού που είναι πρώτο ο μας Ανάσταση σε θελήματος αποκαλεί τον που Αυτός του μας να ίδιος τις Ανάσταση Χριστός στην να οδηγούν που θλίψεις ο

μάθημα 29ο

29 Τα ζιζάνια.

Ματθ. 13,24-30 & 37-43*

“...²⁴Ο Ιησούς τους διηγήθηκε κι άλλη παραβολή: “Η βασιλεία των ουρανών μοιάζει μ' έναν ἀνθρωπό που ἔσπειρε καλό σπόρο στο χωράφι του.²⁵Ἐνώ ὁμῶς οι ἀνθρωποι κοιμούνταν, πήγε ο εχθρεός του κι ἔσπειρε ζιζάνια ανάμεσα στο σιτάρι κι ὑστερα ἐφυγε.²⁶Μόλις βλάστησαν τα σπαρτά κι ἐδεσαν καρπό, τότε φάνηκαν και τα ζιζάνια.²⁷Πήγαν τότε οι δούλοι του οικοδεσπότη και του είπαν: “Κύριε, δεν ἔσπειρες καλό σπόρο στο χωράφι σου; Πώς λοιπόν ἔχει ζιζάνια;”.²⁸Εκείνος τους είπε: “Κάποιος εχθρός το ἔκανε αυτό”. Του λένε οι δούλοι: “Θέλεις να πάμε να τα μαζέψουμε?”.²⁹Κι αυτός τους είπε: “Οχι, γιατί μπορεί, μαζεύοντας τα ζιζάνια, να ξεριζώσετε μαζί μ' αυτά και το σιτάρι.³⁰Αφήστε να μεγαλώσουν και τα δύο μαζί ως το θερισμό· κι όταν ἐρθει η ὥρα του θερισμού, θα πω στους θεριστές: Μαζέψτε πρώτα τα ζιζάνια και δέστε τα δεμάτια για να τα κάψετε· το σιτάρι όμως να το συνάξετε στην αποθήκη μου”....³⁶Τότε ἀφῆσε το πλήθος και ἤρθε στο σπίτι του. Και πήγαν οι μαθητές του και του είπαν: “Εξήγησέ μας την παραβολή για τα ζιζάνια στο χωράφι”.³⁷Κι αυτός τους αποκρίθηκε: “Ο σποριάς που σπέρνει τον καλό σπόρο είναι ο Υιός του Ανθρώπου,³⁸το χωράφι είναι ο κόσμος και ο καλός σπόρος είναι όσοι ανήκουν στη βασιλεία του Θεού. Τα ζιζάνια είναι όσοι ανήκουν στον πονηρό,³⁹ο εχθρός που τα ἔσπειρε είναι ο διάβολος, ο θερισμός είναι το τέλος του κόσμου και οι θεριστές είναι οι ἄγγελοι.⁴⁰Οπως λοιπόν μαζεύονται τα ζιζάνια και καίγονται στη φωτιά, έτσι θα γίνει στο τέλος του κόσμου.⁴¹Ο Υιός του Ανθρώπου θα στείλει τους ἄγγελούς του και θα μαζέψουν από το χώρο της βασιλείας του όσους προκαλούν την πτώση των ἀλλων και κάνουν πράγματα αντίθετα με το νόμο του Θεού,⁴²και θα τους ρίξουν στο καμίνι της φωτιάς· εκεί θα κλαίνε και θα τρίζουν τα δόντια τους.⁴³Τότε οι ευσεβείς θα λάμψουν σαν τον ἥλιο στη βασιλεία του Πατέρα τους. Όποιος ἔχει αυτιά για ν' ακούει, ας ακούσει”....”

(Εναγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 13, στίχοι 24-30 και 37-43)

Υπάρχουν πολλοί αδελφοί μας -δυστυχώς και κάποιοι υποτιθέμενοι χριστιανοί- που δεν πιστεύουν ότι θα έλθει ποτέ η ημέρα της Κρίσεως. Δεν πιστεύουν στην άλλη ζωή, στη Βασιλεία του Θεού όπου οι δίκαιοι θα ευφοραίνονται

και στην Κόλαση όπου οι άδικοι θα υποφέρουν. Η σημερινή παραβολή του Ιησού αποδεικνύει ακριβώς το αντίθετο. Ιδιαίτερα ο Χριστός αναφέρεται στην τύχη όλων όσων “προκαλούν με τις ενέργειές τους την πτώση των άλλων και κάνουν πράγματα αντίθετα με το νόμο του Θεού”. Τους παρομοιάζει μάλιστα με τα “ζιζάνια” που φυτρώνουν στους αγρούς ανάμεσα στα χρήσιμα φυτά. Όπως εκείνα τα κόβουν και τα καίνε ως άχρηστα και βλαβερά, έτσι λέει ότι θα συμβεί και με τους πονηρούς και κακούς ανθρώπους οι οποίοι θα ζιχτούν “στο καμίνι της φωτιάς, εκεί θα κλαίνε και θα τρίζουν (από φόβο) τα δόντια τους”.

Τι ακριβώς όμως είναι η Κόλαση; Η Κόλαση δεν είναι τόπος αλλά κατάσταση. Μια κατάσταση στην οποία ο άνθρωπος θα βιώνει το αιώνιο σκοτάδι, την αιώνια λύπη, τον αιώνιο φόβο, την αιώνια αγωνία, την αιώνια μοναξιά παρέα με τις τύψεις του και μόνο. Δεν θα έχει την δυνατότητα να ατενίζει το φως του Θεού, γιατί δεν φρόντισε στη ζωή του να αγαπήσει έμπρακτα το Θεό. Δεν θα έχει την δυνατότητα επικοινωνίας με τους γύρω του γιατί ποτέ δεν φρόντισε στη ζωή του να τους αγαπήσει ειλικρινά, αγνά, έμπρακτα. Αυτή η απόλυτη και αιώνια μοναξιά που θα του στερεί κάθε δυνατότητα παρηγοριάς θα είναι ίσως και το μεγαλύτερο μαρτύριο του αμετανόητου αμαρτωλού. Θα είναι σαν έναν εφιάλτη από τον οποίο δεν θα μπορεί να ξυπνήσει ποτέ. Μακάρι ο Θεός να μας ελεήσει για να μη βρεθούμε σε αυτή την οικτρή κατάσταση. Ας φροντίσουμε όμως κι εμείς να κάνουμε ότι μπορούμε για τη σωτηρία μας, πορευόμενοι στη ζωή μας με αγάπη στο Θεό και τους συνανθρώπους μας και μετάνοια για τις αμαρτίες μας.

A. Ποιο απ' όλα είναι σωστό;**1. Όταν βλάστησαν τα σπαρτά οι δούλοι παρατήρησαν ότι ...**

- α) υπήρχαν ζιζάνια.
- β) δεν ήταν καλός ο σπόρος που χρησιμοποίησε ο οικοδεσπότης.
- γ) δεν υπήρχε αρκετός χώρος για να αναπτυχθούν τα φυτά.

2. Ο σποριάς της παραβολής είναι...

- α) οι μαθητές του Χριστού.
- β) ο οικοδεσπότης.
- γ) ο Γιός του Ανθρώπου.

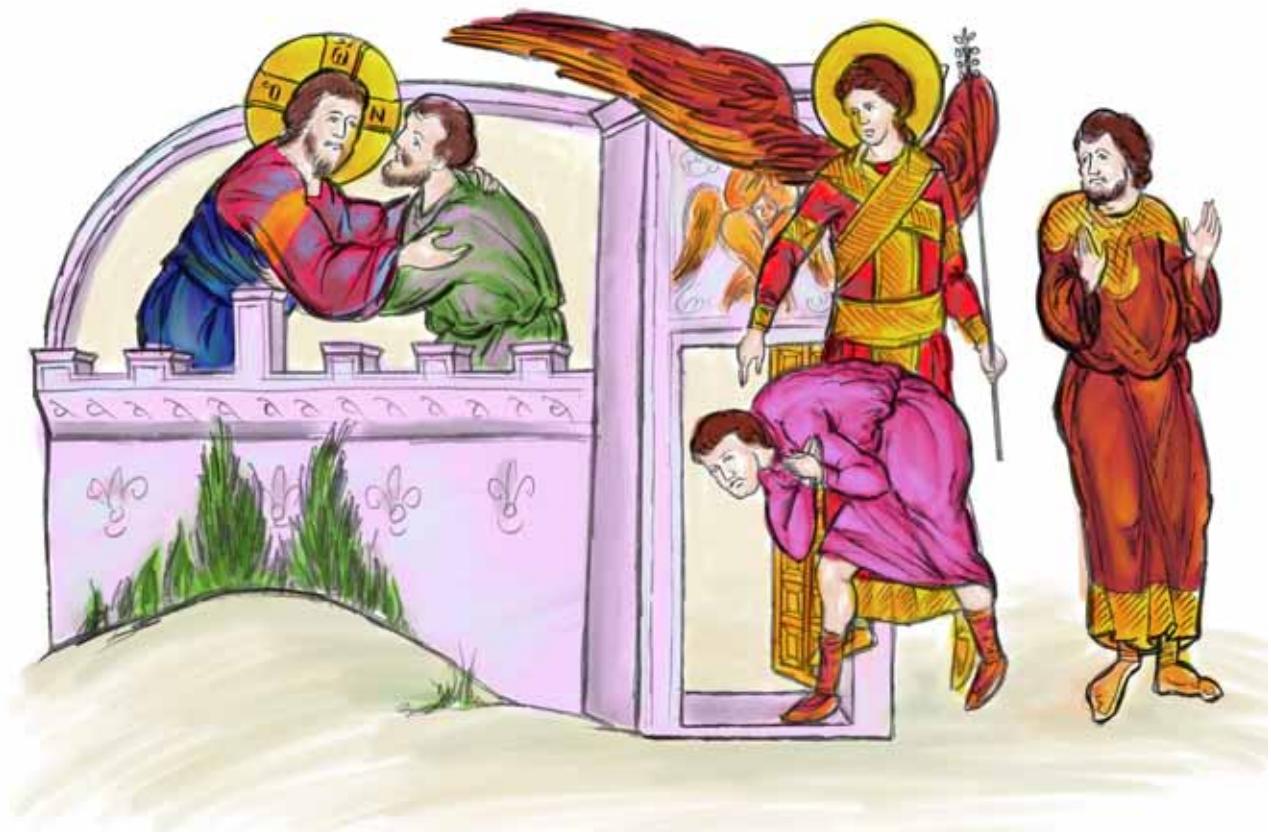
3. Η Κόλαση είναι:

- α) ένα μεγάλο καζάνι που βράζει συνεχώς.
- β) μια τεράστια κοιλάδα με καταρράκτες.
- γ) μια κατάσταση απελπιστικής μοναξιάς.

B. Συμπλήρωσε το κείμενο:

..... ol : vax
 ; touς : , giatί ,
 τα , va
 μ' και
 και ως ki
 η , θα
 : τα
 τα τα ómως
 to μou.

μάθημα 30ο

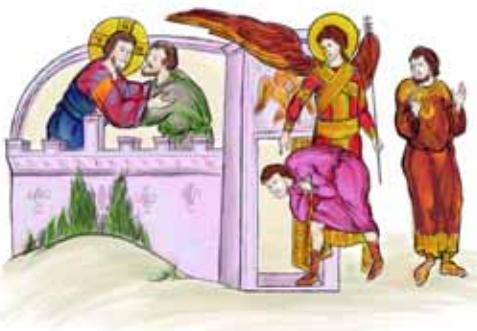

30 Η στενή οδός και πύλη.

Ματθ. 7,13-14 & Λουκ. 13,24-30*

“...¹³Μπείτε από τη στενή πύλη· γιατί είναι πλατιά η πύλη κι ευρύχωρη η οδός που οδηγεί στο χαμό και πολλοί μπαίνουν απ' αυτήν.¹⁴Είναι στενή η πύλη και γεμάτη δυσκολίες η οδός που οδηγεί στη ζωή και λίγοι είναι εκείνοι που τη βρίσκουν”.... “Να αγωνίζεστε να μπείτε από τη στενή πύλη, γιατί σας βεβαιώνω πως πολλοί θα θελήσουν να μπουν και δε θα μπορέσουν. Όταν έρθει ηώρα, θα σηκωθεί ο οικοδεσπότης και θα μανταλώσει την πόρτα· κι εσείς θα σταθείτε απ' έξω και θ' αρχίσετε να χτυπάτε λέγοντας “Κύριε, άνοιξέ μας”. Τότε εκείνος θα σας απαντήσει: “Δε σας ξέρω από πού είστε”. Τότε θ' αρχίσετε να λέτε: “Εμείς φάγαμε και ήπιαμε μαζί Σου, και μας δίδαξες στις πλατείες μας”. Κι εκείνος θα σας πει: “Σας λέω, δε σας ξέρω από πού είστε· φύγετε από κοντά μου όλοι εσείς οι εργάτες του κακού”. Εκεί θα κλαίτε και θα τρίζετε τα δόντια σας, όταν θα δείτε τον Αβραάμ, τον Ισαάκ, τον Ιακώβ και όλους τους προφήτες στη βασιλεία του Θεού κι εσάς να σας πετάνε έξω. Θα έρθουν άνθρωποι από την ανατολή και τη δύση, απ' το βορρά και το νότο και θα καθίσουν στο τραπέζι της βασιλείας του Θεού. Και υπάρχουν πολλοί που τώρα είναι τελευταίοι αλλά τότε θα είναι πρώτοι· και πρώτοι που θα είναι τελευταίοι”.”

* (Ευαγγέλιο του Ματθαίου, κεφάλαιο 7, στίχοι 13-14 και Ευαγγέλιο του Λουκά, κεφάλαιο 13, στίχοι 24-30)

Σε πολλά σημεία του Ευαγγελίου ο Χριστός μας αναφέρεται στην ημέρα της Δευτέρας Παρουσίας Του. Την ημέρα δηλαδή εκείνη κατά την οποία θα έλθει ξανά ως ένδοξος βασιλιάς και δίκαιος κριτής μαζί με πλήθος αγγέλων για να κρίνει τον κόσμο και να αποδώσει στον καθένα κατά τα έργα του. Όλη πίστη μας πάνω σ' αυτό το γεγονός της κοινής Ανάστασης και της αιωνίου ζωής στηρίζεται. Αν δεν υπήρχε αιώνια ζωή και ανάσταση όλη η πίστη μας θα ήταν μάταιη. Όμως ο Χριστός μας είναι σαφής και συνεχώς αναφέρεται στη διδασκαλία Του σ' αυτήν την άλλη ζωή, στη Βασιλεία του Θεού και μας καλεί όλους να την κερδίσουμε.

Στη σημερινή του διδασκαλία αναφέρεται στην οδό που οδηγεί στην είσοδο της Βασιλείας τους Θεού και στην στενή της πύλη. Πρώτα μας προειδοποιεί ότι η ευρύχωρη οδός και η πλατιά πύλη οδηγούν στο χαμό. Η ευρύχωρη αυτή οδός δεν είναι άλλη από την αμαρτωλή και τρυφηλή ζωή την γεμάτη απολαύσεις και ηδονές η οποία όμως οδηγεί στην αιώνια καταδίκη μας. Αντίθετα η οδός που οδηγεί στη Βασιλεία του Θεού είναι στενή και δύσκολη. Κι αυτή δεν είναι άλλη από την ενάρετη και προσεκτική ζωή, τη ζωή των θλίψεων και των δοκιμασιών, των στερήσεων και των αγώνων, του σταυρού, που οδηγεί όμως στη σωτηρία και την αιώνια χαρά και αγαλλίαση. Είναι με άλλα λόγια η πνευματική, η ενάρετη ζωή που παρόλο που μοιάζει θλιμμένη και δύσκολη εντούτοις το αγαθό της αποτέλεσμα, η ευτυχής κατάληξη της είναι που μας κάνει να παραβλέπουμε τις αρχικές δυσκολίες.

Κι εκεί στο τέλος της οδού μας περιμένει μια στενή πύλη που θα πρέπει να περάσουμε. Η στενότητα αυτής της πύλης δεν είναι κατά το φάρδος αλλά κατά το ύψος της. Είναι με άλλα λόγια χαμηλή και χρειάζεται να σκύψει κανείς για να μπει. Κι αυτό το σκύψιμο προϋποθέτει την κατοχή της αρετής της ταπείνωσης. Μόνο οι ταπεινοί αγωνιστές του Ευαγγελίου θα μπορέσουν τελικά να μπούνε μέσα στην χαρά του Κυρίου. Έτσι αυτοί που μέχρι τότε υπήρξαν τελευταίοι και ταπεινωμένοι ανάμεσα στους άλλους, τους “πρώτους” θα βρεθούν πρώτοι στη Βασιλεία του Θεού, ενώ αυτοί που με περηφάνια και εγωισμό θεωρούσαν τον εαυτό τους “φαβορί” και “πρώτο” θα βρεθούν τελευταίοι και εκτός της ουράνιας και αιώνιας χαράς. Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να αγωνιστούμε τίμια και ταπεινά τον αγώνα της ζωής μας για να έχουμε ελπίδα σωτηρίας. Αμήν.

A. Βρες τις κρυμμένες λέξεις:**ΟΔΟΣ, ΠΛΑΤΙΑ, ΠΥΛΗ, ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ, ΖΩΗ, ΛΙΓΟΙ, ΕΥΡΥΧΩΡΗ**

E	T	Λ	Π	Φ	Υ	Π	Δ	Π	Ψ	Ο	Κ	Σ	Υ	Δ
H	H	I	X	Z	Ω	P	T	Σ	O	Δ	O	M	Ω	
A	N	H	K	H	P	Υ	E	A	B	Υ	N	E		
H	N	Σ	I	O	Γ	I	Λ	I	Γ	I	Υ			
Λ	Δ	B	I	Γ	O	Λ	O	K	Π	P				
Υ	T	E	A	N	Ω	Ψ	N	X	Υ					
Π	Λ	Σ	I	Ψ	Φ	I	M	X						
Σ	H	P	T	Σ	Z	K	Ω							
E	O	Ω	A	K	Ω	P								
I	Π	O	Λ	M	E									
O	X	P	Π	N										
K	A	Ω	B											
Σ	M	Σ												
Υ	Π													
Δ														

B. Κύκλωσε το Σωστό ή Λάθος:

- Μπείτε από την πλατιά πύλη έτσι ώστε να χωρέσουν όλοι. Σ Λ
- Η στενή πύλη είναι γεμάτη δυσκολίες. Σ Λ
- Όταν ο Χριστός θα ξαναέρθει στη γη θα ζήσει μαζί μας, θα κάνει θαύματα και θα μας διδάξει τι πρέπει να κάνουμε για να σωθούμε. Σ Λ
- Όποιος μπει από τη στενή πύλη θα υποφέρει και σε αυτή και στην άλλη ζωή. Σ Λ
- Πολλοί πιστεύουν ότι θα πάνε στον Παράδεισο, μπορεί όμως να βρεθούν στην Κόλαση. Σ Λ

B' Ενότητα

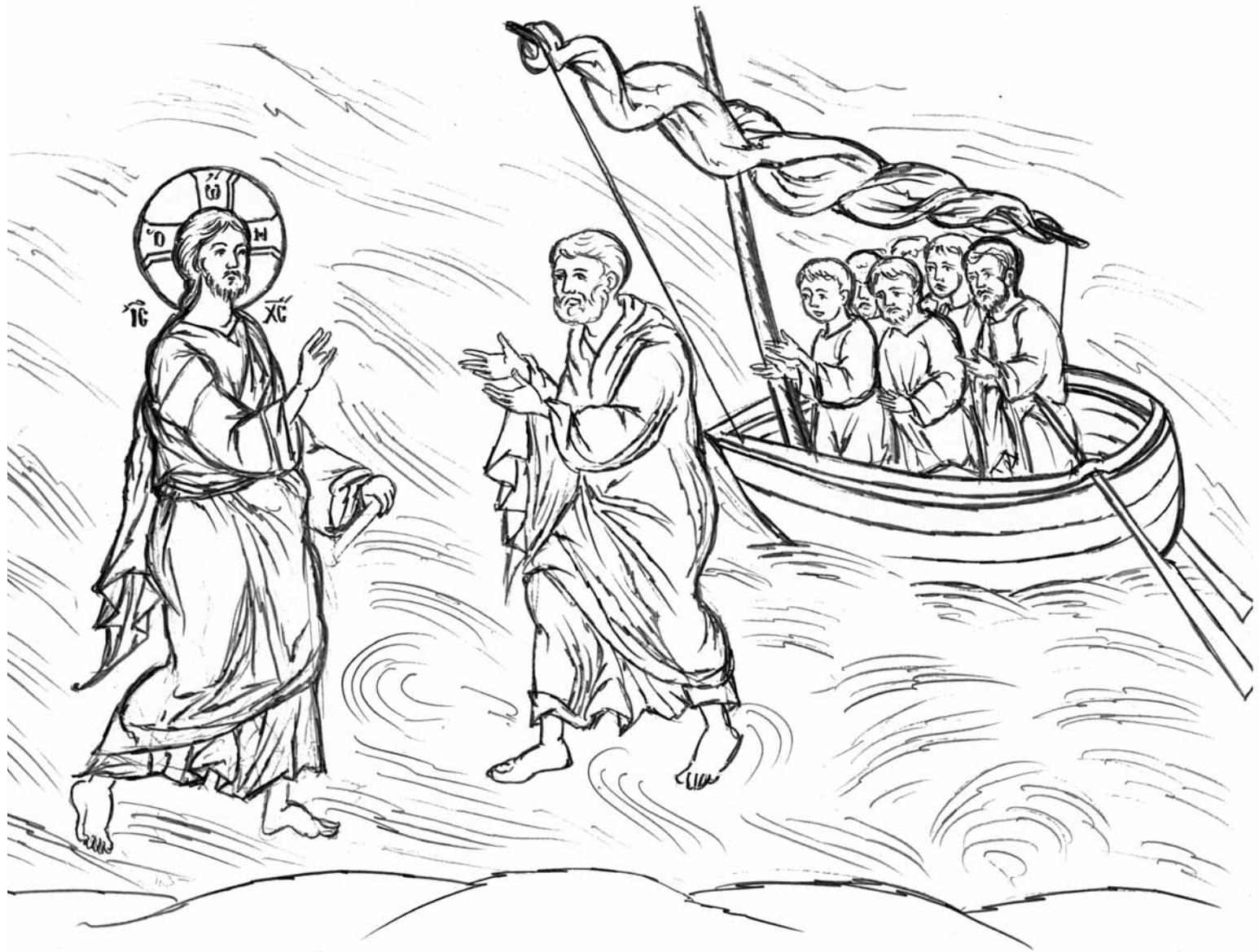
χρωμάτισε τις εικόνες

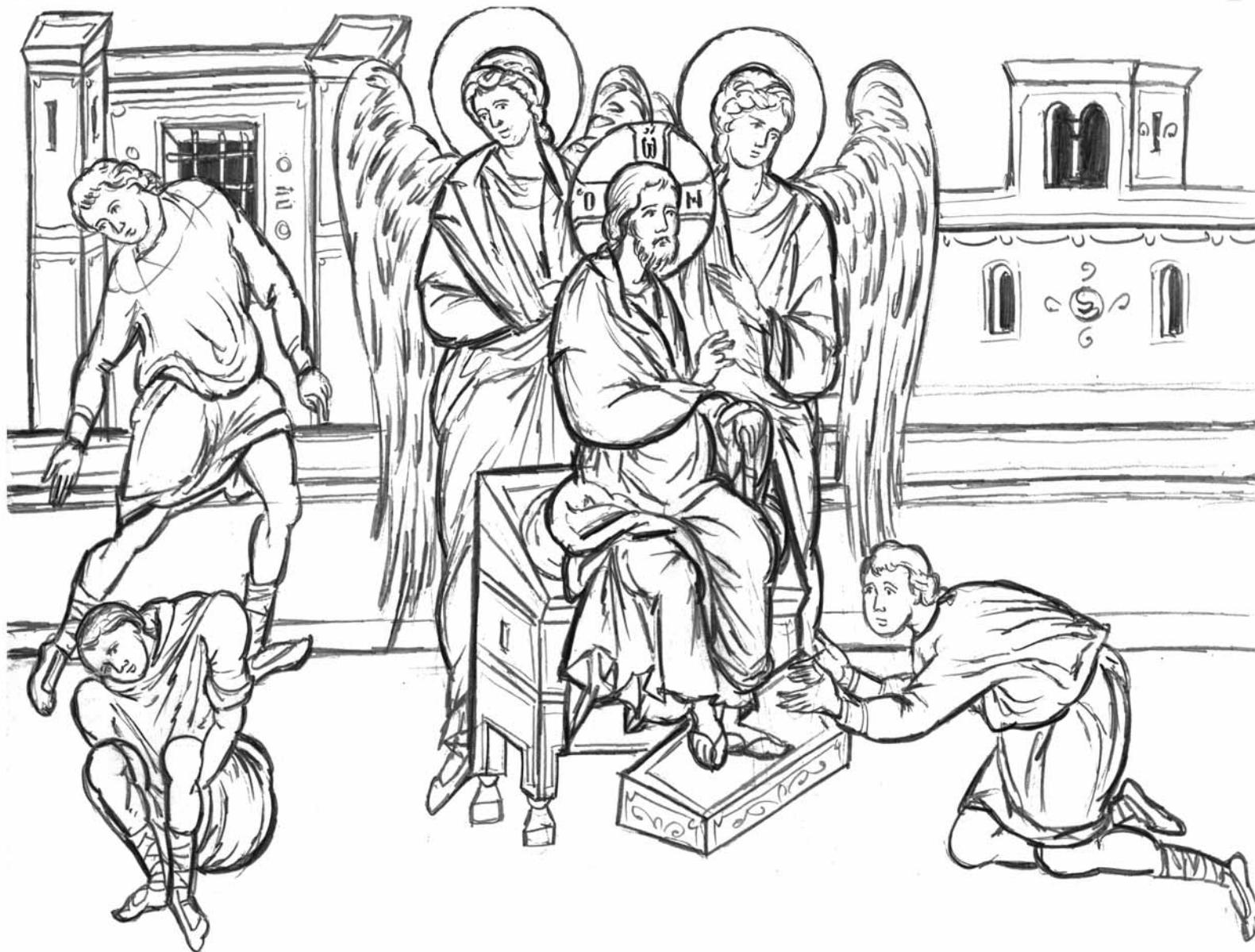

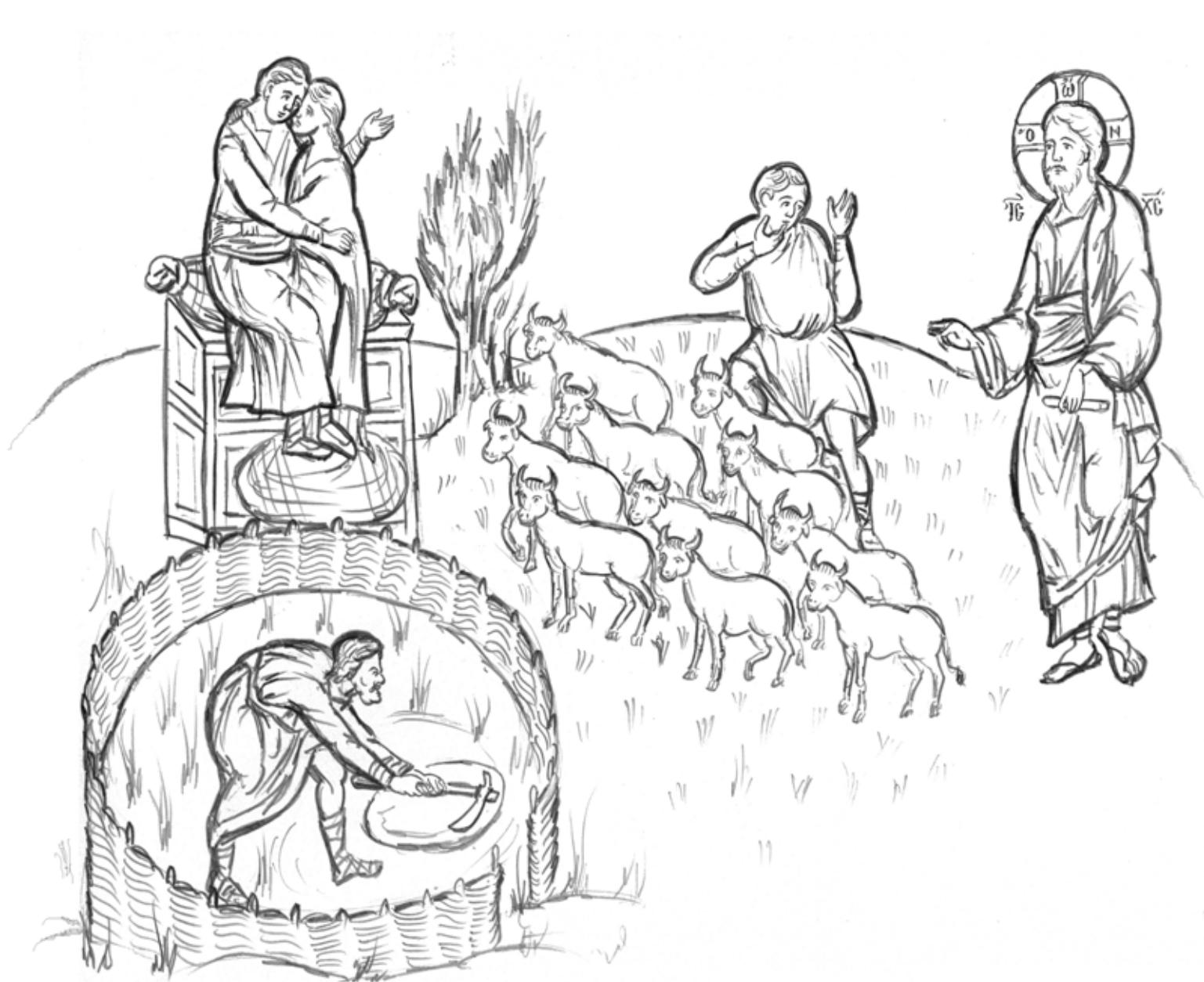

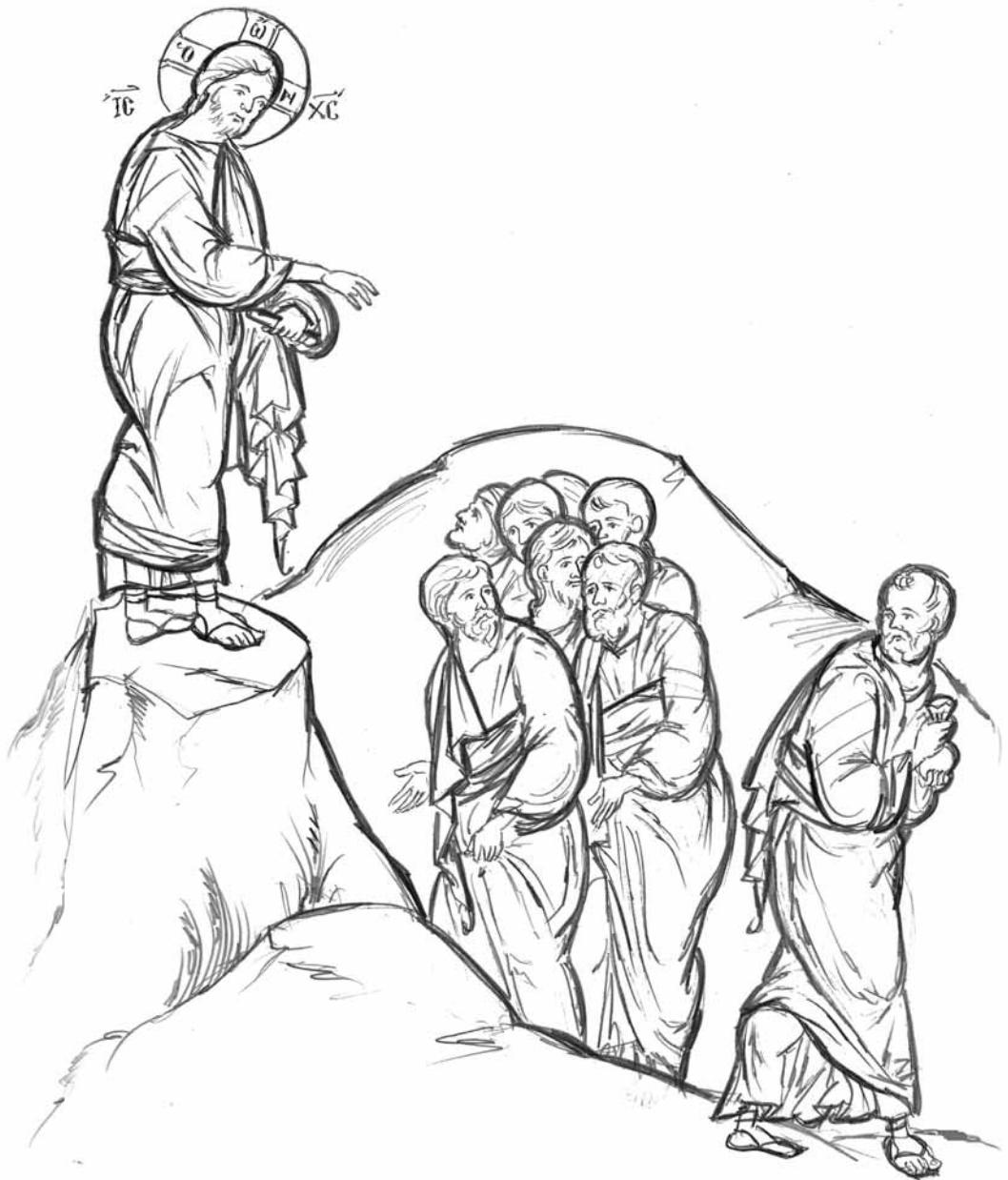

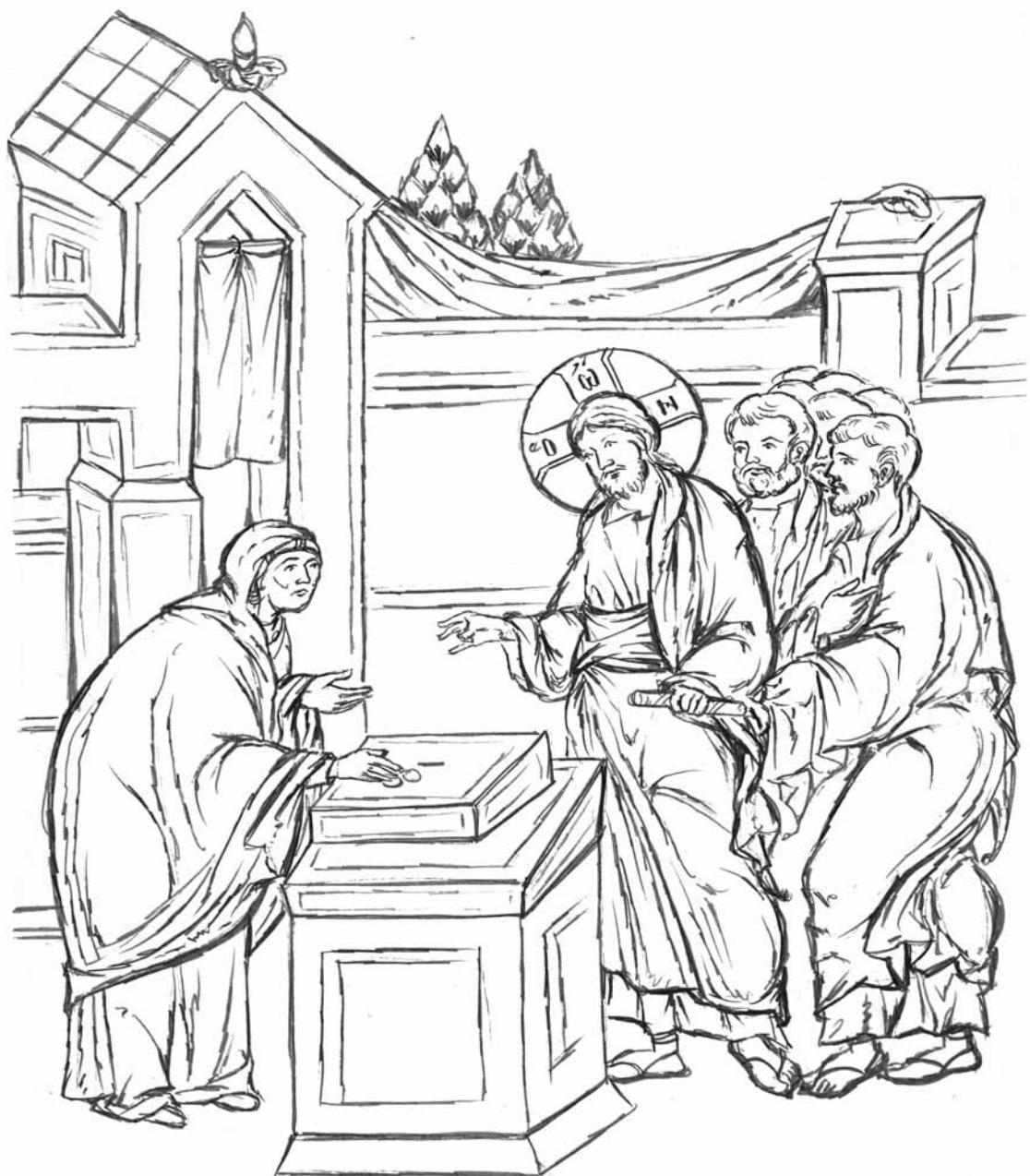

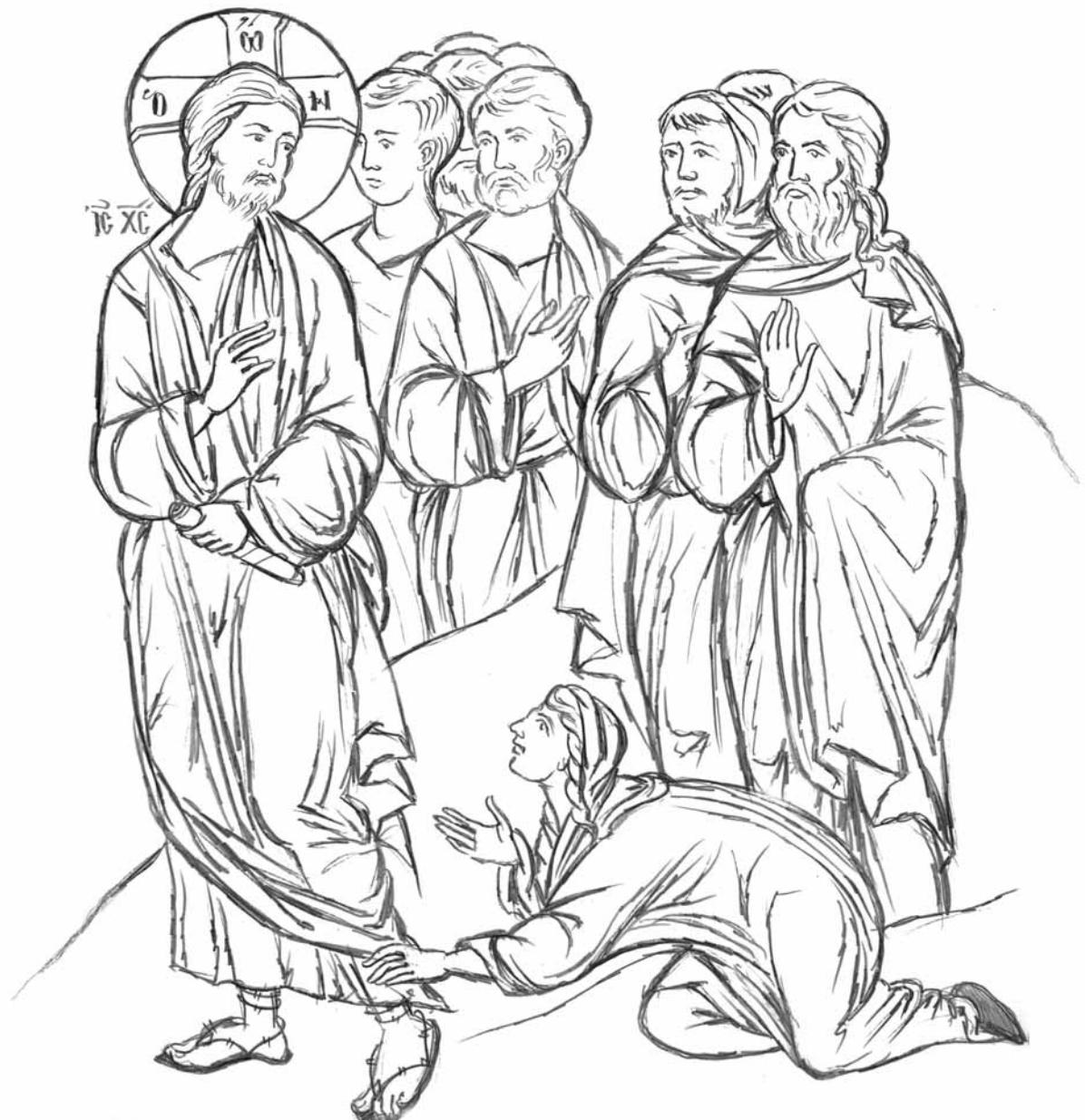

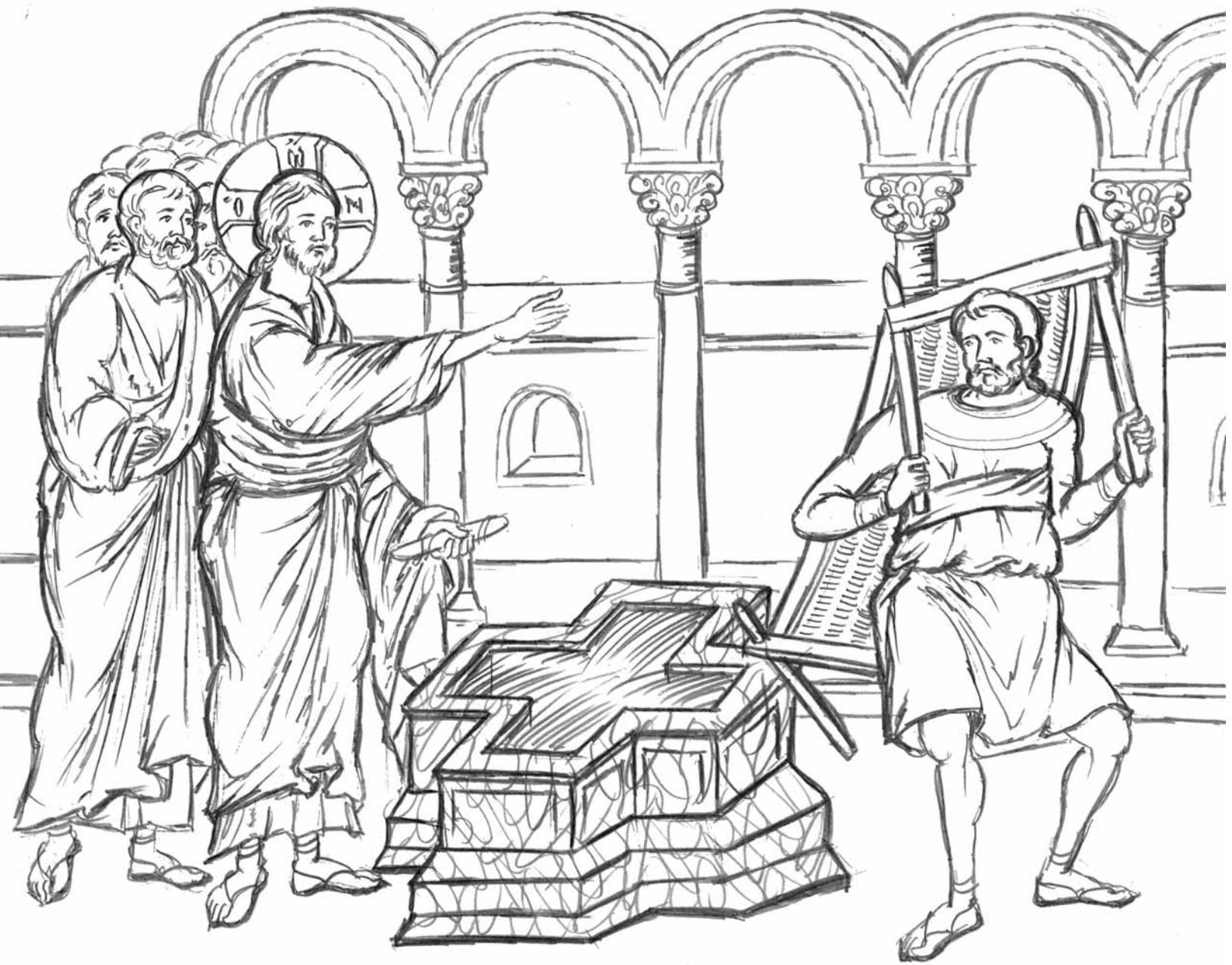

Γ' Ενότητα

προσευχές για κάθε μέρα

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΩΙΝΗ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος. Ἄμήν.

Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρῶν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλέθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τάς ψυχάς ἡμῶν.

(τὸ Τρισάγιο)

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, Δέσποτα, συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῶν, Ἅγιε ἐπίσκεψαι καὶ ἰασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός Σου. Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἀρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἅφες ἡμῖν τὰ ὀφειλόματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σου ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

(Μετὰ τὰ ἐπόμενα τριαδικά)

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὑπνου προσπίπτομέν Σοι, Ἀγαθέ, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὸν ὕμνον ᾧδη μεν Σοι, Δυνατέ. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰς ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὑπνου ἐξεγείρας με, Κύριε, τὸν νοῦν μου φώτισον, καὶ τὴν

καρδίαν καὶ τὰ χειλη μου ἀνοιξόν, εἰς τὸ
ὑμνεῖν Σε, Ἀγία Τριάς, Ἀγιος, Ἀγιος,
εἰς ὁ Θεός, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Ἄθροον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ
ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται. Ἀλλὰ
φόβῳ κράξομεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός.
Ἀγιος, Ἀγιος, Ἀγιος εἰς ὁ Θεός, διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε ἐλέησον. (*δώδεκα φορές*)
(Εὐχαριστήριες εὐχές)

Ἐκ τοῦ ὑπνου ἔξανιστάμενος, εὐχαριστῶ
Σοι, Ἀγία Τριάς, ὅτι διὰ τὴν πολλήν
Σου ἀγαθότητα καὶ μακροδυμίαν, οὐκ
ώργισμης ἐμοὶ τῷ ραθύμῳ καὶ ἀμαρτωλῷ,
οὐδὲ συναπώλεσάς με ταῖς ἀνομίαις μου,
ἀλλ’ ἐφιλανθρωπεύσω συνήθως καὶ πρὸς
ἀπόγνωσιν κείμενον ἥγειράς με, εἰς τὸ
ὅρθισαι καὶ δοξολογῆσαι τὸ κράτος Σου.
Καὶ νῦν, φώτισόν μου τὰ ὅμματα τῆς
διανοίας, ἀνοιξόν μου τὸ στόμα, τοῦ μελετᾶν
τὰ λόγιά Σου, καὶ συνιέναι τάς ἐντολάς Σου,
καὶ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, καὶ ψάλλειν Σοι
ἐν ἔξομολογήσει καρδίας, καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πανάγιον ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ

Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί,
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Δόξα Σοι, Βασιλεῦ, Θεὲ Παντοκράτορ,
ὅτι τὴν θεία Σου καὶ φιλανρώπῳ προνοίᾳ
ἡξίωσάς με τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἀνάξιον ἐξ
ὑπνου ἀναστῆναι καὶ τυχεῖν τῆς εἰσόδου
τοῦ ἄγιου Σου οἴκου. Δέξαι Κύριε, καὶ τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου, ὡς τῶν Ἀγίων καὶ
νοερῶν Σου δυνάμεων, καὶ εὐδόκησον ἐν
καρδίᾳ καθαρῷ καὶ πνεύματι ταπεινώσεως,
προσενεγχθῆναι. Σοι τὴν ἐκ τῶν ρυπαρῶν
χειλέων μου αἴνεσιν. Ὅπως κάγῳ κοινωνὸς
γένωμαι τῶν φρονίμων παρθένων, ἐν φαιδρῷ
λαμπηδόνι τῆς ψυχῆς μου, καὶ δοξάζω Σέ,
τὸν ἐν Πατρὶ καὶ Πνεύματι δοξαζόμενον
Θεὸν Λόγον. Ἄμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ιησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλέητω ἡ
βασιλεία Σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμ.ήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον.

Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν ἥρωσιν
καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἄγιος
εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμ.ήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΓΕΥΜΑ

Εὐχαριστοῦμεν σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ὅτι καὶ τῇ παροῦσῃ ἡμέρᾳ ἐνέπλησας ἡμᾶς
τῶν ἐπιγείων σου ἀγαθῶν. Μὴ στερήσεις
ἡμᾶς καὶ τῆς ἐπουρανίου σου βασιλείας, ἀλλ’
ώς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου,
Σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλέθε καὶ
μεν' ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμ.ήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον.

Διαφυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ἡμᾶς
τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμ.ήν.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ιησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμ.ήν.

ΕΥΧΗ ΠΡΙΝ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται
καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν,
ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰώνα αἰώνος.
Ἄμήν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον.

Χριστὲ ὁ Θεός, εὐλόγησον τὴν δρᾶσιν
καὶ τὴν πόσιν τῶν δούλων σου, ὅτι ἄγιος
εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας
τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

ΕΥΧΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

Εὔφρανας ἡμᾶς, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί
σου καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου
ἡγαλλιασάμεθα. Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἐδωκας
εὐφροσύνην εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν. Ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἀγαθῶν σου ἐνεπλήσθημεν, ὅτι
σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκησας
ἡμᾶς. Ἄμήν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον.

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων
ἡμᾶς ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν τῇ
αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.
Ἄμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΓΠΝΟΥ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ
ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης αηλίδος καὶ
σῶσον Ἀγαθὴ τάς ψυχάς ἡμῶν.

(τὸ Τρισάγιο)

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε
ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τάς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία Σου, γεννηθήτω τὸ θέλημά Σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ
εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

"Οτι! σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἄγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰώνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

(μετὰ, τὰ ἔπόμενα τροπάρια)

Τὴν ἡμέραν διελθών, εὐχαριστῶ σοι,
Κύριε, τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ
ἀναμάρτητον παράσχου μοι, Σωτήρ, καὶ
σῶσον με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Τὴν ἡμέραν παρελθών, δοξολογῶ σε,
Κύριε τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ¹
ἀσκανδάλιστον παράσχου μοι Σωτήρ, καὶ
σῶσον με.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

Τὴν ἡμέραν διαβάζεις, ὑμνολογῶ σε,
Ἄγιε τὴν ἐσπέραν αἰτοῦμαι σὺν τῇ νυκτὶ¹
ἀνεπίθουλον παράσχου μοί, Σωτήρ, καὶ
σῶσον με.

Κύριε ἐλέησον. (*δώδεκα φορές*)

(*Εὐχὴ γιὰ τὰ παιδιά*)

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ προσδεξάμενος
τὰ παιδιά ἐλθόντα πρὸς σέ, πρόσδεξαι καὶ
ἐκ τῶν χειλέων ἐμοῦ τοῦ παιδός σου τὴν
ἐσπερινὴν ταύτην δέησιν. Σκέπασον μὲν ἐν
τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου, ἵνα ἐν εἰρήνῃ
κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω καὶ διέγειρόν
με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ πρὸς σὴν δοξολογίαν,
ώς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

(*Εὐχὴ γιὰ τοὺς μεγαλυτέρους*)

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰ τι ἡμαρτον ἐν
τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, λόγῳ, ἔργῳ καὶ διανοίᾳ,
πάντα μοι ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος

συγχώρησον. Ὅπνον εἰρηνικὸν καὶ
ἀτάραχον δώρησαι μοι καὶ ρῦσαι με ἀπὸ
πάσης ἐπηρείας καὶ ἐπιθεουλῆς τοῦ πονηροῦ.
Διανάστησον δὲ με ἐν καιρῷ εὐθέτῳ πρὸς
σὴν δοξολογίαν, ὅτι εὐλογητὸς εἰς σὺν τῷ
μονογενεῖ σου Υἱῷ καὶ τῷ παναγίῳ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

(*τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεως*)

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα
παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς,
ὅρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς
ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ
Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς
γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων. Φῶς
ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ,
γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ
Πατρὶ, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι’
ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἀγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου
Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ
ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τάς
Γραφᾶς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς
καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ

πάλιν ἔρχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὕτης βασιλείας οὐκέσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμοιογῶς ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Αμήν.

(καὶ τὴν ἐπόμενη εὐχή)

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πᾶσῃ ὥρᾳ, ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος, Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλούς ἐλέων, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τάς ἐντεύξεις, καὶ ἴμυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τάς ἐντολάς Σου. Τάς ψυχάς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμούς διόρθωσον, τάς ἐννοίας κάθαρον, καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης φλίψεως, κακῶν καὶ ὁδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις Σου Ἀγγέλοις, ίνα τῇ παρεμβολῇ

αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὁδηγούμενοι, καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

(ἐπειτα)

Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετά σου. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτήρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πάντων ἡμῶν μνήσθητι, ίνα ρυσθῶμεν τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν σοὶ γὰρ ἐδόθη χάρις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Ικετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, ἄγιοι Ἀπόστολοι, καὶ ἄγιοι πάντες, ίνα ρυσθῶμεν κινδύνων καὶ φλίψεων ὑμᾶς γὰρ θερμοὺς προστάτας πρὸς τὸν Σωτήρα κεκτήμεθα.

Καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.

Ὑπὸ τὴν σὴνεύσπλαγχνίαν καταφεύγομεν, Θεοτόκε τάς ἡμῶν ἰκεσίας μὴ παρίδης ἐν

περιστάσει, ἀλλ’ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι
ἡμᾶς, μόνη ἀγνή, μόνη εὐλογημένη.

Δι’ εὐχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

(Ἐκπλώνοντας νὰ ποῦμε)

Ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου
σκεπασθήσομαι καὶ ὑπνώσω ὅτι σύ, Κύριε,
κατὰ μόνας ἐπ’ ἐλπίδι κατώκισάς με.

(ἔτοιμαζόμενοι νὰ κοιμηθοῦμε)

Εἰς χεῖρας σου, Κύριε, παρατίθημι
τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα μου. Αὔτὸς με
εὐλόγησον, αὐτὸς με ἐλέησον καὶ ζωὴν τὴν
αἰώνιον γάρισαι μοι. Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν, ὁ Δησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ
ζωῆς χορηγός, ἐλμὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον Ἀγαθὲ τάς ψυχάς ἡμῶν.

Ὕιε καὶ Λόγε τοῦ Θεοῦ τοῦ Ζῶντος, ὁ
κηρύσσων ἐν ταῖς Συναγωγαῖς ἐν τοῖς
Σάββασι καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς θασιλείας τοῦ
Θεοῦ, ὁ διδάσκων τὰ πλήθη ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ
παρὰ τὸν αἰγιαλὸν καὶ ἐν τῷ ὅρει καὶ τῇ στοᾶ
τοῦ Σολομῶντος, ὥστε ἔξιτασθαι πάντας
καὶ λέγειν, ὅτι οὐδέποτε οὕτως ἐλάλησεν
ἄνθρωπος, ὡς Σύ, ὁ Θεάνθρωπος Κύριος.
Ο τὸ Πανάγιόν Σου Πνεῦμα καταπέμψας
τοῖς θείοις καὶ ιεροῖς Ἀποστόλοις καὶ τὸν
ἄνωθεν φωτισμὸν παρέχων καὶ διδοὺς ἡμῖν
λόγον καὶ σοφίαν ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος
ἡμῶν καὶ ἀγιάζων τοὺς εἰς Σὲ πιστεύοντας.
Ο θέλων ἡμᾶς οὐ μόνον ἀκροατᾶς, ἀλλὰ
καὶ ποιητᾶς τοῦ Νόμου καὶ παραγγεῖλας

τοῖς Μαθηταῖς Σου βόσκειν τὰ ἄρνια Σου
καὶ ἐκτρέφειν τὴν νεολαίαν Σου ἐν παιδείᾳ
καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου.

Ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν ἐν τῇ ὥρᾳ
ταύτῃ, ἐν ᾧ καταρχόμεθα τοῦ κύκλου τῶν
Κατηγητικῶν μαθημάτων καὶ κατάπεμψον
ἡμῖν τὸν θεῖον Σου φωτισμόν. Δὸς ἡμῖν
πνεῦμα σοφίας, πνεῦμα συνέσεως, εἰς τὸ
εἰδέναι τὸ θέλημά Σου καὶ δρθοτομεῖν
τὸν λόγον τῆς Ἀληθείας Σου. Διάνοιξον
τοὺς ὁφθαλμοὺς τῶν παιδῶν καὶ νέων,
τοῦ συνιέναι τὰς Γραφὰς καὶ δίδαξον
αὐτοὺς μελετᾶν ἐν φόβῳ τὸν νόμον Σου καὶ
πορεύεσθαι τὰ διαβήματά Σου.

Σὺ γὰρ εἰ, ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ
τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουμεν, εἰς τοὺς αἰῶνας. Αμήν.

[**(νεοελληνική ἀπόδοση)**

Γιέ καὶ Λόγε του ζωντανού Θεού, Εσύ
που κήρυττες στις συναγωγές τα Σάββατα
κι ἐλεγεις όσα αφορούν τη Βασιλεία του
Θεού καὶ δίδασκες τα πλήθη στην έρημο,
στο γιαλό, στο βουνό καὶ στη στοά του
Σολομώντα, ώστε να εκπλήσσονται όλοι
καὶ να λένε ότι ποτέ ἄλλοτε δε μίλησε
ἄνθρωπος όπως εσύ ο Θεάνθρωπος Κύριος.
Εσύ που ἐστειλες το Πανάγιό Σου Πνεύμα

στους θείους καὶ ιερούς αποστόλους καὶ
παρέχεις τον φωτισμό που ἐρχεται από
τον ουρανό και δίδεις λόγο και σοφία ὅταν
ανοίγουμε το στόμα μας και αγιάζεις αυτούς
που πιστεύουν σε Σένα. Εσύ που δε θέλεις
μόνο ακροατές αλλά και ανδρώπους που θα
εκτελούν το Νόμο Σου και που παρήγγειλες
στους μαθητές Σου να βόσκουν τα πρόβατά
σου και να εκτρέφουν τη νεολαία Σου με
παιδείᾳ και νουθεσίᾳ Κυρίου.

Ελα καὶ μείνε μαζί μας αυτή την ὥρα
που αρχίζουμε τον κύκλο των κατηγητικών
μαθημάτων καὶ στείλε σε μας τον θείο
σου φωτισμό. Δώσε μας πνεῦμα σοφίας,
πνεῦμα συνέσεως ώστε να γνωρίζουμε το
θέλημά Σου καὶ να λέμε ορθώς το λόγο της
αλήθειάς Σου. Ανοιξε τα μάτια παιδιών καὶ
νέων να κατανοούν τις Γραφές καὶ δίδαξέ
τους να μελετούν με σεβασμό το Νόμο Σου
καὶ να πορεύονται στα ίχνη Σου.

Εσύ είσαι ο φωτισμός των ψυχῶν καὶ
των σωμάτων μας καὶ σε Σένα προσφέρουμε
τη δόξα σ' όλους τους αιώνες. Αμήν.]

Δι' εύχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ιησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΤΙΧΗΤΙΚΟ

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος. Ἄμην.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ
ζωῆς χορηγός, ἐλδὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν
καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ
σῶσον Ἀγαθὴ τάς ψυχάς ἡμῶν.

(καὶ τὴν ἐπόμενη εὐχή)

Χριστέ, τό φῶς τό ἀληθινόν, τό φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα ἀνθρώπον ἐργόμενον εἰς
τόν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς
τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὁψόμεθα φῶς
τό ἀπρόσιτον καὶ κατεύθυνον τά διαβήματα
ἡμῶν, πρός ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου,
πρεσβείας τῆς παναχράντου σου Μητρός
καὶ πάντων σου τῶν Ἅγιων. Ἄμην.

(στό τέλος τοῦ μαθήματος)

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ιησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον
καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἄμην.

Δ' Ενότητα

λίγη ώρα για τραγούδι

ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ

Το βλέμμα της ψυχής μου αφήνω
την πνοή του λόγου Σου δεν σβήνω
ζητάω κι εγώ σωτηρία
να μην ξεγελιέμαι από την αμαρτία.

Γι' αυτό μέσα στη φωτιά του κόσμου,
μέσ' τη δύσκολη συχνά ζωή,
άγρυπνος κρατώ στην καρδιά μου
τη δική Σου τη μορφή.

Δυο χιλιάδες χρόνια με τον Χριστό,
Δυο χιλιάδες χρόνια και σ' ακολουθώ,
βοήθα ν' ανεβαίνω της ζωής το βουνό
δώσ' μου θάρρος ποτέ μη φοβηθώ.

Αν κάποια στιγμή σαν άνθρωπος λυγίσω
με όπλο μου την προσευχή θα σηκωθώ
να ξαναρχίσω.

Μ' ελπίδα και πίστη θα συνεχίσω
το παράδειγμα στον πλησίον μου να δείξω
πως τίποτα δεν αξίζει χωρίς Εσένα,
δίκαιε, φιλάνθρωπε Πατέρα.

Δυο χιλιάδες χρόνια με τον Χριστό,...

-τα πλάγια γράμματα είναι η Επωδός (ρεφρέν).

ΧΑΡΑ ΣΤΑ MATIA

Χαρά στα μάτια που δακρύζουν
για κάποιον άλλον που πονά,
γιατί τα μάτια αυτά θα δούνε,
του Παραδείσου τα αγαθά.

Χαρά στα χέρια αυτά που ντύνουν
μικρά παιδιά και ορφανά,
γιατί τα χέρια αυτά θα γίνουν
φτερά για να πετούν ψηλά.

Χαρά στο στόμα όπου λέει
λόγια παρήγορα γλυκά,
γιατί το στόμα αυτό θα ψάλει
με τους αγγέλους Ωσαννά.

Χαρά στο σπίτι όπου ανοίγει
την πόρτα στον περαστικό,
γιατί η πόρτα αυτή ανοίγει
στην Παναγιά και στον Χριστό.

-τα έντονα γράμματα σημαίνουν
επανάληψη.

ΑΓΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ

Αν μπορούσες να βρεθείς στο γαλάζιο του βυθού,
Θά άκουγες εκεί τη φωνούλα του ψαριού
κι αν μπορούσες ν' ανεβείς στην ψηλότερη κορφή,
Θά 'κουγες εκεί την ουράνια προσευχή.

Αγιος ο Θεός, Αγιος Ισχυρός,
Αγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

Αν μπορούσες να βρεις το περιβόλι της καρδιάς,
Θά 'κουγες εκεί τον ύμνο της χαράς
κι αν μπορούσες ν' αγαπάς δύο φίλους περιττούς,
Θ' άκουγες με μιάς εκείνους τους ψαλμούς.

Αγιος ο Θεός, Αγιος Ισχυρός,
Αγιος Αθάνατος, ελέησον ημάς.

ΕΜΠΡΟΣ ΑΔΕΛΦΙΑ

Εμπρός αδέρφια όλοι μαζί,
να κάνουμε τη γη να φέρει μια στροφή
και 'κείνο το ψηλό βουνό
να κυλήσουμε μέσα στο γιαλό.

Μη λες δεν είσαι δυνατός,
στα χέρια σ' έχει ο Χριστός.
**Όσα είναι δύσκολα κι αδύνατα για σε
δυνατά γι' Αυτόν είν' αδερφέ.**

Εμπρός παιδιά με μια καρδιά,
πιάστε τη γη από κάθε μια γωνιά
και όλα μαζί στον ουρανό¹
να την υψώσουμε να βρει το Θεό.

Μη λες δεν είσαι δυνατός...

Τον αγριεμένο ποταμό
να τον διασχίσουμε δίχως δισταγμό
με το κεφάλι ψηλά
και με το βλέμμα σταθερά μπροστά..

Μη λες δεν είσαι δυνατός...

ΔΟΞΑ ΣΟΙ ΤΩ ΔΕΙΞΑΝΤΙ ΤΟ ΦΩΣ

Βγήκα να συνάξω στην κιθάρα μου
τα δοξολογήματα απ' την πλάση
την αυγή, το δείλι, το καταμεσήμερο
στο γιαλό, στα δάση.

Απ' τη γη ως τ' άστρα ένας ψαλμός
“Δόξα σοι τω δείξαντι το φως”.

Πήρα τα φτερά μου και ταξίδεψα
στων ανθρώπων τα πλατιά λημέρια
βρήκα στο παλάτι και στο ξεροκάλυβο
υψωμένα χέρια.

Στην καρδιά τ' ανθρώπου ένας ψαλμός
“Δόξα σοι τω δείξαντι το φως”.

Άκου της καμπάνας γλυκολάλημα
στο γλυκό τον όρθρο και το δείλι
όπου αψηλό καμπαναριό ή ταπεινό γλωσσίδι.
Τον αγέρα μέθυσε ένας ψαλμός
“Δόξα σοι τω δείξαντι το φως”.

Στης καρδιάς μου το φτωχό το φλάουτο
τώρα εγώ και πώς να σε υμνήσω;
πώς το μέγα πού 'χω δοξολόγημα
σε ψαλμό ν' αρχίσω;
Γίνομαι λατρείας Σου ναός
“Δόξα σοι τω δείξαντι το φως”.

Ο ΣΠΙΝΟΣ

Σε φουντουμένου δένδρου κλωνάρι
κάθεται σπίνος και κελαηδεί,
τόσην ακούει τέρψη και χάρη
τον πλησιάζει ένα παιδί.

-Σπίνε μ' αρέσει το ψάλσιμο σου
τα λέγεις όλα όλα καλά .

Πλην ποίος είναι διδάσκαλός σου
που σου μαθαίνει τα μουσικά.

-Μάθε παιδί μου, διδάσκαλος μου
που μου μαθαίνει τη μουσική,
είναι ο Πλάστης όλου του κόσμου
η εύνοια του η πατρική.

ΦΙΛΕ ΜΟΥ

Φίλε μου κι αν είσαι μοναχός
μακριά απ' τους άλλους μα κοντά στον
Λυτρωτή
τους καίει ο ήλιος μα δεν βλέπουνε το φως
γιατί είπαν μόνοι τους δεν έχουνε ψυχή.

Μαζί θα μάθουμε πως η σωστή σειρά
πριν την Ανάσταση έχει τον Γολγοθά
πως ο Χριστός η ελπίδα, το φως
μέσ' την καταιγίδα είναι μια κιβωτός.

Φίλε μου αν είσαι ο πιο φτωχός
κι αν θα δουλέψεις για της μέρας το ψωμί
σε κάθε εμπόδιο κάνεις μια προσευχή
φίλε μου είσαι ο πιο πλούσιος της γης.

Μαζί θα μάθουμε πως η σωστή σειρά ...

Φίλε μου πολύ θα κουραστείς
μα κι αν παλέψεις κι αν ματώσεις θα χαρείς
κοίταξε πάνω στην κορφή είναι ένα φως
στο μονοπάτι σου μπροστά είν' ο Χριστός.

Μαζί θα μάθουμε πως η σωστή σειρά ...

ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΠΛΟΙΟ

Μέσα σ' ένα πλοίο ήταν ο Χριστός
και δώδεκα ψαράδες φοβισμένοι,
το κύμα ήταν μεγάλο το καράβι μικρό
καμιά ελπίδα δεν τους μένει.

Τον είδαν να σηκώνεται στο κύμα να μιλά
κι η θάλασσα ευθύς να γαληνεύει,
ήτανε ψαράδες κι είχαν δει πολλά
μα τούτο δεν το είδανε ξανά.

Ποιος πες μας ποιος είσαι ποιος;
Εσύ που τους ανέμους διατάζεις
Εσύ που την βροχή σταματάς
και την φουρτούνα κοπάζεις.

Και σήμερα φουρτούνα και σήμερα βροχή,
ο πόλεμος, ψευτιά και αδικία,
ο τρόμος του θανάτου απλώνεται στη γη,
μ' ατάραχοι μένουν οι πιστοί.

Τυφώνουμε τα χέρια μας ψηλά στον ουρανό,
Εσύ είσαι η μόνη ελπίδα που μας μένει
γύρω μας απλώνεται γαλήνη θεϊκή
κι οι άνθρωποι ρωτούν εκστατικοί.

Ποιος πες μας ποιος είσαι ποιος;...

ΣΥ ΠΟΥ ΚΟΣΜΟΥΣ ΚΥΒΕΡΝΑΣ

Συ που κόσμους κυβερνάς
και ζωή παντού σκορπάς,
άκου τούτη τη στιγμή
των παιδιών σου τη φωνή.

Φώτιζέ μας την ψυχή
στο καλό στην αρετή,
δίνε μας από ψηλά
θάρρος δύναμη χαρά.

Για να ζούμε εδώ στη γη
με γαλήνη, με τιμή
και να υμνούμε αιώνια Σε
πάνσοφε Δημιουργέ.

ΟΜΟΡΦΗ ΜΙΚΡΗ ΒΑΡΚΟΥΛΑ

Όμορφη μικρή βαρκούλα
για πού έβαλες πανί,
έχει θάλασσα κι αγέρα,
δεν φοβάσαι μοναχή.

Μη με βλέπετε μικρούλα
κι αραγμένη στο γιαλό,
τ' όνομά μου είναι Πίστις,
και τα κύματ' αψηφώ.

Όμορφη μικρή βαρκούλα
δες το πλοίο στ' ανοιχτά,
κινδυνεύει να βουλιάξει,
κι εσύ είσαι τόση δα.

Μη με βλέπετε μικρούλα...

Όμορφη μικρή βαρκούλα
πάρ' και μένανε μαζί,
στο ταξίδι που πηγαίνεις,
στου Χριστού μας τη ζωή.

Μη με βλέπετε μικρούλα...

ΜΑΚΡΟΘΥΜΙΑ

Σαν το καράβι είναι η ψυχή,
ψάχνει να 'βρει κάποιο λιμάνι,
όταν κάτι την ταλαιπωρεί
ψάχνει ασφάλεια μέσ' το σκοτάδι.
Να να να ... Ω ω ω

Βρες τη χαρά στην Εκκλησία,
ζήτα να δεις κι εσύ σωτηρία οδό,
με πίστη, ζωή, μακροθυμία,
που οδηγούνε μόνο στο Χριστό.

Μόνο ο άνθρωπος αν θέλει πολύ
και το πιστέψει αληθινά,
θ' ακολουθήσει το Χριστό πιστά
για να ζήσει παντοτινά.
Να να να ... Ω ω ω

Βρες τη χαρά στην Εκκλησία,...

Μακρόθυμοι να είμαστε για πάντα στη ζωή
γιατί ο Χριστός για μας ήρθε πάνω στη γη,
μα έλα τώρα, έλα φώναξε κι εσύ σ' όλο τον κόσμο,
σ' όλο τον κόσμο ν' ακουστεί:
ΖΗΤΩ Η ΖΩΗ!!!

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙ

Προσέχετε ματάκια τι κοιτάτε,
ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε ματάκια τι κοιτάτε.

Προσέχετε αυτάκια τι ακούτε,
Ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε αυτάκια τι ακούτε.

Προσέχετε χειλάκια τι θα πείτε,
Ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε χειλάκια τι θα πείτε.

Προσέχετε χεράκια τι κρατάτε,
ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε χεράκια τι κρατάτε.

Προσέχετε ποδαράκια που θα πάτε,
ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
προσέχετε ποδαράκια που θα πάτε.

Πρόσεχε μικρή καρδούλα τι πιστεύεις,
ο Θεός είναι εκεί, κι όλα τα παρατηρεί,
πρόσεχε μικρή καρδούλα τι πιστεύεις.

ΕΙΡΗΝΗ 2000

Από τα πρώτα βήματά μας μέσ' τον κόσμο παντού ακούμε την ειρήνη που θα 'ρθει.
Λόγια μεγάλα που φαντάζουνε μονάχα μα λείπει απ' όλα ετούτα η ζωή.

Την ψυχική ειρήνη προσδοκούμε και τη γαλήνη που δεν βρίσκουμε στη γη.
Για να στεριώσει το γιοφύρι της ειρήνης τα χέρια απλώνουμε ψηλά στο Λυτρωτή.

Δυο χιλιάδες χρόνια κι αν περάσουν μάταια την ειρήνη αναζητούν,
οι ισχυροί κι οι τρανοί αυτού του κόσμου με τη βία προσπαθούν να επιβληθούν.

*Ομως η ειρήνη είν' εντός μου
και βασιλιάς του κόσμου
ήσουν και θα 'σαι Συ.
Το Σταυρό σαν αντικρύζω
αιώνια αγάπη φωλιάζει στην ψυχή.*

ΔΥΟ ΛΟΓΑΚΙΑ ΑΠΛΑ

Δυο λογάκια απλά, θα σου πω μυστικά.
Σε πιστεύω Χριστέ. Σου το είπα ποτέ;

Σε πιστεύω βαθιά, μου το λέει η καρδιά,
κι έχω απόψε χαρά, να το πω δυνατά.

Σε πιστεύω Χριστέ,
μη μ' αφήσεις ποτέ,
ασφάλισέ με γερά,
μέσ' τη δική σου αγκαλιά.

Αξίωσέ με να 'ρθώ 'κει ψηλά στον Ουρανό,
να σε θωράκω από κοντά. Ω, Παραδείσου Χαρά!

Πόνος, θλίψη, δάκρυα δε θα υπάρχουνε πια,
ανάλαφρη η ψυχή, αιώνια Εσέ θα δοξολογεί.

Ω, ποια τέτοια άλλη χαρά να σε βλέπω αιώνια.
Αξίωσέ με να 'ρθώ 'κει ψηλά στον Ουρανό.

Σε πιστεύω Χριστέ,...

Σε πιστεύω Χριστέ,...

ΣΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

Στον Χριστού μας το λιμάνι,
θ' αρμενίζω με χαρά
ύστερα από κάθε πάλη
μεσ' τα κύματα βαθειά.

Λατρευτέ μας Χριστέ
και του πλοίου μας οδηγέ,
που μεθάς την καρδιά
του πιστού που Σε αγαπά.

Εμπρός, λοιπόν,
παιδιά, παλέψτε με χαρά,
μη φοβάστε τίποτα
ούτε και τα κύματα
που σπαράζουν σε θεριά
στον πλοίου τα πλευρά.

Με τη βάρκα θ' αρμενίζω,
στο λιμάνι σου Χριστέ,
για να έβδω τη γαλήνη
και Εσένα λατρευτέ.

Στα γαλάζια νερά
μέσα στην ήσυχη νυχτιά,
θα υμνούμε Εσέ
πάνσοφέ μας Δημιουργέ.

Εμπρός, λοιπόν, παιδιά...

ΕΥΩΔΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥ

Στης αγάπης τον ήλιο η ζωή μας ανθίζει
τ' ακριβά θείας Χάρης μύρα γύρω σκορπίζει.

*Ανοιχτές οι καρδιές μου στη δροσιά του ουρανού
κι έγινε η ζωή μου ευωδία Χριστού.*

Της λατρείας θυμίαμα η κάθε στιγμή
κι ο μεγάλος Πατέρας όλους μας ευλογεί.

Ανοιχτές...

Στης αγάπης τον ήλιο η ζωή μας κυλάει
τη δροσιά την ουράνια σ' όλους γύρω σκορπάει.

Ανοιχτές...

ΣΤΗΣ ΧΑΡΑΣ ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ

Στης χαράς το μονοπάτι
στ' ουρανού το σκαλοπάτι
βρήκα το Χριστό.
Μού 'μαθε να αγαπάω,
μού 'μαθε να τραγουδάω,
μού 'μαθε να ζω.

Δεν αλλάζω, δε θα κάνω πίσω
δεν μπορώ χωρίς Αυτόν να ζήσω.
Την καρδιά μου διάπλατα θ' ανοίξω
το Χριστό να συναντήσω.

Έσκυψε στο πρόβλημά μου
σκούπισε τα δάκρυά μου
ο Ιησούς Χριστός.
Οδήγησε τα βήματά μου,
Του χρωστάω τη χαρά μου,
μ' έφερε στο φως.

Δεν αλλάζω...

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΦΩΛΙΑ

Νιώθω πρώτη μου φορά
τόση απέραντη χαρά,
κι η καρδιά μου ευτυχισμένη
δεν χορταίνει να το λέει.

Κατηχητικό φωλιά,
για τον Θεού τη φαμελιά,
Θεέ μου νά 'μαστε μαζί¹
στον Ουρανό όπως και στη γη.

Πρώτα χρόνια στον Χριστό
χαρά γεμάτα και παλμό,
το αιώνιο αγγίζω
και την νιότη μου ασφαλίζω

Κατηχητικό φωλιά ...,

Κι αν τα λόγια δεν το εκφράζουν,
οι καρδιές μας το φωνάζουν,
είναι ωραία η ζωή
όταν είμαστε μαζί.

Κατηχητικό φωλιά ...,

ΔΕΝ ΛΑΛΕΙΣ ΓΛΥΚΟ ΜΟΥ ΑΪΔΟΝΙ

Δεν λαλείς, λαλείς γλυκό μ' αηδόνι,
το πρωί με την δροσιά, λάλα αηδόνι μου γλυκά.

...

Να ξυπνή, ξυπνήσεις τον υγιό μου,
πού 'ναι στο ψηλό βουνό, 'κεί στον γέρο Όλυμπο.

...

Να του πεις, του πεις γλυκό μ' αηδόνι
να θυμάται την ευχή, την ευχή της μάνας του.

...

Αν δεν διώ, δεν διώξει τους εχθρούς μας
απ' την ένδοξή μας γη, τη Μακεδονία μας.

...

Δεν τον έ, τον έχω πια παιδί μου
μάνα του δεν είμαι πια, λάλα αϊδόνι μου γλυκά.

-επαναλαμβάνετε η κάθε στροφή

ΔΩΔΕΚΑ ΕΥΖΩΝΑΚΙΑ

Δώδεκα ευζωνάκια τ' αποφασίσανε,
στον πόλεμο να πάνε, Παναγιά μου,
να πολεμήσουνε.

Στο δρόμο που πηγαίναν, στη Μαύρη Θάλασσα,
μαύρη φουρτούνα πιάνει, Παναγιά μου,
σκίζονται τα πανιά.

Δεν κλαίω το καράβι, δεν κλαίω τα πανιά,
κλαίω τον καπετάνιο, Παναγιά μου,
τα δώδεκα παιδία.

Βοήθα, Παναγιά μου, να τα γλιτώσουμε,
κι όσα καντήλια έχεις, Παναγιά μου,
Θα στ' ασημώσουμε.

Βοήθα, Παναγιά μου, και συ πατρο-Κοσμά,
να πάρουμε την Πόλη, Παναγιά μου,
και την Αγιά Σοφιά.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Μακεδονία ξακουστή
του Αλεξάνδρου η χώρα
που έδιωξες τους βάρβαρους,
κι ελεύθερη είσαι τώρα.

Ήσουν και θα 'σαι Ελληνική,
Ελλήνων το καμάρι
κι εμείς θα σ' αντικρίζουμε
περήφανα και πάλι.

Οι Μακεδόνες δεν μπορούν
να ζούνε σκλαβωμένοι
όλα και αν τα χάσουνε,
η λευτεριά τους μένει.

Το διαμαντένιο στέμμα σου
για βάλε στο κεφάλι
για να φανεί η δόξα σου,
Μακεδονία πάλι.

ΣΤΟΥ ΒΟΣΠΟΡΟΥ ΤΑ ΑΓΙΟΝΕΡΙΑ

Στου Βοσπόρου τ' αγιονέρια,
κάτω απ' την Αγιά Σοφιά,
μια γερόντισσα στενάζει μπρός στην Παναγιά.
Σώπα, μάνα, πες μας για τη συμφορά.

Κάψανε τη Σμύρνη πήραν τ' Αϊβαλί¹
Κλαίει όλη η Μικρασία την καταστροφή,
σώπα, μάνα, κάνε πάλι υπομονή.

Αχ, αχ ανατολή, γη της Ιωνίας, γη Ελληνική
Θα 'ρθουν πάλι στους αιώνες
τ' Αλεξάνδρου οι Μακεδόνες
Σώπα, μάνα, κάνε πάλι υπομονή.

Στου Βοσπόρου τ' αγιονέρια
κάτω απ' την Αγιά Σοφιά,
ήρθε ένα Σμυρνιό καράβι μαύρα τα πανιά.
Σώπα, τζάνεμ', πες μας για τη συμφορά.

Κάψανε τη Σμύρνη πήραν τ' Αϊβαλί.
Κλαίει όλη η Μικρασία την καταστροφή,
σώπα, τζάνεμ', κάνε πάλι υπομονή.

Αχ, αχ ανατολή, γη της Ιωνίας...

ΣΤΑ ΚΑΚΟΤΡΑΧΑΛΑ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

Στα κακοτράχαλα τα βουνά
με το σουραύλι και το ζουρνά
πάνω στην πέτρα την αγιασμένη,
χορεύουν τώρα τρεις αντρειωμένοι,
ο Νικηφόρος κι ο Διγενής
κι ο γιος της Άννας της Κομνηνής.

Δική τους είναι μια φλούδα γης
μα εσύ Χριστέ μου τους ευλογείς
για να γλιτώσουν αυτή τη φλούδα,
απ' το τσακάλι και την αρκούδα.
Δες πως χορεύει ο Νικηταράς
κι αηδόνι γίνεται ο ταμπουράς.

Από την Ήπειρο στο Μοριά,
κι απ' το σκοτάδι στη λευτεριά,
το πανηγύρι κρατάει χρόνια,
στα μαρμαρένια του χάρου αλώνια.
Κριτής κι αφέντης είν' ο Θεός,
και δραγουμάνος του ο λαός.

Η ΜΙΚΡΗ ΚΑΜΠΑΝΑ

Μια φορά κι ένα καιρό ήταν μια μικρή καμπάνα,
είχε ήχο λιγυρό, καθαρό σαν νερομάνα.

*Nτιν ντιν ντιν ρι ντιν νταν,
ντιν ντιν νταν, ντιν ντιν νταν,
ντιν ντιν ρι ντιν νταν νταν.*

Ήρθε αγέρι δροσερό, κάποια νύχτα θολωμένη
και στο φέγγος το θαμπό η καμπάνα είναι θλιψμένη.

Nτιν.....

Αχ, αγέρι απαλό πάρε τη φτωχή φωνή μου
κι άιντε στην Αγια-Σοφία 'κεί που μένει η ψυχή μου.

Nτιν.....

Είν' ένα φτωχό πουλί στα κλωνάρια φωλιασμένο
δίχως τούτη τη φωνή θα πεθάνει πονεμένο.

Nτιν.....

Να 'ρθει πάλι ο καιρός, η καμπάνα να χτυπήσει,
και Αρχάγγελος ξανά την Αγια-Σοφία ν' ανοίξει.

Nτιν

Η ΠΑΤΡΙΚΗ ΓΗ

Έχω ένα πόθο, πόθο στην ψυχή μου,
πότε θα γυρίσω στην γη την πατρική μου,
μέσ' τα πλατάνια και στα ελάτια
στα κρυστάλλινα νερά,
ν' ακούς αηδόνι να ξεφαντώνει
μέσ' τη φεματιά.

Ν' ανέβω πάνω, πάνω στο ξωκλήσι
και στην Παναγιά μου να προσευχηθώ,
λίγο λιβάνι κι' ένα τρισάγιο στον εσπερινό,
για τους γονιούς μου που έχουν φύγει
απ' τον κόσμο αυτό

Να περπατήσω, στα παλιά λημέρια,
και μέσ' τα καρτέρια για να κυνηγώ,
μέσ' τα πλατάνια και στα ελάτια
στα κρυστάλλινα νερά,
ν' ακούς αηδόνι να ξεφαντώνει
μέσ' τη φεματιά.

Επίλογος

Αγαπητό μας παιδί,

ολοκληρώνοντας τη συγγραφή του περσινού βιβλίου των κατηχητικών που είχε τίτλο “η ζωή του Χριστού” θεωρήσαμε ότι θα ήταν καλό να υπάρξει μια συνέχεια στο φετινό βιβλίο που θα περιελάμβανε τις πλέον χαρακτηριστικές διδασκαλίες του Ιησού καθώς και κάποια από τα θαύματά Του. Έτσι με τη χάρη του Θεού φτιάχτηκε το βιβλίο που κρατάς στα χέρια σου και που έχει τίτλο “από τη διδασκαλία και τα θαύματα του Ιησού”. Βέβαια δεν ήταν δυνατό να παρουσιάσουμε όλη τη διδασκαλία και τα θαύματα του Κυρίου αλλά πιστεύουμε πως κι αυτά ακόμα τα λίγα θα σου δώσουν την αφορμή να ανατρέξεις στην Καινή Διαθήκη σου και να μελετήσεις εσύ πλέον τα υπόλοιπα. Αυτό θα είναι και η μεγαλύτερη επιτυχία της προσπάθειάς μας.

Στα σημεία αυτό όμως θα ήταν καλό να μην ξεχάσουμε να ευχαριστήσουμε όλους όσους με τη μικρή ή την μεγάλη τους βοήθεια συνέβαλλαν στο να ολοκληρωθεί και η φετινή αυτή προσπάθεια. Πρώτα λοιπόν να ευχαριστήσουμε το Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ. Παντελεήμονα ο οποίος μας στηρίζει πάντα με την αγάπη, την ευλογία και τις προσευχές του ώστε το λίγο ή το πολύ έργο που επιτελείται να έχεις πλούσιους πνευματικούς καρπούς. Έπειτα όλους τους κληρικούς που με αγάπη και αποστολικό ζήλο στηρίζουν και ενδιαφέρονται για το έργο της κατήχησης. Ευχαριστούμε

τον Νικόλαο Χατζηιωάννου για την όμορφη εικονογράφηση, την Πόπη Καραμανλίδου για τη διόρθωση των κειμένων, την Δήμητρα Τσακλίδου για το ενδιαφέρον ψυχαγωγικό υλικό και τον Νικόλαο Καραμανλίδη και τους συνεργάτες του της TYPE PRESS για την επιμελή έκδοση.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους καλούς γονείς σου που εμπιστεύθηκαν και φέτος την κατά Θεόν καλλιέργεια της ψυχής σου στην τοπική μας Εκκλησία. Επέλεξαν ότι καλύτερο για σένα, μια που πέρα και πάνω από την όποια άλλη γνώση και παιδεία φροντίζουν να σου παρέχουν, βρίσκεται ο στόχος της Βασιλείας του Θεού και ο δρόμος που οδηγεί εκεί ξεκινά μέσα από την όμορφη παρέα του κατηχητικού και την στοργική αγκαλιά της μάνας Εκκλησίας.

Να ευχαριστήσουμε κι εσένα το μικρό ή λίγο μεγαλύτερο πνευματικό μας αδελφάκι που θέλησες να οδηγήσεις τα βήματά σου αντί για όπου άλλου, στο κατηχητικό της ενορίας σου. Θέλει πραγματικά θάρρος για να τολμήσει κανείς να αντισταθεί στο πνεύμα της εποχής μας και να οδηγήσει τα βήματά του στην Εκκλησία του Χριστού. Συνέχισε την πορεία σου αυτή και νά 'σαι σίγουρος πως όχι μόνο δεν θα χάσεις αλλά και θα κερδίσεις αιώνια χαρά και ευτυχία.

Τέλος να ευχαριστήσουμε τους καλούς κατηχητές, τους ζηλωτές αυτούς εργάτες του Ευαγγελίου που παρά τις υποχρεώσεις και τις δυσκολίες δόθηκαν και φέτος με υπακοή, χαρά, θάρρος και αυταπάρνηση στο έργο του αμπελώνα του Κυρίου. Τους αξίζουν πολλά μπράβο και πολλές επιπλέον ευχαριστίες αλλά αυτά αφήνουμε να τα δώσει στον καθένα προσωπικά ο ίδιος ο Θεός για την αγάπη του οποίου εξ' άλλου εργάζονται και κοπιάζουν.

Καλό καλοκαίρι...

Και μην ξεχνάς...
το φθινόπωρο πάλι μαζί!

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος
του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος 7

A. Ενότητα

Μαθήματα κατηχητικών συνάξεων 1-30	9
Μάθημα 1ο: <i>Το φως του κόσμου.</i>	11
Μάθημα 2ο: <i>Να γίνεται τέλειοι.</i>	15
Μάθημα 3ο: <i>Μυστική εργασία.</i>	19
Μάθημα 4ο: <i>Γιατί τόσο άγχος;</i>	23
Μάθημα 5ο: <i>Πορεία πάνω στα κύματα.</i>	27
Μάθημα 6ο: <i>Η πίστη μιας γυναικάς.</i>	31
Μάθημα 7ο: <i>Ποιος είναι μεγαλύτερος;</i>	35
Μάθημα 8ο: <i>Η αξία της συγγνώμης.</i>	39
Μάθημα 9ο: <i>Πρόσκληση σε δείπνο.</i>	43
Μάθημα 10ο: <i>Συγγενείς του Κυρίου.</i>	47
Μάθημα 11ο: <i>Το λάθος της απιστίας.</i>	51
Μάθημα 12ο: <i>Πόλεμος στα πάθη.</i>	55
Μάθημα 13ο: <i>Ο Ιησούς ευλογεί τα παιδιά.</i>	59
Μάθημα 14ο: <i>Η πραγματική αγάπη.</i>	63
Μάθημα 15ο: <i>Η μεγαλύτερη εντολή.</i>	67
Μάθημα 16ο: <i>Η προσφορά της φτωχής χήρας.</i>	71
Μάθημα 17ο: <i>Μην κρίνετε.</i>	75
Μάθημα 18ο: <i>Η τήρηση του Θείου νόμου.</i>	79
Μάθημα 19ο: <i>Η θεραπεία της αιμοροούσης.</i>	83

Μάθημα 20ο: <i>Να είμαστε πάντα έτοιμοι</i>	87
Μάθημα 21ο: <i>Τύπος και ουσία</i>	91
Μάθημα 22ο: <i>Ανώμαλη προσγείωση</i>	95
Μάθημα 23ο: <i>Χαρά στον ουρανό</i>	99
Μάθημα 24ο: <i>Τα χαρίσματα</i>	103
Μάθημα 25ο: <i>Δεν έχω άνθρωπο</i>	107
Μάθημα 26ο: <i>Ποιος είναι αναμάρτητος</i> ;	111
Μάθημα 27ο: <i>Το γνώρισμα των χριστιανών</i>	115
Μάθημα 28ο: <i>Στα βήματα του Ιησού</i>	119
Μάθημα 29ο: <i>Τα ζιζάνια</i>	123
Μάθημα 30ο: <i>Η στενή οδός και πύλη</i>	127
 Β. Ενότητα	
Χρωμάτισε τις εικόνες	131
 Γ. Ενότητα	
Προσευχές για κάθε ημέρα	163
 Δ. Ενότητα	
Λίγη ώρα για τραγούδι	175
Επίλογος	190

